JUBILEJI

POGLAVLJE 1

1 I dogodi se prve godine izlaska djece Izraelove iz Egipta, trećeg mjeseca, šesnaestog dana u mjesecu, [2450 Anno Mundi], da Bog reče Mojsiju: "Popni se k meni na goru, i dat ću ti dvije kamene ploče zakona i zapovijedi koje sam napisao, da ih učiš."
2 I Mojsije se pope na goru Božju, i slava Gospodnja prebiva na gori Sinaj, i oblak ju zasjeni šest dana.
3 I pozva Mojsija sedmog dana iz oblaka, i pojava slave Gospodnje bila je kao plamteći oganj na vrhu gore.
4 I Mojsije je bio na gori četrdeset dana i četrdeset noći, i Bog ga je naučio ranijoj i kasnijoj historiji podjele svih dana zakona i svjedočanstva.
5 I reče: "Prikloni svoje srce svakoj riječi koju ću ti reći na ovoj gori i zapiši ih u knjigu da bi njihovi naraštaji vidjeli da ih nisam ostavio zbog svega zla koje su počinili prestupajući savez koji danas uspostavljam između sebe i tebe za njihove naraštaje na gori Sinaj."
6 I tako će se dogoditi, kada ih sve ovo snađe, da će prepoznati da sam pravedniji od njih u svim svojim sudovima i svim svojim djelima, i prepoznat će da sam zaista bio s njima.
7 I napiši sebi sve ove riječi koje ti danas objavljujem, jer znam njihovu pobunu i njihov tvrdovrat prije nego što ih dovedem u zemlju za koju sam se zakleo njihovim ocima, Abrahamu, Izaku i Jakovu, rekavši: 'Tvome potomstvu dat ću zemlju u kojoj teče med i mlijeko.'
8 I jest će i nasitit će se, i okrenut će se tuđim bogovima, (bogovima) koji ih neće moći izbaviti ni od kakve njihove nevolje. I ovo će svjedočanstvo biti saslušano kao svjedočanstvo protiv njih. Jer će zaboraviti sve moje zapovijedi, (čak) sve što im zapovijedam, i ići će za neznabošcima, za njihovom nečistoćom i za njihovom sramotom, i služit će njihovim bogovima, a oni će im biti prijestup i nevolja i patnja i zamka.
9 Mnogi će propasti i bit će odvedeni u zarobljeništvo i pasti u ruke neprijatelja, jer su ostavili moje uredbe i moje zapovijedi, i praznike mog saveza i moje subote, i moje sveto mjesto koje sam posvetio sebi usred njih, i svoj šator i svoje svetište, koje sam posvetio sebi usred zemlje, da na njoj postavim svoje ime i da ona prebiva (ondje).
10 I načinit će sebi uzvišice i gajeve i rezbarije, i klanjat će se, svaki svom (rezbarenom liku), tako da zalutaju, i žrtvovat će svoju djecu demonima i svim djelima zablude svojih srca.
11 I poslat ću im svjedoke da svjedočim protiv njih, ali oni neće slušati, nego će i svjedoke pobiti, i progonit će one koji traže zakon, i sve će ukinuti i promijeniti da bi činili zlo pred mojim očima.
12 I sakrit ću im lice svoje i predat ću ih u ruke neznabožaca za ropstvo, za plijen i za proždiranje; i uklonit ću ih iz zemlje i raspršit ću ih među neznabožcima.
13 I zaboravit će sav moj zakon i sve moje zapovijedi i sve moje odredbe, i zalutat će u pogledu mladina, i subotnih praznika, i jubileja, i uredba.
14 I poslije ovoga će se obratiti k meni iz naroda svim srcem svojim i svom dušom svojom i svom snagom svojom, i ja ću ih sabrati iz svih naroda i tražit će me, tako da ću im se dati naći kad me traže svim srcem svojim i svom dušom svojom.
15 I otkriću im obilni mir s pravednošću i ukloniću im sadnicu pravednosti svim srcem svojim i svom dušom svojom, i bit će blagoslov, a ne prokletstvo, i bit će glava, a ne rep.
16 I sagradit ću svoje svetište među njima i prebivat ću s njima i bit ću im Bog, a oni će biti moj narod u istini i pravednosti.
17 I neću ih ostaviti niti ću ih iznevjeriti; jer ja sam Gospod, Bog njihov.'
18 I Mojsije pade licem na zemlju i pomoli se govoreći: "Gospode, Bože moj, ne ostavi svog naroda i svoje baštine da ne lutaju u zabludi svojih srca; i ne predaj ih u ruke njihovih neprijatelja, neznabožaca, da ne bi vladali nad njima i naveli ih da griješe protiv tebe."
19 Neka se milost Tvoja, Gospodine, uzdigne nad narod Tvoj i stvori u njima pravedan duh, i ne dopusti da duh Belijara vlada nad njima da ih optužuje pred Tobom i da ih zavara sa svih puteva pravednosti, tako da mogu propasti ispred Tvog lica.
20 Nego oni su Tvoj narod i Tvoja baština, koju si izbavio svojom velikom snagom iz ruku Egipćana. Stvori u njima čisto srce i sveti duh i ne daj da se zapletu u svoje grijehe od sada pa do vječnosti.'
21 I reče Gospod Mojsiju: "Znam njihovu neposlušnost i njihove misli i njihovu tvrdoglavost, i neće biti poslušni dok ne priznaju svoj grijeh i grijeh svojih otaca."
22 I poslije ovoga će se obratiti k meni svom pravednošću i svim srcem i svom dušom, i obrezat ću kožicu njihova srca i kožicu srca njihova potomstva, i stvorit ću u njima duha svetoga i očistit ću ih da se ne odvrate od mene od tog dana do vječnosti.
23 I duše će se njihove prilijepiti za mene i za sve moje zapovijedi, i oni će ispunjavati moje zapovijedi, i ja ću im biti Otac, a oni će biti moja djeca.
24 I svi će se oni zvati djecom živoga Boga, i svaki anđeo i svaki duh će znati, da, znat će da su ovo moja djeca, i da sam ja njihov Otac u pravednosti i pravednosti, i da ih volim.
25 I zapiši sebi sve ove riječi koje ti objavljujem na ovoj gori, prve i posljednje, koje će se ispuniti u svim dijelovima dana u zakonu i u svjedočanstvu i u sedmicama i jubilejima do vječnosti, dok ne siđem i ne prebivam s njima kroz cijelu vječnost.'
26 I reče anđelu prisutnosti: "Piši za Mojsija od početka stvaranja dok se moje svetište ne sagradi među njima za svu vječnost."
27 I Gospod će se pojaviti pred očima svih, i svi će znati da sam ja Bog Izraelov i Otac sve djece Jakovljeve, i Kralj na gori Sionu za svu vječnost. I Sion i Jeruzalem bit će sveti.'
28 I anđeo prisutnosti koji je išao pred taborom Izraelovim uze tablice podjela godina - od vremena stvaranja - zakona i svjedočanstva sedmica jubileja, prema pojedinačnim godinama, prema cijelom broju jubileja [prema pojedinačnim godinama], od dana [novog] stvaranja kada će se nebesa i zemlja obnoviti i sve njihovo stvorenje prema silama nebeskim i prema svemu stvorenju zemlje, dok se ne sagradi Svetište Gospodnje u Jeruzalemu na gori Sion, i sva svjetlila se ne obnove za iscjeljenje i za mir i za blagoslov svim izabranima Izraelovim, i da tako bude od tog dana i do svih dana zemlje.

POGLAVLJE 2

1 I anđeo prisutnosti reče Mojsiju po riječi Gospodnjoj: "Napiši potpunu historiju stvaranja, kako je za šest dana Gospod Bog završio sva svoja djela i sve što je stvorio, i svetkovao je subotu sedmog dana i posvetio je za sve vijekove, i postavio je kao znak za sva svoja djela.
2 Jer prvog dana stvori On nebesa koja su gore i zemlju i vode i sve duhove koji služe pred Njim - anđele prisutnosti i anđele posvećenja i anđele [duha vatre i anđele] duha vjetrova i anđele duha oblaka i tame, i snijega i grada i mraza, i anđele glasova i groma i munje, i anđele duhova hladnoće i vrućine, i zime i proljeća i jeseni i ljeta i sve duhove svojih stvorenja koji su na nebesima i na zemlji, (Stvorio je) bezdane i tamu, večer <i noć>, i svjetlost, zoru i dan, koje je pripremio u znanju svog srca.
3 I tada smo vidjeli Njegova djela i slavili Ga i hvalili pred Njim zbog svih Njegovih djela; jer je sedam velikih djela stvorio prvog dana.
4 I drugog dana stvori On svod posred voda, i vode se razdijeliše toga dana - polovina se podiže gore, a polovina siđe ispod svoda (koji bijaše) usred po cijeloj zemlji. I to bijaše jedino djelo koje (Bog) stvori drugog dana.
5 A trećeg dana zapovjedi vodama da se povuku s lica cijele zemlje na jedno mjesto i da se pojavi suho tlo.
6 I vode učiniše kako im On zapovjedi, i povukoše se s lica zemlje na jedno mjesto izvan ovog nebeskog svoda, i pojavi se suho tlo.
7 I toga dana stvori im sva mora prema njihovim odvojenim mjestima sakupljanja, i sve rijeke, i sakupljanja voda u planinama i na svoj zemlji, i sva jezera, i svu rosu zemaljsku, i sjeme koje se sije, i sve što klice, i drveće što donosi plodove, i drveće u šumi, i vrt edenski, u Edenu i sve biljke po njihovoj vrsti.
8 Ova četiri velika djela stvori Bog trećeg dana. A četvrtog dana stvori sunce i mjesec i zvijezde i postavi ih na nebeski svod da obasjavaju svu zemlju i da vladaju danom i noću i da dijele svjetlost od tame.
9 I Bog odredi sunce da bude veliki znak na zemlji za dane i za subote i za mjesece i za praznike i za godine i za subote godina i za jubileje i za sva godišnja doba.
10 I dijeli svjetlost od tame [i] za blagostanje, da bi napredovalo sve što niče i raste na zemlji.
11 Ove tri vrste stvorio je četvrtog dana. A petog dana stvorio je velike morske nemani u dubinama voda, jer su to bila prva stvorenja od mesa koja su stvorile njegove ruke: ribe i sve što se miče u vodama, i sve što leti, ptice i sve njihove vrste.
12 I sunce se rađalo nad njima da im donese blagostanje, i nad svim što je bilo na zemlji, svim što je iz zemlje izlazilo, i svim drvećima koja rađaju plodove, i svim tijelom.
13 Ove tri vrste stvori On petog dana. A šestog dana stvori sve životinje na zemlji, svu stoku i sve što se miče po zemlji.
14 I poslije svega ovoga stvori čovjeka, čovjeka i ženu stvori ih i dade mu vlast nad svim što je na zemlji i u morima, i nad svim što leti, i nad zvijerima i nad stokom, i nad svim što se miče po zemlji, i nad cijelom zemljom, i nad svim tim dade mu vlast.
15 I ove četiri vrste stvori On šestog dana. I bilo ih je ukupno dvadeset i dvije vrste.
16 I završi sav svoj posao šestog dana - sve što je na nebesima i na zemlji, i u morima i u bezdanima, i u svjetlosti i u tami, i u svemu.
17 I dao nam je veliki znak, dan subote, da radimo šest dana, ali da sedmog dana poštujemo subotu od svakog rada.
18 I svi anđeli prisutnosti i svi anđeli posvećenja, ove dvije velike klase - On nam je zapovjedio da s Njim držimo subotu na nebu i na zemlji.
19 I reče nam: 'Evo, odvojit ću sebi narod između svih naroda, i oni će svetkovati dan subotnji, i posvetit ću ih sebi kao svoj narod i blagoslovit ću ih; kao što sam posvetio dan subotnji i posvećujem sebi, tako ću ih blagosloviti, i oni će biti moj narod, a ja ću biti njihov Bog.
20 I izabrao sam potomstvo Jakovljevo između svih koje sam vidio i zapisao sam ga kao svog prvorođenog sina i posvetio sam ga sebi zauvijek i zauvijek; i naučit ću ih danu subote da u nju svetkuju subotu od svakog posla.'
21 I tako je On u njemu stvorio znak u skladu s kojim bi trebali s nama držati subotu sedmog dana, jesti i piti, i blagoslivljati Onoga koji je stvorio sve stvari kao što je blagoslovio i posvetio Sebi poseban narod iznad svih naroda, i da bi trebali držati subotu zajedno s nama.
22 I učinio je da se njegove zapovijedi uzdižu kao ugodan miris, ugodan pred njim svih dana...
23 Bilo je dvadeset i dvije glave čovječanstva od Adama do Jakova, i dvadeset i dvije vrste posla su učinjene do sedmog dana; ovo je blagoslovljeno i sveto; i prvo je također blagoslovljeno i sveto; i ovo služi s onim za posvećenje i blagoslov.
24 I ovome (Jakovu i njegovom potomstvu) bilo je dano da uvijek budu blagoslovljeni i sveti prvog svjedočanstva i zakona, kao što je On posvetio i blagoslovio dan subotnji sedmog dana.
25 On stvori nebo i zemlju i sve što stvori za šest dana, a sedmi dan posveti Bog za sva svoja djela; zato zapovjedi da će svako ko u taj dan radi bilo kakav posao umrijeti, i da će onaj ko ga oskvrni sigurno umrijeti.
26 Zašto zapovijedaš sinovima Izraelovim da svetkuju ovaj dan i da ga ne rade nikakav posao, niti da ga oskvrnjuju, jer je svetiji od svih ostalih dana?
27 I ko god ga oskvrne, sigurno će umrijeti, i ko god na njemu radi bilo kakav posao, sigurno će umrijeti vječno, da bi sinovi Izraelovi mogli svetkovati ovaj dan iz naraštaja u naraštaj i ne bi bili iskorijenjeni iz zemlje; jer je to sveti dan i blagoslovljen dan.
28 I svaki koji ga svetkuje i drži Subotu u to vrijeme od svega svog rada, bit će svet i blagoslovljen u sve dane kao i mi.
29 Objavi i reci sinovima Izraelovim zakon ovog dana: da u to vrijeme svetkuju subotu i da je ne napuštaju zbog zablude svojih srca; da nije dozvoljeno raditi bilo kakav posao koji nije prikladan, činiti po svojoj volji, i da ne pripremaju ništa za jelo ili piće, i da nije dozvoljeno zahvatati vodu, niti unositi ili iznositi kroz svoja vrata teret koji nisu pripremili za sebe šestog dana u svojim prebivalištima.
30 I neće unositi niti iznositi iz kuće u kuću na taj dan; jer je taj dan svetiji i blagoslovljeniji od bilo kojeg jubilejskog dana od jubileja; na taj dan smo svetkovali subotu na nebesima prije nego što je bilo poznato ikome tijelu da svetkuje subotu na taj dan na zemlji.

31 I Stvoritelj svih stvari blagoslovio ju je, ali nije posvetio sve ljude i narode da svetkuju subotu u to vrijeme, nego samo Izrael: samo njima je dozvolio da jedu i piju i da svetkuju subotu u to vrijeme na zemlji.
32 I Stvoritelj svih stvari blagoslovi ovaj dan koji je stvorio za blagoslov i svetost i slavu iznad svih dana.
33 Ovaj zakon i svjedočanstvo dani su sinovima Izraelovim kao zakon zauvijek, za njihove naraštaje.

POGLAVLJE 3

1 I šest dana druge sedmice doveli smo, po riječi Božjoj, Adamu sve zvijeri, i svu stoku, i sve ptice, i sve što se miče po zemlji, i sve što se miče u vodi, prema njihovim vrstama i prema njihovim oblicima: zvijeri prvog dana; stoku drugog dana; ptice trećeg dana; i sve što se miče po zemlji četvrtog dana; i ono što se miče u vodi petog dana.
2 I Adam ih sve nazva njihovim odgovarajućim imenima, i kako ih nazva, takvo im bijaše ime.
3 I tokom ovih pet dana Adam je vidio sve te životinje, muške i ženske, svakakve vrste koje su bile na zemlji, ali je bio sam i nije našao pomoćnicu sebi podobnu.
4 I reče nam Gospod: 'Nije dobro da čovjek bude sam; načinimo mu pomoćnicu kao što je ona.'
5 I Gospod, Bog naš, udahnu na njega dubok san, te zaspa. I uze za ženu jedno rebro između njegovih rebara, i to rebro bijaše izvor žene između njegovih rebara, i On sagradi tijelo umjesto njega i sagradi ženu.
6 I probudi Adama iz sna njegova, i kad se probudi, ustane šestog dana, i dovede mu je. I on je prepozna i reče joj: "Ovo je sada kost od mojih kostiju i tijelo od moga tijela; ona će se zvati [moja] žena; jer je uzeta od svoga muža."
7 Zato će čovjek i žena biti jedno; i zato će čovjek ostaviti oca i majku i prilijepiti se uz ženu svoju, i bit će jedno tijelo.
8 U prvoj sedmici stvoren je Adam i njegova žena, a u drugoj sedmici mu ju je pokazao. Zbog toga je data zapovijed da se muškarcu čuvaju u nečistoći sedam dana, a ženi dva puta po sedam dana.
9 I nakon što je Adam navršio četrdeset dana u zemlji u kojoj je stvoren, uveli smo ga u edenski vrt da ga obrađuje i čuva. Ali njegovu ženu uveli smo osamdesetog dana, i poslije toga je ušla u edenski vrt.
10 I zbog toga je zapovijed napisana na nebeskim pločama u vezi s onom koja rađa: 'Ako rodi muško, ostat će u svojoj nečistoći sedam dana, kao i prva sedmica dana, i trideset i tri dana ostat će u krvi svog očišćenja, i neće se doticati ničega svetog, niti će ući u svetište, dok ne navrši ove dane koji su (propisani) u slučaju muškog djeteta.
11 A žensko dijete neka ostane u svojoj nečistoći dvije sedmice, kao i prve dvije sedmice, a u krvi svog očišćenja šezdeset i šest dana, i to ukupno osamdeset dana.
12 A kad je navršila ovih osamdeset dana, doveli smo je u vrt Edenski, jer je on svetiji od sve ostale zemlje i svako drvo koje je u njemu zasađeno je sveto.
13 Stoga je za onu koja rodi muško ili žensko dijete propisana uredba tih dana da ne smije dirati ništa sveto, niti ulaziti u svetište dok se ne ispune ovi dani za muško ili žensko dijete.
14 Ovo je zakon i svjedočanstvo koje je napisano za Izrael da bi ga se držali sve dane.
15 I u prvoj sedmici prvog jubileja, [1-7 ujutro] Adam i njegova žena bili su u edenskom vrtu sedam godina obrađujući ga i čuvajući, i dali smo mu posao i uputili ga da radi sve što je prikladno za obradu tla.
16 I obrađivao je (vrt), bio je gol i nije to znao, i nije se stidio, i štitio je vrt od ptica i zvijeri i stoke, i brao je plodove njegove i jeo, a ostatak je ostavljao za sebe i za svoju ženu [i ostavljao je ono što je čuvano].
17 A nakon što se navrši sedam godina, koje je ondje navršio, tačno sedam godina, [8 sati ujutro], drugog mjeseca, sedamnaestog dana (u mjesecu), zmija dođe i pristupi ženi, i zmija reče ženi: "Je li ti Bog zapovjedio govoreći: Ne smijete jesti sa svakog drveta u vrtu?"
18 A ona mu reče: "Bog nam je rekao: Jedite sve plodove s drveća u vrtu; ali za plod s drveta koje je usred vrta Bog nam je rekao: Ne smijete ga jesti niti ga se doticati, da ne umrete."
19 A zmija reče ženi: "Nećete umrijeti, jer Bog zna da će vam se onog dana kad s njega budete jeli otvoriti oči i bit ćete kao bogovi i poznavat ćete dobro i zlo."
20 I žena vidje da je drvo ugodno i oku ugodno, i da je plod njegov dobar za jelo, pa uze s njega i jede.
21 I kad je prvo pokrila svoju sramotu smokvinim lišćem, dade ga Adamu i on jede. I otvoriše mu se oči i vidje da je gol.
22 I uze smokvino lišće i saši (ga) zajedno, i napravi sebi pregaču, i pokri svoju sramotu.
23 I Bog prokle zmiju i razgnjevi se na nju zauvijek...
24 I razgnjevi se na ženu što posluša glas zmije i jede. I reče joj: "Umnožit ću tvoju tugu i tvoje muke. U tuzi ćeš rađati djecu i vratit ćeš se mužu svome, i on će vladati nad tobom."
25 A Adamu reče: "Jer si poslušao glas žene svoje i jeo s drveta s kojeg sam ti zapovjedio da s njega ne jedeš, prokleta neka je zemlja zbog tebe! Trnje i čičak će ti rađati, i kruh svoj jest ćeš u znoju lica svoga dok se ne vratiš u zemlju iz koje si uzet; jer zemlja si i u zemlju ćeš se vratiti."
26 I načini im odjeću od kože, obuče ih i posla ih iz Edenskog vrta.
27 I onog dana kad Adam izađe iz Raja, prinese kao slatki miris žrtvu, tamjan, galbanum, stakte i mirodije ujutro s izlaskom sunca od dana kad pokri svoju sramotu.
28 I toga dana zatvoriše se usta svim zvijerima, i stoci, i pticama, i svemu što hoda i što se miče, tako da više nisu mogli govoriti; jer su svi govorili jedno drugome jednim usnama i jednim jezikom.
29 I On posla iz Edenskog vrta svako tijelo koje je bilo u Edenskom vrtu, i svako tijelo se raspršilo prema svojim vrstama i prema svojim tipovima na mjesta koja su za njih stvorena.
30 I samo je Adamu dao (sredstvo) da pokrije sramotu njegovu, od svih zvijeri i stoke.
31 Zbog toga je na nebeskim pločama propisano svima koji poznaju sud zakona da pokriju svoju sramotu i da se ne otkrivaju kao što se otkrivaju neznabošci.
32 I na mladog mjeseca četvrtog mjeseca, Adam i njegova žena iziđoše iz Edenskog vrta i nastaniše se u zemlji Eldi, u zemlji svog stvaranja.
33 I Adam nadede svojoj ženi ime Eva.

34 I nisu imali sina do prvog jubileja, [8 sati ujutro], a poslije toga ju je poznao.
35 Sada je obrađivao zemlju kako mu je bilo rečeno u Edenskom vrtu.

POGLAVLJE 4

1 I u trećoj sedmici drugog jubileja [64-70 AM] rodila je Kaina, a u četvrtoj [71-77 AM] rodila je Abela, a u petoj [78-84 AM] rodila je kćer Avan.
2 I u prvoj (godini) trećeg jubileja [99-105 AM], Kajin ubi Abela jer (Bog) prihvati Abelovu žrtvu, a ne prihvati Kainovu žrtvu.
3 I ubi ga na polju, i krv mu vapila je sa zemlje do neba, žaleći se što ga je ubio.
4 I Gospod ukori Kajina zbog Abela, jer ga ubi, i učini ga bjeguncem na zemlji zbog krvi brata njegova, i prokle ga na zemlji.
5 I zbog toga je na nebeskim pločama napisano: 'Proklet bio onaj koji nevjerno udari svoga bližnjega!' Neka kažu svi koji su vidjeli i čuli: 'Neka bude tako!' A čovjek koji je vidio, a nije objavio, neka bude proklet kao i drugi.'
6 I zato, kada dolazimo pred Gospoda, Boga našega, objavljujemo sve grijehe koji su učinjeni na nebu i na zemlji, u svjetlosti i u tami, i svugdje.
7 I Adam i njegova žena tugovali su za Abelom četiri sedmice godina, [99-127 AM], a četvrte godine pete sedmice [130 AM] obradovaše se, i Adam ponovo pozna svoju ženu, i ona mu rodi sina, i on mu nadjenu ime Set; jer reče: 'BOG nam je podigao drugo potomstvo na zemlji umjesto Abela; jer ga je Kain ubio.'
8 A u šestoj sedmici [134-40 AM] rodi mu se kćerka Azura.
9 I Kajin uze svoju sestru Avan za ženu i ona mu rodi Enoha na kraju četvrtog jubileja. [190-196 AM] A prve godine prve sedmice petog jubileja, [197 AM] kuće su izgrađene na zemlji, i Kajin sagradi grad i nazva ga po imenu svog sina Enoha.
10 I Adam pozna Evu, ženu svoju, i ona rodi još devet sinova.
11 A u petoj sedmici petog jubileja [225-31 AM] Set je uzeo svoju sestru Azuru za ženu, a u četvrtoj (godini šeste sedmice) [235 AM] ona mu je rodila Enosa.
12 Poče prizivati ime Gospodnje na zemlji.
13 A u sedmom jubileju, u trećoj sedmici [309-15 AM] Enos uze svoju sestru Noam za ženu, i ona mu rodi sina u trećoj godini pete sedmice, a on mu nadjede ime Kenan.
14 A na kraju osmog jubileja [325, 386-3992 AM] Kenan uze svoju sestru Mualetu za ženu, i ona mu rodi sina u devetom jubileju, prve sedmice treće godine te sedmice, [395 AM] i on mu nadjede ime Mahalalel.
15 A u drugoj sedmici desetog jubileja [449-55 AM] Mahalalel uze sebi za ženu Dinu, kćer Barakielovu, kćer brata njegova oca, i ona mu rodi sina u trećoj sedmici šeste godine, [461 AM] i on mu nadjede ime Jared, jer u njegovim danima anđeli Gospodnji siđoše na zemlju, oni koji se zovu Stražari, da pouče djecu ljudsku i da čine pravdu i pravednost na zemlji.
16 I u jedanaestom jubileju [512-18 AM] Jared uze sebi ženu, a njeno ime bijaše Baraka, kćerka Râsûjâla, kćerka brata njegovog oca, u četvrtoj sedmici ovog jubileja, [522 AM] i ona mu rodi sina u petoj sedmici, četvrte godine jubileja, i on mu nadjenu ime Henok.
17 I on je bio prvi među ljudima koji su rođeni na zemlji koji je naučio pisanje i znanje i mudrost i koji je zapisao nebeske znakove prema redu njihovih mjeseci u knjigu, da bi ljudi mogli znati godišnja doba prema redu njihovih odvojenih mjeseci.
18 I on je bio prvi koji je napisao svjedočanstvo i svjedočio je sinovima ljudskim među generacijama zemlje, i prebrojao je sedmice jubileja, i objavio im dane godina, i odredio je mjesece i prebrojao subote godina kao što smo mu ih objavili.
19 I šta je bilo i šta će biti, on je vidio u viziji svog sna, kao što će se događati sinovima ljudskim kroz sve njihove generacije do Sudnjeg dana; on je vidio i razumio sve, i napisao je svoje svjedočanstvo, i stavio je svjedočanstvo na zemlju za svu djecu ljudsku i za njihove generacije.
20 A u dvanaestom jubileju, [582-88] u sedmoj sedmici tog jubileja, uze sebi ženu, a njeno ime bijaše Edna, kćerka Danela, kćerka brata njegovog oca, i u šestoj godini te sedmice [587 AM] ona mu rodi sina i on mu nadjede ime Metuzalem.
21 I on je bio s anđelima Božjim ovih šest jubileja godina, i oni su mu pokazali sve što je na zemlji i na nebu, vladavinu sunca, i on je sve zapisao.
22 I svjedočio je o Stražarima koji su griješili s kćerima ljudskim; jer su se ove počele ujedinjavati s kćerima ljudskim, tako da se oskvrnu, i Henok svjedoči protiv (njih) svih.
23 I on je uzet između djece ljudske, i mi ga odvedosmo u Edenski vrt u veličanstvu i časti, i gle, ondje on zapisuje osudu i sud svijeta i svu zloću djece ljudske.
24 I zbog toga je (Bog) doveo vode potopa na svu zemlju Edensku; jer je tamo bio postavljen kao znak i da svjedoči protiv sve djece ljudske, da prepriča sva djela generacija do dana osude.
25 I on je zapalio tamjan svetišta, (čak) slatke miomirise prihvatljive pred Gospodom na gori.
26 Jer Gospod ima četiri mjesta na zemlji: Edenski vrt, Goru Istoka, i ovu goru na kojoj si danas, goru Sinaj i goru Sion, koje će biti posvećene u novom stvaranju za posvećenje zemlje; kroz njih će zemlja biti posvećena od svake svoje krivice i nečistoće kroz generacije svijeta.
27 A u četrnaestom jubileju [652 AM] Metuzalem uze sebi ženu, Ednu, kćer Azriala, kćer brata svoga oca, u trećoj sedmici, prve godine te sedmice, [701-7 AM] i rodi sina i nadjede mu ime Lamek.
28 A u petnaestom jubileju, u trećoj sedmici, Lamek uze sebi ženu, a njeno ime bijaše Betenos, kćer Barakiila, kćeri brata njegova oca. U toj sedmici ona mu rodi sina, a on mu nadjede ime Noa, govoreći: 'Ovaj će me utješiti u mojoj nevolji i u svemu mom radu i u zemlji koju je Gospod prokleo.'
29 I na kraju devetnaestog jubileja, u sedmoj sedmici šeste godine [930 AM], Adam umrije, i svi njegovi sinovi ga sahraniše u zemlji njegovog stvaranja, i on beše prvi koji je sahranjen u zemlji.
30 I nedostajalo mu je sedamdeset godina od hiljadu godina; jer je hiljadu godina kao jedan dan u svjedočanstvu nebesa i zato je napisano o drvetu spoznaje: 'Onog dana

kad s njega jedete, umrijet ćete.' Iz tog razloga nije navršio godine toga dana; jer je umro u to vrijeme.
31 Na kraju ovog jubileja, Kajin je ubijen nakon njega iste godine; jer se njegova kuća srušila na njega i on je umro usred svoje kuće, i ubijen je njenim kamenjem; jer je kamenom ubio Abela, i kamenom je ubijen na pravednom sudu.
32 Zbog toga je na nebeskim pločama bilo određeno: Oružjem kojim čovjek ubija svog bližnjeg, istim će i sam biti ubijen; onako kako ga je ranio, tako će s njim postupiti.
33 A u dvadeset petom [1205 AM] jubileju Noa uze sebi ženu, a njeno ime bijaše Emzara, kćerka Rakela, kćerka brata njegova oca, u prvoj godini, u petoj sedmici [1207 AM]: a u trećoj godini rodi mu Sema, u petoj godini [1209 AM] rodi mu Hama, a u prvoj godini, u šestoj sedmici [1212 AM] rodi mu Jafeta.

POGLAVLJE 5

1 I dogodi se kad se djeca ljudska počeše množiti na licu zemlje i rodiše im se kćeri, da ih anđeli Božji vidješe određene godine ovog jubileja, da bijahu lijepi na pogled; i uzeše sebi žene od svih koje izabraše, i rodiše im sinove i bijahu divovi.
2 I bezakonje se umnožavalo na zemlji i svako tijelo pokvarilo je svoje puteve, i ljudi i stoka i zvijeri i ptice i sve što hoda po zemlji - svi su pokvarili svoje puteve i svoje naredbe, i počeli su proždirati jedni druge, i bezakonje se umnožilo na zemlji i svaka pomisao svih ljudi (bila je) tako neprestano zla.
3 I Bog pogleda na zemlju, i gle, bila je pokvarena, i svako tijelo je pokvarilo njene naredbe, i svi koji su bili na zemlji činili su svakovrsno zlo pred Njegovim očima.
4 I rekao je da će uništiti čovjeka i svako tijelo na licu zemlje koju je stvorio.
5 Ali Noa je našao milost pred očima Gospodnjim.
6 I protiv anđela koje je poslao na zemlju, bio je izuzetno razgnjeven i dao je naredbu da ih iskorijenimo iz sve njihove vlasti, i naredio nam je da ih svežemo u dubinama zemlje, i gle, oni su svezani usred njih i (držani) su odvojeni.
7 I protiv njihovih sinova izađe naredba ispred Njegova lica da budu udareni mačem i uklonjeni ispod neba.
8 I reče: 'Moj duh neće zauvijek ostati na čovjeku; jer i oni su tijelo i njihovi će dani biti sto dvadeset godina.'
9 I posla mač svoj među njih da svaki ubije svoga bližnjeg, i oni počeše ubijati jedni druge dok svi ne padnu od mača i ne budu uništeni sa zemlje.
10 I očevi njihovi bijahu svjedoci (njihovog uništenja), i nakon toga bijahu vezani u dubinama zemlje zauvijek, do dana velike osude, kada se sud izvrši nad svima onima koji su pokvarili svoje puteve i svoja djela pred Gospodom.
11 I uništi sve s njihovih mjesta, i ne ostade nijedan od njih kojemu nije sudio po svoj njihovoj zloći.
12 I stvorio je za sva svoja djela novu i pravednu prirodu, da ne griješe u cijeloj svojoj prirodi zauvijek, nego da svi budu pravedni, svaki u svojoj vrsti, zauvijek.
13 I sud svih je određen i zapisan na nebeskim pločama u pravednosti - čak i (sud) svih koji skrenu s puta koji im je određen da njime hode; a ako njime ne hode, sud je zapisan za svako stvorenje i za svaku vrstu.
14 I nema ništa na nebu ni na zemlji, ni na svjetlosti ni u tami, ni u Šeolu ni u dubini, ni u mjestu tame (što nije suđeno); i svi njihovi sudovi su određeni i zapisani i urezani.
15 On će suditi svima, velikom prema njegovoj veličini, a malom prema njegovoj malenosti, i svakome prema njegovom putu.
16 On neće gledati na osobu (bilo koga), niti će primati darove, ako kaže da će svakome presuditi. Čak i ako neko da sve što je na Zemlji, On neće gledati ni na darove ni na osobu (bilo koga), niti će išta primiti iz njegove ruke, jer On je pravedan sudija.
17 A za djecu Izraelovu je napisano i određeno: Ako se obrate k njemu u pravednosti, On će im oprostiti sve prijestupe i oprostiti sve grijehe njihove.
18 Napisano je i određeno da će On pokazati milost svima koji se jednom godišnje odvrate od sve svoje krivnje.
19 A što se tiče svih onih koji su pokvarili svoje puteve i svoje misli prije potopa, ničija osoba nije bila prihvaćena osim Noine; jer je njegova osoba bila prihvaćena u ime njegovih sinova, koje je (Bog) spasio od voda potopa zbog njega; jer je njegovo srce bilo pravedno u svim njegovim putevima, kako mu je bilo naređeno, i nije odstupio ni od čega što mu je bilo određeno.
20 I Gospod reče da će uništiti sve što je na zemlji, i ljude i stoku, i zvijeri i ptice nebeske, i sve što se miče po zemlji. I zapovjedi Noju da mu sagradi arku da bi se spasio od voda potopa.
21 I Noa načini arku u svemu kako mu je naredio, u dvadeset sedmom jubileju godina, u petoj sedmici pete godine (na mladom mjesecu prvog mjeseca). [1307 AM]
22 I uđe šeste (godine) te, [1308 AM] drugog mjeseca, za mladog mjeseca drugog mjeseca, do šesnaestog; i uđe on i sve što smo mu donijeli u kovčeg, i Gospod ga zatvori izvana sedamnaeste večeri.
23 I Gospod otvori sedam nebeskih vrata i sedam usta izvora bezdana velikoga.
24 I ustave počeše izlijevati vodu s neba četrdeset dana i četrdeset noći, i izvori bezdana izbacivaše vode, dok se cijeli svijet nije napunio vodom.
25 I vode se povećaše na zemlji: petnaest lakata vode se podigoše iznad svih visokih planina, i kovčeg se podiže iznad zemlje, i gibaše se po površini voda.
26 I voda je ostala na zemlji pet mjeseci - sto pedeset dana.
27 I kovčeg se uputi i zaustavi na vrhu Lubara, jedne od planina Ararata.
28 I (na mladog mjeseca) u četvrtom mjesecu zatvoriše se izvori velikog bezdana i nebeske brane zaustaviše se; a na mladog mjeseca sedmog mjeseca otvoriše se sva usta zemaljskih ponora i voda poče da se spušta u dubinu ispod.
29 A za mladog mjeseca desetog mjeseca vidjeli su se vrhovi planina, a za mladog mjeseca prvog mjeseca zemlja je postala vidljiva.
30 I vode su nestale sa zemlje pete sedmice sedme godine [1309 AM] te, a sedamnaestog dana drugog mjeseca zemlja je bila suha.
31 A dvadeset i sedmog dana otvori kovčeg i pusti iz njega zvijeri, stoku, ptice i sve što se kreće.

POGLAVLJE 6

1 A za mladog mjeseca trećeg mjeseca izađe iz kovčega i sagradi žrtvenik na toj gori.
2 I izvrši obred pomirenja za zemlju: uze jare i njegovom krvlju izvrši pomirenje za svu krivnju zemlje; jer je sve što je bilo na njoj uništeno, osim onih koji su bili u arci s Noom.
3 I stavi njegovu mast na žrtvenik, i uze vola, i kozu, i ovcu, i jarce, i sol, i grlicu, i mladunce goluba, i stavi žrtvu paljenicu na žrtvenik, i izli na nju žrtvu pomiješanu s uljem, i poškropi vinom i posu tamjanom preko svega, i učini da se digne lijep miris, ugodan pred Gospodom.
4 I Gospod osjeti ugodni miris i učini s njim savez da više neće biti potopa koji će uništiti zemlju; da neće prestati ni u sve dane zemlje, sjetvu ni žetvu; da hladnoća i vrućina, ljeto i zima, dan i noć neće promijeniti svoj red niti će zauvijek prestati.
5 'A vi, množite se i množite se na zemlji, i umnožite se na njoj, i budite blagoslov na njoj. Strah od vas i trepet od vas uliću u sve što je na zemlji i u moru.'
6 I gle, dao sam vam sve životinje i sva krilata stvorenja i sve što se miče po zemlji i ribe u vodama i sve za hranu; kao zeleno bilje, dao sam vam sve za jelo.
7 Ali meso, s njegovom dušom, s njegovom krvlju, ne smijete jesti; jer je duša svakog tijela u krvi, da se ne bi tražila vaša krv života. Iz ruke svakog čovjeka, iz ruke svake (životinje) tražit ću krv čovjeka.
8 Ko prolije krv čovječju od čovjeka, i njegova će krv biti prolivena, jer je po slici Božjoj stvorio čovjeka.
9 A vi, množite se i množite se na zemlji.
10 Noa i njegovi sinovi zakleše se da neće jesti krvi bilo kojeg tijela, i sklopiše savez pred Gospodom Bogom zauvijek za sve naraštaje na zemlji u ovom mjesecu.
11 Zato ti je rekao da u ovom mjesecu na gori sklopiš savez sa sinovima Izraelovim zakletvom i da ih poškropiš krvlju zbog svih riječi saveza koji je Gospod sklopio s njima zauvijek.
12 I ovo je svjedočanstvo napisano za vas da ga se neprestano pridržavate, tako da nijednog dana ne jedete krv životinja, ptica ili stoke tokom svih dana zemlje; i čovjek koji jede krv životinja, stoke ili ptica tokom svih dana zemlje, on i njegovo potomstvo bit će iskorijenjeni iz zemlje.
13 I zapovijedi sinovima Izraelovim da ne jedu krv, da bi njihova imena i njihovo potomstvo uvijek bili pred Gospodom, Bogom našim.
14 I za ovaj zakon nema ograničenja dana, jer je zauvijek. Držat će ga se kroz sve svoje naraštaje, da bi neprestano molili za vas krvlju pred oltarom; svaki dan, u vrijeme jutra i večeri, tražit će oproštenje za vas pred Gospodom, neprestano, da bi ga se držali i da se ne iskorijene.
15 I dade Noi i sinovima njegovim znak da više neće biti potopa na zemlji.
16 Postavi svoju dugu u oblaku kao znak vječnog saveza da više neće biti potopa na zemlji da je uništi u sve dane zemaljske.
17 Zbog toga je određeno i zapisano na nebeskim pločama da jednom godišnje u ovom mjesecu slave praznik sedmica, kako bi svake godine obnavljali savez.
18 I cijeli ovaj praznik slavio se na nebu od dana stvaranja do Noinih dana - dvadeset i šest jubileja i pet sedmica godina [1309-1659 AM]: i Noa i njegovi sinovi su ga slavili sedam jubileja i jednu sedmicu godina, do dana Noine smrti, i od dana Noine smrti njegovi sinovi su ga ukinuli do dana Abrahamovih, i jeli su krv.
19 Ali Abraham ga je držao, i Izak i Jakov i njegova djeca su ga držala sve do tvojih dana, a u tvoje dane sinovi Izraelovi su ga zaboravili dok ga vi niste ponovo počeli slaviti na ovoj gori.
20 I zapovijedaj sinovima Izraelovim da svetkuju ovaj praznik u svim svojim naraštajima kao zapovijed njima: jednog dana u godini, u ovom mjesecu, neka svetkuju praznik.
21 Jer je to praznik sedmica i praznik prvih plodova: ovaj praznik je dvostruk i dvostruke prirode: prema onome što je o njemu napisano i urezano, slavite ga.
22 Jer sam u knjizi prvog zakona, u onome što sam ti napisao, napisao da ga trebaš slaviti u njegovo vrijeme, jedan dan u godini, i objasnio sam ti njegove žrtve koje bi sinovi Izraelovi trebali pamtiti i slaviti kroz sve svoje generacije u ovom mjesecu, jedan dan u svakoj godini.
23 I na mladi mjesec prvog mjeseca, i na mladi mjesec četvrtog mjeseca, i na mladi mjesec sedmog mjeseca, i na mladi mjesec desetog mjeseca su dani sjećanja i dani godišnjih doba u četiri dijela godine. Oni su zapisani i određeni kao svjedočanstvo zauvijek.
24 I Noa ih je sebi odredio kao gozbe za vječne naraštaje, tako da su mu time postali spomen.
25 I na mladog mjeseca prvog mjeseca bilo mu je naređeno da sebi napravi arku, i tog (dana) zemlja se osušila i on je otvorio (arku) i ugledao zemlju.
26 A za mladog mjeseca četvrtog mjeseca zatvoriše se otvori dubina bezdana ispod njih. A za mladog mjeseca sedmog mjeseca otvoriše se svi otvori bezdana zemaljskih i vode počeše da se spuštaju u njih.
27 A za mladog mjeseca desetog mjeseca ugledaše se vrhovi planina, i Noa se obradova.
28 I zbog toga ih je sebi odredio kao praznike za vječni spomen, i tako su određeni.
29 I stavili su ih na nebeske ploče, svaka je imala trinaest sedmica; od jedne do druge (prolazio je) njihov spomen, od prve do druge, i od druge do treće, i od treće do četvrte.
30 I svi dani zapovijedi bit će dvije i pedeset sedmica dana, i (to će učiniti) cijelu godinu potpunom. Tako je ugravirano i određeno na nebeskim pločama.
31 I nema zanemarivanja (ove zapovijedi) ni jedne godine ni iz godine u godinu.
32 I zapovjedi sinovima Izraelovim da poštuju godine prema ovom računanju - tri stotine šezdeset i četiri dana, i (to) će činiti punu godinu, i neće remetiti njeno vrijeme od njenih dana i od njenih praznika; jer će sve izaći u njima prema njihovom svjedočanstvu, i neće izostaviti nijedan dan niti remetiti nijedan praznik.
33 Ali ako ih zanemare i ne budu ih poštovali prema Njegovoj zapovijedi, onda će poremetiti sva njihova vremena i godine će biti pomjerene iz ovog (reda), [i poremetit će vremena i godine će biti pomjerene] i zanemarit će svoje propise.
34 I sva će djeca Izraelova zaboraviti i neće naći put godina, i zaboravit će mladiće, i godišnja doba, i subote, i pogriješit će u pogledu cijelog reda godina.
35 Jer ja znam i od sada ću ti to objavljivati, i to nije moja vlastita izmišljotina; jer knjiga (leži) napisana preda mnom,

i na nebeskim pločama je određena podjela dana, da ne zaborave blagdane saveza i ne hode po blagdanima neznabožaca po svojoj zabludi i po svom neznanju.
36 Jer će sigurno biti onih koji će posmatrati mjesec - kako on remeti godišnja doba i dolazi iz godine u godinu deset dana prerano.
37 Zato će ih snaći godine u kojima će poremetiti (red) i učiniti odvratan (dan) danom svjedočanstva, a nečisti dan praznikom, i pomiješati će sve dane, svete s nečistima, i nečisti dan sa svetim; jer će pogriješiti u pogledu mjeseci i subotnih praznika i praznika i jubileja.
38 Zato ti zapovijedam i svjedočim da im svjedočiš; jer će ih poslije tvoje smrti tvoja djeca uznemiriti, tako da neće godinu činiti samo tri stotine šezdeset i četiri dana, i zbog toga će pogriješiti u pogledu mladina i godišnjih doba i subote i praznika, i jest će svaku vrstu krvi sa svakim mesom.

POGLAVLJE 7

1 A sedme sedmice prve godine [1317 AM] te godine, u ovom jubileju, Noa zasadi vinovu lozu na gori na kojoj se arka zaustavila, koja se zove Lubar, jedna od planina Ararat, i ona donese plod četvrte godine, [1320 AM] i on čuva njihov plod i ubere ga te godine u sedmom mjesecu.
2 I od toga napravi vino i stavi ga u posudu, i čuva ga do pete godine, [1321 AM] do prvog dana, na mladog mjeseca prvog mjeseca.
3 I on je s radošću proslavio dan tog praznika i prinio je žrtvu paljenicu Gospodu, jednog mladog vola i jednog ovna, sedam ovaca, svaku staru godinu dana, i jedno jare, da bi time izvršio pomirenje za sebe i svoje sinove.
4 I prvo pripremi jare i stavi malo njegove krvi na meso koje je bilo na žrtveniku koji je načinio, a svu mast položi na žrtvenik gdje je prinio žrtvu paljenicu, i vola i ovna i ovcu, i sve njihovo meso položi na žrtvenik.
5 I na nju stavi sve njihove prinose pomiješane s uljem, a poslije toga poškropi vinom vatru koju prethodno naloži na žrtveniku, i stavi tamjan na žrtvenik i učini da se digne ugodan miris ugodan pred Gospodom, Bogom njegovim.
6 I on se obradova i pi od toga vina, on i njegova djeca s radošću.
7 A bi večer, i on uđe u svoj šator, i budući pijan, legne i zaspa, i ostade gol u svom šatoru dok spavaše.
8 Ham vidje Nou, oca svoga, golog, pa izađe i javi to svojoj dvojici braće vani.
9 Šem uze svoju haljinu i ustade, on i Jafet, i staviše haljinu na svoja ramena i pođoše nazad i pokriše sramotu svog oca; lica im bijahu okrenuta nazad.
10 Noa se probudi iz sna i sazna sve što mu je učinio njegov mlađi sin, te prokle sina svoga govoreći: "Proklet bio Kanaan; rob će biti svojoj braći."
11 I blagoslovi Sema govoreći: "Blagoslovljen bio Gospod, Bog Šemov, i Kanaan će mu biti sluga."
12 Bog će proširiti Jafeta i Bog će prebivati u prebivalištu Šemovom, a Kanaan će mu biti sluga.
13 Ham je znao da mu je otac prokleo mlađeg sina i bio je nezadovoljan što je prokleo sina. Zato se rastao od oca, on i sinovi njegovi s njim: Kuš, Mizrajim, Put i Kanaan.
14 I sagradi sebi grad i nazva ga po imenu svoje žene Neelatamauk.
15 Jafet to vidje i zavidi svom bratu, te i on sagradi sebi grad i nazva ga po imenu svoje žene Adatanke.
16 Šem je živio sa svojim ocem Noom i sagradio je grad blizu svog oca na gori, a i on ga je prozvao po imenu svoje žene Sedeketelebab.
17 I gle, ova tri grada su blizu planine Lubar; Sedeketelebab se nalazi nasuprot planine na istoku; i Na'eltama'uk na jugu; 'Adataneses prema zapadu.
18 A ovo su Šemovi sinovi: Elam, Ašur i Arpakšad - ovaj se rodio dvije godine poslije potopa - i Lud i Aram.
19 Sinovi Jafetovi: Gomer, Magog, Madai, Javan, Tubal, Mešek i Tiras: to su Noini sinovi.
20 I u dvadeset osmom jubileju [1324-1372 AM] Noa poče naređivati sinovima svojih sinova uredbe i zapovijedi i sve sudove koje je znao, i poticao je svoje sinove da čuvaju pravednost i da pokriju sramotu svog tijela, i da blagosiljaju svog Stvoritelja, i da poštuju oca i majku, i da vole svog bližnjeg, i da čuvaju svoje duše od bluda i nečistoće i svake nepravde.
21 Jer zbog ove tri stvari došao je potop na zemlju, naime, zbog bluda u kojem su Stražari, protiv zakona svojih uredbi, odavali se bludničenju s kćerima ljudskim i uzimali sebi žene koje god su izabrali: i oni su započeli nečistoću.
22 I rodili su sinove Nafidime, i svi su bili različiti, i proždirali su jedni druge: i Divovi su ubili Nafile, a Nafili su ubili Eljoe, a Eljoi čovječanstvo, i jedan čovjek drugoga.
23 I svaki se prodao da čini bezakonje i da prolijeva mnogo krvi, i zemlja se napunila bezakonjem.
24 I poslije toga griješili su protiv zvijeri i ptica i svega što se miče i hoda po zemlji; i mnogo je krvi proliveno na zemlji, i svaka mašta i želja ljudska neprestano je zamišljala taštinu i zlo.
25 I Gospod uništi sve s lica zemlje; zbog bezbožnosti njihovih djela i zbog krvi koju su prolili posred zemlje, uništi sve.
26 'I ostali smo, ja i vi, sinovi moji, i sve što je s nama ušlo u arku, i gle, vidim vaša djela pred sobom da ne hodite u pravednosti; jer ste počeli ići putem propasti i udaljavate se jedan od drugoga i zavidite jedan drugome, i (tako se događa) da niste u slozi, sinovi moji, svaki sa svojim bratom.
27 Jer vidim, i gle, demoni su započeli (svoje) zavođenja protiv vas i protiv vaše djece i sada se bojim za vas, da ćete nakon moje smrti proliti krv ljudi na zemlju i da ćete i vi biti uništeni s lica zemlje.
28 Jer ko prolije krv ljudsku i ko jede krv bilo kojeg tijela, sav će biti uništen sa zemlje.
29 I neće ostati nijedan čovjek koji jede krv ili koji prolijeva krv ljudsku na zemlji, niti će mu ostati ikakvo potomstvo koje živi pod nebom; jer će otići u Šeol, i na mjesto osude će sići, i u tamu bezdana svi će biti odvedeni nasilnom smrću.
30 Neće se na vama vidjeti nikakva krv od sve krvi koja će trajati sve dane u kojima ste ubijali bilo kakve životinje ili stoku ili bilo koje muhe po zemlji, i učinite dobro djelo svojim dušama pokrivajući ono što je proliveno po licu zemlje.
31 I ne budite kao onaj koji jede s krvlju, nego se čuvajte da niko ne jede krv pred vama; pokrijte krv, jer mi je tako naređeno da posvjedočim vama i vašoj djeci, zajedno sa svakim tijelom.

32 I ne dopustite da duša bude pojedena s tijelom, da vaša krv, koja je vaš život, ne bude tražena od bilo kojeg tijela koje je prolije na zemlju.
33 Jer zemlja neće biti čista od krvi koja je na njoj prolivena; jer (samo) krvlju onoga koji ju je prolio zemlja će biti očišćena kroz sve svoje generacije.
34 A sada, djeco moja, poslušajte! Činite sud i pravednost da biste se pravednošću zasadili po cijeloj zemlji i da bi se vaša slava uzdigla pred Bogom mojim, koji me je spasio od voda potopa.
35 I evo, otići ćete i sagraditi sebi gradove i u njima posaditi sve biljke koje su na zemlji, pa čak i sva stabla koja donose plodove.
36 Tri godine neće se brati plodovi svega što se jede, a četvrte godine će se plodovi smatrati svetima, prihvatljivima pred Svevišnjim Bogom, koji je stvorio nebo i zemlju i sve ostalo. Neka prinesu obilje prvih plodova vina i ulja na žrtvenik Gospodnji, koji ih prima, a ostatak neka jedu sluge doma Gospodnjeg pred žrtvenikom koji ih prima.
37 A pete godine otpustite usjeve tako da ih otpustite u pravednosti i poštenju, i bit ćete pravedni, i sve što posadite će napredovati.
38 Jer tako je Henok, otac tvog oca, zapovjedio Metušalahu, sinu svome, i Metušalahu, sinu svome Lameku, a Lamek je meni zapovjedio sve što su mu zapovjedili očevi njegovi.
39 I ja ću vam, sinovi moji, dati zapovijedi, kao što je Henok zapovjedio svom sinu u prvim jubilejima: dok je još bio živ, sedmi u svom naraštaju, zapovijedao je i svjedočio svom sinu i sinovima svojih sinova do dana svoje smrti.'

POGLAVLJE 8

1 U dvadeset devetom jubileju, u prvoj sedmici, [1373 AM], na početku te sedmice, Arpakšad uze sebi ženu, a njeno ime bijaše Rasu'eja, kćerka Susan, kćerka Elamova, i ona mu rodi sina treće godine te sedmice, [1375 AM] i on mu nadjenu ime Kainam.
2 I sin je odrastao, a otac ga je naučio pisati, i on je otišao tražiti sebi mjesto gdje bi mogao osvojiti sebi grad.
3 I pronašao je spis koji su prethodne (generacije) urezale u stijenu, i pročitao je šta je na njemu bilo, i prepisao ga je i sagriješio zbog toga; jer je sadržavao učenje Čuvara u skladu s kojim su oni običavali posmatrati znamenja sunca i mjeseca i zvijezda u svim znacima neba.
4 I on to zapisa i ne reče ništa o tome; jer se bojao razgovarati s Noom o tome da se ne bi zbog toga naljutio na njega.
5 A u tridesetom jubileju, [1429 AM] u drugoj sedmici, u prvoj godini, uze sebi ženu, a njeno ime bijaše Melka, kćerka Madaija, sina Jafetova, a u četvrtoj godini [1432 AM] rodi mu se sin i nadjede mu ime Šela; jer reče: 'Zaista sam poslan.'
6 [I u četvrtoj godini se rodio], i Šelah odraste i uze sebi ženu, a njeno ime bijaše Muak, kćer Keseda, brata njegova oca, u tridesetom i prvom jubileju, u petoj sedmici, u prvoj godini [1499 AM] toga.
7 I rodi mu sina pete godine [1503 AM] te godine, i on mu nadjede ime Eber. I uze sebi ženu, kojoj bješe ime Azúrad, kćer Nebrodova, trideset i drugog jubileja, sedme sedmice, treće godine te godine. [1564 AM]
8 A šeste godine [1567 AM] rodi mu sina, i on mu nadjede ime Peleg; jer u dane kad se on rodio, Noina djeca počeše dijeliti zemlju među sobom: zato mu nadjede ime Peleg.
9 I oni to tajno podijeliše među sobom i ispričaše Noju.
10 I dogodi se na početku trideset trećeg jubileja [1569 AM] da su podijelili zemlju na tri dijela, Šemu, Hamu i Jafetu, prema nasljedstvu svakoga, u prvoj godini u prvoj sedmici, kada je jedan od nas koji su bili poslani bio s njima.
11 I dozva sinove svoje, i oni mu se približiše, oni i djeca njihova, i on podijeli zemlju na komade, koje su njegova tri sina trebala uzeti u posjed, i oni pružiše ruke svoje i izvadiše pismo iz naručja Noe, oca svoga.
12 I na spisu je kao Šemov ždrijeb izišla sredina zemlje koju je trebao uzeti u nasljedstvo sebi i svojim sinovima za vječne generacije, od sredine planinskog lanca Rafa, od ušća vode iz rijeke Tine, i njegov dio ide prema zapadu kroz sredinu ove rijeke, i proteže se sve dok ne dođe do vode ponora, iz kojih ova rijeka izvire i ulijeva svoje vode u more Meat, i ova rijeka teče u veliko more. I sve što je prema sjeveru je Jafetovo, a sve što je prema jugu pripada Šemu.
13 I proteže se sve dok ne stigne do Karasa: to je u njedrima jezika koji gleda prema jugu.
14 A njegov dio se proteže duž Velikog mora, i proteže se pravolinijski sve dok ne stigne do zapada do jezika koji gleda prema jugu: jer se ovo more zove jezik Egipatskog mora.
15 I odavde skreće prema jugu prema ušću velikog mora na obali (njegovih) voda, i proteže se na zapad do Afre, i proteže se dok ne stigne do voda rijeke Gihon, i južno od voda Gihona, do obala ove rijeke.
16 I proteže se prema istoku, sve dok ne stigne do Edenskog vrta, na jugu od njega, [prema jugu] i od istoka cijele zemlje Edenske i cijelog istoka, okreće se prema istoku i nastavlja dok ne stigne na istok planine po imenu Rafa, i spušta se na obalu ušća rijeke Tine.
17 Taj dio je ždrijebom dodijeljen Šemu i njegovim sinovima da ga posjeduju zauvijek, za njegove naraštaje, zauvijek.
18 Noa se obradova što se to dogodilo Šemu i njegovim sinovima, i sjeti se svega što je prorokovao, jer je rekao: "Blagoslovljen Gospod, Bog Šemov, i neka Gospod prebiva u Šemovom prebivalištu."
19 I znao je da je Edenski vrt svetinja nad svetinjama i prebivalište Gospodnje, a planina Sinaj središte pustinje, a planina Sion središte pupka zemlje: ova tri su stvorena kao sveta mjesta jedno nasuprot drugom.
20 I blagoslovi Boga nad bogovima, koji mu je stavio riječ Gospodnju u usta, i Gospoda zauvijek.
21 I znao je da je blagoslov i blagoslov došao Šemu i njegovim sinovima za sva pokoljenja dovijeka - cijela zemlja Eden i cijela zemlja Crvenog mora, i cijela zemlja istoka i Indija, i na Crvenom moru i njene planine, i sva zemlja Bašan, i sva zemlja Libanon i otoci Kaftur, i sve planine Sanir i Amana, i planine Asirije na sjeveru, i sva zemlja Elam, Asirija i Babilon, i Susan i Maedaj, i sve planine Ararat, i sva regija s one strane mora, koja je s one strane planina Asirije prema sjeveru, blagoslovljena i prostrana zemlja, i sve što je u njoj vrlo je dobro.
22 A za Hama izađe drugi dio, s one strane Gihona prema jugu, desno od Raja, i proteže se prema jugu i proteže se do

svih vatrenih planina, i proteže se prema zapadu do mora Atel i proteže se prema zapadu dok ne stigne do mora Mauk - onog (mora) u koje se spušta sve što nije uništeno.
23 I ide dalje prema sjeveru do granica Gadira, i ide dalje do obale morskih voda do voda Velikog mora dok se ne približi rijeci Gihonu, i ide uz rijeku Gihon dok ne stigne desno od vrta Edenskog.
24 A ovo je zemlja koja je Hamu dodijeljena kao dio koji će zauvijek posjedovati za sebe i svoje sinove, za njihove naraštaje, zauvijek.
25 A Jafetu je izašao treći dio s one strane rijeke Tine, sjeverno od izvora njenih voda, i protezao se sjeveroistočno do cijelog područja Goga i do cijele zemlje istočno od njega.
26 I proteže se sjeverno prema sjeveru, i proteže se do planina Qelt prema sjeveru i prema moru Ma'uk, i ide istočno od Gadira sve do područja morskih voda.
27 I proteže se sve dok se ne približi zapadnoj strani Fare i vraća se prema 'Aferagu, i proteže se istočno do voda mora Me'at.
28 I proteže se do područja rijeke Tine u sjeveroistočnom smjeru dok se ne približi granici njenih voda prema planini Rafa, a zatim skreće prema sjeveru.
29 Ovo je zemlja koja je izašla za Jafeta i njegove sinove kao dio njegove baštine koju će posjedovati za sebe i svoje sinove, za njihove naraštaje dovijeka; pet velikih ostrva i velika zemlja na sjeveru.
30 Ali je hladno, a zemlja Hamova je vruća, a zemlja Šemova nije ni vruća ni hladna, nego je od pomiješane hladnoće i vrućine.

POGLAVLJE 9

1 Ham podijeli među svoje sinove, i prvi dio izađe Kušu na istoku, a zapadno od njega Mizraimu, a zapadno od njega Putu, i zapadno od njega na moru Kanaanu.
2 Šem je također podijelio među svojim sinovima, i prvi dio izašao je za Hama i njegove sinove, istočno od rijeke Tigris dok se ne približi istoku, cijela zemlja Indija, i na Crvenom moru na njegovoj obali, i vode Dedana, i sve planine Mebri i Ela, i sva zemlja Susan i sve što je na strani Farnaka do Crvenog mora i rijeke Tine.
3 A za Asiriju je izašao drugi dio, sva zemlja Asirije i Ninive i Šinara i do granice Indije, i uzdiže se i okružuje rijeku.
4 Arpakšadu je pripao treći dio: sva zemlja Kaldejskog kraja istočno od Eufrata, koja graniči s Crvenim morem, i sve vode pustinje blizu zaliva mora koji gleda prema Egiptu, sva zemlja Libanon i Sanir i Amana do granice Eufrata.
5 A Aramu je pripao četvrti dio, sva zemlja Mezopotamije između Tigrisa i Eufrata sjeverno od Kaldejaca do granice s planinama Asirijem i zemljom Arara.
6 A Ludu je pripao peti dio, planine Asirije i sve što im pripada do Velikog mora i do istočne strane Asirije, njegovog brata.
7 Jafet je također podijelio zemlju svog nasljedstva među svojim sinovima.
8 Prvi dio se protezao za Gomer na istok od sjeverne strane do rijeke Tine; a na sjeveru se protezao za Magog svi unutrašnji dijelovi sjevera sve dok ne dopre do Meatskog mora.
9 A Madai je izašao kao njegov dio koji je trebao posjedovati od zapada svoje dvojice braće do otoka i do obala otoka.
10 A Javanu je pripao četvrti dio, svako ostrvo i ostrva koja su prema granici Luda.
11 A za Tubala je izašao peti dio usred jezika koji se približava granici dijela Lud do drugog jezika, do područja iza drugog jezika do trećeg jezika.
12 A Mešehu je izašao šesti dio, sva oblast iza trećeg jezika sve do istočnog dijela Gadira.
13 A za Tiras je izašao sedmi dio, četiri velika ostrva usred mora, koja dosežu do Hamovog dijela [a ostrva Kamaturi su ždrijebom dodijeljena sinovima Arpakšadovim kao njegovo nasljedstvo].
14 I tako su Noini sinovi podijelili svojim sinovima u prisustvu Noe, svog oca, i on ih je sve vezao zakletvom, prokletstvom na svakoga ko bi pokušao da prigrabi dio koji mu nije pripao po njegovoj sudbini.
15 I svi rekoše: 'Neka bude tako, neka bude tako', njima i sinovima njihovim zauvijek, kroz sve njihove naraštaje, do Sudnjeg dana, kada će ih Gospod Bog suditi mačem i ognjem za svu nečistu zloću njihovih prijestupa, kojima su ispunili zemlju prijestupom, nečistoćom, bludom i grijehom.

POGLAVLJE 10

1 I u trećoj sedmici ovog jubileja nečisti demoni počeše zavoditi djecu Noinih sinova i navoditi ih da zablude i unište ih.
2 I sinovi Noini dođoše k Noi, svom ocu, i ispričaše mu o demonima koji su zavodili i osljepljivali i ubijali sinove njegovih sinova.
3 I pomoli se pred Gospodom, Bogom svojim, i reče: "Bože duhova svakog tijela, koji si mi pokazao milost. I spasio si mene i sinove moje od voda potopa, i nisi učinio da propadnem kao što si učinio sinovima propasti; jer je tvoja milost bila velika prema meni, i veliko je bilo tvoje milosrđe prema mojoj duši; neka se tvoja milost uzdigne na moje sinove, i neka zli duhovi ne vladaju nad njima, da ih ne istrijebe sa zemlje."
4 Ali blagoslovi mene i moje sinove, da bismo se mogli umnožiti i napuniti zemlju.
5 I Ti znaš kako su Tvoji Čuvari, očevi ovih duhova, postupali u moje vrijeme: a što se tiče ovih duhova koji su živi, zatvori ih i drži ih čvrsto na mjestu osude, i ne dopusti im da donesu uništenje sinovima Tvoga sluge, Boga moga; jer su oni zlobni i stvoreni da unište.
6 I neka ne vladaju nad duhovima živih; jer samo Ti možeš vršiti vlast nad njima. I neka nemaju vlast nad sinovima pravednika od sada pa dovijeka.'
7 I Gospod, Bog naš, naredi nam da sve svežemo.
8 I poglavar duhova, Mastemâ, dođe i reče: 'Gospodine, Stvoritelju, neka neki od njih ostanu preda mnom i neka poslušaju moj glas i učine sve što im kažem; jer ako mi neki od njih ne ostanu, neću moći izvršiti moć svoje volje na sinovima ljudskim; jer su oni za pokvarenost i zavođenje pred mojim sudom, jer velika je zloća sinova ljudskih.'

9 I reče: "Neka deseti dio njih ostane pred njim, a devet dijelova neka siđe na mjesto osude."
10 I jednom od nas On zapovjedi da naučimo Nou sve njihove lijekove; jer On zna da neće hoditi u pravednosti, niti se boriti u pravednosti.
11 I učinili smo po svim Njegovim riječima: sve zlobne i zle svezali smo u mjesto osude, a deseti dio njih ostavili smo da budu podložni Satani na zemlji.
12 I objasnismo Nuhu sve lijekove za njihove bolesti, zajedno s njihovim zavodljivim čarima, kako bi ih mogao izliječiti zeljem zemaljskim.
13 I Noa je zapisao sve stvari u knjigu, kao što smo ga uputili u vezi sa svakom vrstom lijeka. Tako su zli duhovi bili spriječeni da (naude) Noinim sinovima.
14 I sve što je napisao dao je Šemu, svom najstarijem sinu; jer ga je volio mnogo više od svih svojih sinova.
15 Noa je počinuo sa svojim ocima i sahranjen je na gori Lubar u zemlji Ararata.
16 Devetsto pedeset godina je navršio u svom životu, devetnaest jubileja i dvije sedmice i pet godina. [1659 AM]
17 I u svom životu na zemlji nadmašio je djecu ljudsku osim Enoha zbog pravednosti u kojoj je bio savršen. Jer Enohova služba bila je određena za svjedočanstvo generacijama svijeta, tako da bi on trebao prepričavati sva djela iz generacije u generaciju, do Sudnjeg dana.
18 A u trideset i trećem jubileju, prve godine druge sedmice, Peleg uze sebi ženu, koja se zvala Lomna, kćer Sinaarova, i ona mu rodi sina četvrte godine te sedmice, a on mu nadjenu ime Reu; jer reče: "Gle, sinovi ljudski postadoše zli zbog zle namjere da sebi sagrade grad i kulu u zemlji Šinear."
19 Jer su otišli iz zemlje Ararat na istok u Šinear; jer su u njegovo vrijeme sagradili grad i kulu, govoreći: "Hajdemo, pođimo s njom na nebo."
20 I počeše graditi, i četvrte sedmice pravili su cigle u vatri, a cigle su im služile kao kamen, a glina kojom su ih spajali bila je asfalt koji izlazi iz mora i iz izvora vode u zemlji Šinear.
21 I gradili su ga: četrdeset i tri godine [1645-1688 AM] gradili su ga; širina mu je bila 203 cigle, a visina (jedne cigle) trećina jedne; visina mu je iznosila 5433 lakta i 2 palme, i (opseg jednog zida bio je) trinaest stadija (a drugog trideset stadija).
22 I reče nam Gospod, Bog naš: “Evo, oni su jedan narod i (ovo) su počeli činiti, i sada im ništa neće biti uskraćeno. Hajde da siđemo i pomiješamo im jezik, da ne razumiju jedni druge jezike, i da se raspršе po gradovima i narodima, i da više ne ostanu s jednom namjerom do Sudnjeg dana.”
23 I Gospod siđe, i mi siđosmo s njim da vidimo grad i kulu koju su sagradili sinovi ljudski.
24 I pomiješa im jezik, te više nisu razumjeli jedan drugoga govor, te su tada prestali graditi grad i kulu.
25 Zbog toga se cijela zemlja Šinear zove Babilon, jer je Gospod tamo pomiješao sav jezik djece ljudske, i odatle su se raspršili u svoje gradove, svaki prema svom jeziku i svom narodu.
26 I Gospod posla silan vjetar na kulu i sruši je na zemlju, i gle, bila je između Asirije i Babilona u zemlji Šinear, i prozvaše je 'Sukoba'.
27 U četvrtoj sedmici prve godine [1688. AM], na početku iste, tridesetog i četvrtog jubileja, bili su raspršeni iz zemlje Šinear.
28 Ham i njegovi sinovi otišli su u zemlju koju je trebao naslijediti, koju je stekao kao svoj dio u zemlji juga.
29 Kanaan je vidio zemlju Libanon do rijeke Egipatske, da je vrlo dobra, i nije ušao u zemlju svog nasljedstva na zapadu (to jest) do mora, nego je živio u zemlji Libanon, na istok i na zapad od granice Jordana i od granice mora.
30 A Ham, njegov otac, i Kuš i Mizraim, njegova braća, rekoše mu: "Naselio si se u zemlji koja nije tvoja i koja nam nije dopala žrijebom; nemoj tako činiti; jer ako tako učiniš, ti i tvoji sinovi ćete pasti u zemlji i bit ćete prokleti zbog pobune; jer ste se pobunom naselili, i zbog pobune će tvoja djeca pasti, a ti ćeš biti iskorijenjen zauvijek."
31 Ne prebivaj u prebivalištu Šemovom; jer je to dodijeljeno Šemu i njegovim sinovima po njihovoj sudbini.
32 Proklet bio, i proklet ćeš biti među svim Noinim sinovima, prokletstvom kojim smo se obvezali zakletvom pred svetim sudijom i pred Noom, našim ocem.
33 Ali ih nije poslušao i ostao je u zemlji Libanonskoj od Hamata do ulaska u Egipat, on i njegovi sinovi, sve do danas.
34 I zbog toga se ta zemlja zove Kanaan.
35 Jafet i njegovi sinovi otišli su prema moru i nastanili se u zemlji svog dijela. Madai je vidio zemlju morsku, ali mu se nije svidjela, pa je zamolio (dio) od Hama, Asirije i Arpakšada, brata svoje žene, i nastanio se u zemlji Mediji, blizu brata svoje žene, sve do danas.
36 I nazva prebivalište svoje i prebivalište svojih sinova Medija, po imenu njihovog oca Madaija.

POGLAVLJE 11

1 A u trideset petom jubileju, u trećoj sedmici, u prvoj godini [1681 AM] toga, Reu uze sebi ženu, a njeno ime bijaše 'Ôra, kćer 'Ûra, sina Kesedova, i ona mu rodi sina, a on mu nadjenu ime Sêrôh, u sedmoj godini ove sedmice u ovom jubileju. [1687 AM]
2 I Noini sinovi počeše ratovati jedni protiv drugih, zarobljavati i ubijati jedni druge, i prolijevati krv ljudsku na zemlju, i jesti krv, i graditi jake gradove, i zidove, i kule, i pojedinci (počeše) se uzdizati iznad naroda, i osnivati početke kraljevstava, i ratovati narod protiv naroda, i narod protiv naroda, i grad protiv grada, i svi (počeše) činiti zlo, i nabavljati oružje, i učiti svoje sinove ratu, i počeše osvajati gradove, i prodavati robove i robinje.
3 I 'Ûr, sin Kesedov, sagradi grad 'Ara Kaldejaca i nazva ga po svom imenu i imenu svog oca. I načiniše sebi livene kipove, i svaki se klanjaše idolu, livenom liku koji su sami sebi napravili, i počeše praviti rezbarije i nečiste simulakre, a zlobni duhovi pomagaše i zavodiše (ih) da čine prijestup i nečistoću.
4 I princ Mastêmâ se potrudio da sve to učini i poslao je druge duhove, one koji su mu bili stavljeni pod ruku, da čine svaku vrstu nepravde i grijeha, i svaku vrstu prijestupa, da kvare i uništavaju, i da prolijevaju krv po zemlji.
5 Zbog toga je Sêrôh nazvao Serug, jer se svaki okrenuo da čini sve vrste grijeha i prijestupa.
6 I odrastao je i živio u Uru Kaldejskom, blizu oca majke svoje žene, i obožavao je idole, i uzeo je sebi ženu u

trideset šestom jubileju, u petoj sedmici, u prvoj godini istog, [1744 AM], a njeno ime bilo je Melka, kćer Kabera, kćeri brata njegovog oca.
7 I ona mu rodi Nahora prve godine te sedmice, i on odraste i nastani se u Uru Kaldejskom, a otac ga nauči istraživanjima Kaldejaca da proriče i predviđa po znacima nebeskim.
8 I u trideset sedmom jubileju, u šestoj sedmici, u prvoj godini te godine, [1800 AM] uze sebi ženu, a njeno ime bijaše 'Ijaska, kćerka Nestaga od Kaldeja.
9 I ona mu rodi Teraha sedme godine ove sedmice. [1806 AM]
10 I princ Mastema posla gavrane i ptice da prožderu sjeme koje je posijano u zemlji, kako bi uništili zemlju i opljačkali djecu ljudsku od njihovog rada. Prije nego što su mogli posijati sjeme, gavrani su ga ubrali s površine zemlje.
11 I zato mu nadjenu ime Terah, jer ih gavrani i ptice unište i proždiru im sjeme.
12 I godine počeše neplodne zbog ptica, i one proždiru sve plodove sa drveća: samo uz veliki trud mogli su sačuvati malo od svih plodova zemlje u svojim danima.
13 I u ovom trideset devetom jubileju, u drugoj sedmici prve godine, [1870. AM] Terah uze sebi ženu, a njeno ime bijaše Edna, kćerka Abrama, kćerka sestre njegova oca. A sedme godine ove sedmice [1876. AM] ona mu rodi sina, i on mu nadjede ime Abram, po imenu oca svoje majke;
14 jer je umro prije nego što je njegova kćerka začela sina.
15 I dijete je počelo shvaćati zablude zemlje da su svi zalutali za rezbarenim likovima i za nečistoćom, i otac ga je naučio pisati, i imao je dvije sedmice godina, [1890 AM] i odvojio se od oca, da ne bi s njim obožavao idole.
16 I on poče moliti Stvoritelja svih stvari da ga spasi od grešaka djece ljudske i da njegov dio ne padne u grešku nakon nečistoće i podlosti.
17 I dođe vrijeme sjetve za sjetvu sjemena u zemlju, i svi zajedno izađoše da zaštite svoje sjeme od gavrana, i Abram izađe s onima koji idoše, a dijete bijaše dječak od četrnaest godina.
18 I dođe oblak gavrana da proždere sjeme, a Abram im potrča u susret prije nego što padnu na zemlju i povika im prije nego što padnu na zemlju da prožderu sjeme, i reče: "Ne silazite; vratite se na mjesto odakle ste došli." I oni se okrenuše.
19 I učini da se rojevi gavrana vrate toga dana sedamdeset puta, i od svih gavrana u svoj zemlji gdje je Abram bio nije se smjestio ni jedan.
20I svi koji su bili s njim po cijeloj zemlji vidjeli su ga kako viče, i svi gavrani su se vratili, i ime njegovo postade veliko po svoj zemlji Kaldejskoj.
21 I ove godine dođoše k njemu svi koji htjedoše sijati, i on iđe s njima dok se ne završi vrijeme sjetve: i oni posijaše svoju zemlju, i te godine donesoše kući dovoljno žita i jedoše i nasitiše se.
22 I prve godine pete sedmice [1891. AM] Abram je podučio one koji su pravili alate za volove, drvene majstore, i oni su napravili posudu iznad zemlje, okrenutu prema okviru pluga, kako bi na nju posijali sjeme, i sjeme je padalo s nje na raonik pluga i bilo je sakriveno u zemlji, i više se nisu bojali gavrana.
23 I na taj način napraviše (posude) iznad zemlje na svim okvirima plugova, i sijaše i obrađivaše svu zemlju, kako im je Abram naredio, i više se nisu bojali ptica.

POGLAVLJE 12

1 U šestoj sedmici, sedme godine te, [1904 AM] Abram reče Terahu ocu svome: "Oče!"
2 A on reče: 'Evo me, sine moj.' I reče:
'Kakva nam je korist i pomoć od onih idola koje ti obožavaš,
I pred kojim se klanjaš?
3 Jer u njima nema duha,
Jer to su nijeme forme i obmana srca.
Ne obožavajte ih:
4 Obožavajte Boga nebeskog,
Ko uzrokuje da kiša i rosa silaze na zemlju
I čini sve na zemlji,
I stvorio je sve svojom riječju,
I sav život je ispred Njegovog lica.
5 Zašto se klanjate stvarima koje u sebi nemaju duha?
Jer su djelo (ljudskih) ruku,
I na svojim ramenima ih nosite,
I nemate pomoći od njih,
Ali su veliki uzrok sramote onima koji ih prave,
I obmanjivanje srca onih koji ih obožavaju:
Ne obožavaj ih.
6 A otac mu reče: "Znam i ja, sine moj, ali šta ću s narodom koji me je natjerao da im služim?"
7 A ako im kažem istinu, ubit će me; jer im se duša prilijepila za njih da ih obožava i časti.
8 Ćuti, sine moj, da te ne ubiju.' I te riječi reče svojoj dvojici braće, a oni se razgnjevišu na njega i on šuti.
9 A u četrdesetom jubileju, u drugoj sedmici, u sedmoj godini, [1925 AM] Abram uze sebi ženu, a njeno ime bijaše Saraja, kćerka njegovog oca, i ona postade njegova žena.
10 A Haran, njegov brat, uze sebi ženu treće godine treće sedmice, [1928 AM], i ona mu rodi sina sedme godine te sedmice, [1932 AM], i on mu nadjede ime Lot.
11 A Nahor, njegov brat, uze sebi ženu.
12 A šezdesete godine Abramova života, to jest, četvrte sedmice, četvrte godine njegove, [1936 AM] Abram ustade noću i zapali hram idola, i spali sve što je bilo u hramu, a niko nije znao.
13 I ustadoše noću i pokušaše spasiti svoje bogove iz vatre.
14 Haran požuri da ih spasi, ali ga oganj obuze, te izgori u ognju i umrije u Uru Kaldejskom pred svojim ocem Terahom, i sahraniše ga u Uru Kaldejskom.
15 Terah izađe iz Ura Kaldejskog, on i njegovi sinovi, da ode u zemlju Libanon i u zemlju Kanaan, i nastani se u zemlji Haran. Abram je živio s Terahom, svojim ocem, u Haranu dvije sedmice godina.
16 I u šestoj sedmici, u petoj godini te, [1951 AM] Abram je sjedio cijelu noć za mladog mjeseca sedmog mjeseca da posmatra zvijezde od večeri do jutra, kako bi vidio kakav će biti karakter godine u pogledu kiša, i bio je sam dok je sjedio i posmatrao.
17 I riječ mu dođe u srce i reče: Svi znaci zvijezda i znaci mjeseca i sunca, sve je u ruci Gospodnjoj. Zašto da ih istražujem?

18 Ako hoće, On uzrokuje kišu, ujutro i navečer;
A ako On želi, On to uskrati,
I sve je u njegovoj ruci.
19 I pomoli se te noći govoreći:
'Bože moj, Bože Svevišnji, Ti si jedini Bog moj,'
I Tebe i Tvoju vlast sam izabrao.
I Ti si stvorio sve stvari,
I sve što je djelo ruku tvojih.
20 Izbavi me iz ruku zlih duhova koji vladaju nad mislima ljudskih srca,
I neka me ne odvedu od Tebe, Bože moj.
I učvrsti mene i moje potomstvo zauvijek
Da ne skrenemo s pravog puta od sada pa zauvijek.
21 I reče: "Trebam li se vratiti u Ur Kaldejski koji traže moje lice da se vratim k njima? Trebam li ostati ovdje na ovom mjestu? Pravi put pred Tobom neka uspije u rukama Tvoga sluge da ga ispuni i da ne hodim u prijevari srca svoga, Bože moj."
22 I završivši govor i molitvu, gle, riječ Gospodnja poslana mu je preko mene: ‘Idi iz zemlje svoje, iz roda svoga i iz doma oca svoga u zemlju koju ću ti pokazati i učinit ću od tebe velik i brojan narod.’
23 I blagosloviću te
I uzveličaću ime tvoje,
I blagoslovljen ćeš biti na zemlji,
I u Tebi će biti blagoslovljena sva plemena na zemlji,
I blagosloviću one koji tebe blagosiljaju,
I proklej one koji tebe proklinju.
24 I bit ću Bog tebi i sinu tvome i sinu sina tvoga i svemu potomstvu tvome. Ne boj se, od sada pa nadalje i do svih naraštaja na zemlji ja sam Bog tvoj.'
25 I reče Gospod Bog: "Otvori mu usta i uši da čuje i govori ustima svojim jezikom koji je objavljen", jer je prestao iz usta svih sinova ljudskih od dana rušenja (Babela).
26 I otvorih mu usta, uši i usne, i počeh s njim govoriti hebrejski, jezikom stvorenja.
27 I uze knjige svojih otaca, a one behu napisane na hebrejskom, i prepisa ih, i od tada ih poče proučavati, i ja mu obznanih ono što nije mogao (razumjeti), i on ih proučava tokom šest kišnih mjeseci.
28 I dogodi se sedme godine šeste sedmice [1953. AM] da razgovara sa svojim ocem i obavijesti ga da će napustiti Haran kako bi otišao u zemlju kanaansku da je vidi i vrati se k njemu.
29 A Terah, otac mu njegov, reče mu: "Idi u miru!"
Neka vječni Bog učini tvoj put ravnim.
I Gospod [neka bude] s tobom i zaštiti te od svakog zla,
I podari ti milost, milost i naklonost pred onima koji te vide,
I neka nijedno od djece ljudske nema moć nad tobom da ti naudi;
Idi u miru.
30 Ako vidiš zemlju ugodnu tvojim očima da u njoj živiš, ustani i uzmi mene k sebi, a uzmi i Lota, sina Harana, brata svoga, kao svog sina. Neka je Gospod s tobom.
31 A brat tvoj Nahor neka ide sa mnom dok se ne vratiš u miru, pa ćemo svi zajedno poći s tobom.

POGLAVLJE 13

1 Abram otputova iz Harana i uze Saraju, svoju ženu, i Lota, sina svog brata Harana, u zemlju kanaansku. Uđe u Asiriju, ode u Šekem i nastani se blizu visokog hrasta.
2 I vidje, i gle, zemlja je bila vrlo ugodna od ulaza u Hamat do visokog hrasta.
3 I reče mu Gospod: "Tebi i tvome potomstvu dat ću ovu zemlju."
4 I ondje sagradi žrtvenik i na njemu prinese žrtvu paljenicu Gospodu, koji mu se pojavio.
5 I odatle se pomaknu na planinu... Betel na zapadu i Haj na istoku, i ondje razape svoj šator.
6 I vidje, i gle, zemlja bijaše vrlo prostrana i dobra, i sve je raslo na njoj - vinova loza i smokve i šipak, hrastovi i ileksi, terebinti i uljarice, cedri i čempresi i datulje i sva stabla u polju, i bilo je vode na planinama.
7 I blagoslovi Gospoda koji ga izvede iz Ura Kaldejskog i dovede ga u ovu zemlju.
8 I dogodi se prve godine, sedme sedmice, za mladog mjeseca prvoga mjeseca, 1954. [po prepodnevu], da sagradi oltar na ovoj gori i prizva ime Gospodnje: 'Ti, vječni Bog, si Bog moj.'
9 I prinese na oltaru žrtvu paljenicu Gospodu da bi bio s njim i da ga ne bi ostavio sve dane života njegova.
10 I on ode odande prema jugu, i dođe u Hebron, i Hebron bi tada sagrađen, i ondje osta dvije godine, i ode (odande) u zemlju juga, u Bealot, i u zemlji zavlada glad.
11 Abram ode u Egipat treće godine sedmice i ostade u Egiptu pet godina prije nego što mu se žena razdvoji od njega.
12 Tanais u Egiptu je u to vrijeme bio izgrađen - sedam godina nakon Hebrona.
13 I dogodi se, kad faraon uhvati Saraju, ženu Abramovu, da Gospod udari faraona i njegov dom velikim kugama zbog Saraje, žene Abramove.
14 Abram je bio veoma slavan zbog imanja u ovacama, govedima, magarcima, konjima, devama, slugama i sluškinjama, i vrlo mnogo srebra i zlata. A i Lot, sin njegovog brata, bio je bogat.
15 Faraon vrati Saraju, ženu Abramovu, i posla ga iz zemlje egipatske. On se uputi na mjesto gdje je u početku razapeo šator, na mjesto žrtvenika, s Ajem na istoku, a Betelom na zapadu, i blagoslovi Gospoda, Boga svoga, koji ga vrati u miru.
16 I dogodi se četrdeset prvog jubileja treće godine prve sedmice [1963. AM] da se vrati na ovo mjesto i prinese na njemu žrtvu paljenicu, i prizva ime Gospodnje, i reče: 'Ti, Svevišnji Bog, si Bog moj u vijeke vjekova.'
17 A četvrte godine ove sedmice [1964. AM] Lot se rastao od njega i Lot je živio u Sodomi, a ljudi Sodome bili su veliki grešnici.
18 I ražalosti ga u srcu što se sin njegovog brata rastao od njega; jer nije imao djece.
19 One godine kad Lot bi odveden u ropstvo, reče Gospod Abramu, nakon što se Lot odvojio od njega, četvrte godine ove sedmice: "Podiži oči svoje s mjesta gdje prebivaš, prema sjeveru i jugu, prema zapadu i prema istoku."
20 Jer svu zemlju koju vidiš dat ću tebi i tvome potomstvu zauvijek i učiniću da tvoje potomstvo bude kao pijesak morski; ako čovjek može prebrojati prah zemaljski, onda se tvoje potomstvo neće prebrojati.

21 Ustani, prođi (zemljom) u dužinu i širinu njenu i vidi je svu; jer ću je dati tvome potomstvu.' I Abram ode u Hebron i ondje se nastani.
22 Te godine dođe Kedor-laomer, kralj Elama, i Amrafel, kralj Šineara, i Arjoh, kralj Selasara, i Tergal, kralj naroda, i ubiše kralja Gomore, a kralj Sodome pobjegne, i mnogi padoše od rana u dolini Sidim, kod Slanog mora.
23 I zarobili su Sodomu, Adama i Zebojima, a zarobili su i Lota, sina Abramova brata, i svu njegovu imovinu, i otišli su u Dan.
24 Jedan od pobjeglih dođe i javi Abramu da je sin njegovog brata zarobljen i (Abram) naoruža svoje kućne sluge...
25 ... za Abrama i za njegovo potomstvo, desetinu od prvina Gospodu, i Gospod je to odredio kao vječnu uredbu da se to daje svećenicima koji su služili pred Njim, da to posjeduju zauvijek.
26 I ovom zakonu nema ograničenja dana; jer je On odredio za generacije zauvijek da daju Gospodu desetinu od svega, od sjemena i vina i ulja i od goveda i od ovaca.
27 I dade svojim svećenicima da jedu i piju s radošću pred Njim.
28 I kralj Sodome dođe k njemu i pokloni mu se, govoreći: "Gospodaru naš Abrame, daj nam duše koje si spasio, ali plijen neka bude tvoj."
29 A Abram mu reče: "Podižem ruke svoje k Svevišnjem Bogu da neću uzeti ništa što je tvoje, od konca do remena s obuće, da ne bi rekao: 'Obogatio sam Abrama'; osim onoga što su mladići pojeli, i dijela ljudi koji su išli sa mnom - Aner, Eskol i Mamre. Oni će uzeti svoj dio."

POGLAVLJE 14

1 Poslije ovih događaja, četvrte godine ove sedmice, za mladog mjeseca trećeg, dođe riječ Gospodnja Abramu u snu: "Ne boj se, Abrame! Ja sam tvoj branitelj i tvoja će nagrada biti vrlo velika."
2 A on reče: "Gospodaru, Gospodaru, šta ćeš mi dati? Ja odavde odlazim bez djece. Sin Maseka, sina moje sluškinje, je Damasek Eliezer. On će biti moj nasljednik, a meni nisi dao potomstva."
3 I reče mu: 'Ovaj (čovjek) neće biti tvoj nasljednik, nego onaj koji će izaći iz tvoje utrobe; on će biti tvoj nasljednik.'
4 I izvede ga van i reče mu: "Pogledaj prema nebu i prebroj zvijezde ako ih možeš prebrojati."
5 I pogleda prema nebu i ugleda zvijezde. I reče mu: "Tako će biti tvoje potomstvo."
6 I vjerovao je u Gospoda, i to mu se uračunalo u pravednost.
7 I reče mu: "Ja sam Gospod koji te izveo iz Ura Kaldejskog da ti dam zemlju Kanaansku da je posjeduješ zauvijek; i ja ću biti Bog tebi i potomstvu tvome poslije tebe."
8 A on reče: "Gospodaru, Gospodaru, po čemu ću znati da ću ga naslijediti?"
9 I reče mu: "Uzmi mi junicu od tri godine, i kozu od tri godine, i ovcu od tri godine, i grlicu i goluba."
10 I uze sve to usred mjeseca i nastani se kod hrasta Mamre, koji je blizu Hebrona.
11 I ondje sagradi žrtvenik i žrtvuje sve to; i izli krv njihovu na žrtvenik, i razdijeli ih po sredini, i položi ih jednu nasuprot drugoj; ali ptice nije razdijelio.
12 I ptice su sletjele na komade, a Abram ih je otjerao i nije dozvolio pticama da ih se dotaknu.
13 I dogodi se, kad je sunce zašlo, da Abrama obuzme ushićenje, i gle! užas velike tame pade na njega, i bi Abramu rečeno: "Znaj sigurno da će tvoje potomstvo biti stranac u zemlji (koja nije) njihova, i odvest će ih u ropstvo i mučiti ih četiri stotine godina."
14 A narodu kojem će biti u ropstvu sudit ću, i nakon toga će odande izaći s velikim bogatstvom.
15 I otići ćeš svojim ocima u miru i bit ćeš sahranjen u dobroj starosti.
16 Ali u četvrtom koljenu vratit će se ovamo; jer bezakonje Amorejaca još nije potpuno.'
17 I probudi se iz sna svoga i ustade, a sunce je već zašlo; i gle! Peć se dimila, i plamen vatre prolazio je između komada.
18 I toga dana Gospod učini savez s Abramom govoreći: "Tvom potomstvu dat ću ovu zemlju, od rijeke Egipatske do velike rijeke, rijeke Eufrat, Kenije, Kenizejce, Kadmonce, Perizejce, Refaime, Fakorejce, Hiveje, Amorejce, Kanaance, Girgašejce i Jebusejce."
19 I prođe dan, i Abram prinese komade, i ptice, i njihove prinose od plodova, i njihove prinose od pića, i vatra ih proždre.
20 I toga dana sklopismo savez s Abramom, kao što smo sklopili savez s Noom u ovom mjesecu; i Abram obnovi sebi praznik i uredbu zauvijek.
21 Abram se obradova i sve to ispriča svojoj ženi Saraji; i vjerovao je da će imati potomstvo, ali ona ne rodi.
22 Saraja savjetova svog muža Abrama i reče mu: "Idi k Hagari, mojoj egipatskoj sluškinji; možda ću ti od nje stvoriti potomstvo."
23 Abram posluša glas svoje žene Saraje i reče joj: "Učini (tako)." I Saraja uze Hagaru, svoju sluškinju, Egipćanku, i dade je Abramu, svom mužu, za ženu.
24 I on uđe k njoj, i ona zače i rodi mu sina, i on mu nadjede ime Izmael, pete godine ove sedmice [1965 AM]; a to je bila osamdeset i šesta godina u Abramovom životu.

POGLAVLJE 15

1 A pete godine četvrte sedmice ovog jubileja, [1979 AM] trećeg mjeseca, sredinom mjeseca, Abram je slavio praznik prvih plodova žetve.
2 I prinese nove žrtve na žrtveniku, prvine od plodova, Gospodu, junicu, kozu i ovcu na žrtveniku kao žrtvu paljenicu Gospodu; njihove prinose od plodova i njihove prinose od pića prinese na žrtveniku s tamjanom.
3 I Gospod se pojavi Abramu i reče mu: “Ja sam Bog Svemogući; pokaži se preda mnom i budi savršen.”
4 I sklopit ću savez između sebe i tebe i umnožit ću te vrlo.'
5 Abram pade licem na zemlju, a Bog razgovara s njim i reče:
6 'Evo, moja je uredba s tobom,'
I bit ćeš otac mnogih naroda.
7 I više se nećeš zvati Abram,
Ali ime tvoje od sada pa dovijeka bit će Abraham.
Jer sam te učinio ocem mnogih naroda.

8 I učinit ću te veoma velikim,
I od tebe ću napraviti narode,
I kraljevi će izaći iz tebe.
9 I uspostavit ću savez svoj između sebe i tebe i potomstva tvog poslije tebe, kroz sve njihove naraštaje, savez vječni, da bih bio Bog tebi i potomstvu tvom poslije tebe.
10 <I dat ću tebi i tvome potomstvu poslije tebe> zemlju u kojoj si bio došljak, zemlju kanaansku, da je posjeduješ zauvijek, i ja ću biti njihov Bog.'
11 A Gospod reče Abrahamu: "Što se tebe tiče, drži se mog saveza, ti i potomstvo tvoje poslije tebe; obrežite svakog muškarca među sobom i obrežite kožicu svoju, i to će biti znak vječnog saveza između mene i vas."
12 A osmog dana obrezujte dijete, svakog muškarca iz svih vaših naraštaja, onoga koji se rodi u kući ili kojega kupite novcem od bilo kojeg stranca, koga ste stekli, a nije od vašeg potomstva.
13 Ko se rodi u tvojoj kući, neka se obreže, i oni koje si kupio novcem neka se obrežu, i savez moj bit će na vašem tijelu vječna uredba.
14 A neobrezani muškarac koji se ne obreže na kožici svojoj osmog dana, ta će se duša istrijebiti iz svog naroda, jer je prekršio moj savez.'
15 I reče Bog Abrahamu: "Što se tiče žene tvoje Saraje, neće se više zvati Saraja, nego će joj biti ime Sara."
16 Blagoslovit ću je i dat ću ti sina od nje, i blagoslovit ću ga, i od njega će nastati narod, i od njega će nastati kraljevi naroda.'
17 Abraham pade licem na zemlju i obradova se te reče u sebi: "Hoće li se stogodišnjaku roditi sin, a devedesetgodišnja Sara će roditi?"
18 A Abraham reče Bogu: "O, kad bi Izmael živio pred tobom!"
19 I reče Bog: "Da, i Sara će ti roditi sina, i nadjenut ćeš mu ime Izak, i ja ću s njim uspostaviti svoj savez, vječni savez i za njegovo potomstvo poslije njega."
20 A što se tiče Izmaela, čuo sam te, i evo, blagosloviću ga i učiniti ga velikim, i vrlo ga umnožit ću, i rodit će dvanaest knezova, i učinit ću ga velikim narodom.
21 Ali savez svoj uspostavit ću s Izakom, kojeg će ti Sara roditi u ove dane, sljedeće godine.
22 I prestade razgovarati s njim, i Bog se uzdigne od Abrahama.
23 I Abraham učini kako mu je Bog rekao, i uze Izmaela, sina svoga, i sve koji su rođeni u njegovoj kući i koje je kupio svojim novcem, sve muške u svojoj kući, i obreza im kožicu.
24 I istoga dana Abraham je obrezan, i svi muškarci njegove kuće, <i oni rođeni u kući>, i svi koje je kupio novcem od djece stranca, bili su obrezani s njim.
25 Ovaj zakon je za sve generacije zauvijek, i nema obrezivanja dana niti izostavljanja jednog dana od osam dana; jer je to vječna uredba, određena i zapisana na nebeskim pločama.
26 I svako ko se rodi, a kožica mu nije obrezana osmog dana, ne pripada djeci saveza koji je Gospod sklopio s Abrahamom, nego djeci propasti; niti na njemu postoji ikakav znak da je Gospodnji, nego (određen je) da bude uništen i pogubljen sa zemlje i iskorijenjen iz zemlje, jer je prekršio savez Gospoda Boga našega.
27 Jer svi anđeli prisutnosti i svi anđeli posvećenja tako su stvoreni od dana svog stvaranja, i pred anđelima prisutnosti i anđelima posvećenja On je posvetio Izrael, da bi bili s Njim i s Njegovim svetim anđelima.
28 I zapovijedaj sinovima Izraelovim i neka drže znak ovog saveza iz naraštaja u naraštaj kao vječnu uredbu, i neće biti iskorijenjeni iz zemlje.
29 Jer je ova zapovijed postavljena kao savez da je se zauvijek drže među svim sinovima Izraelovim.
30 Gospod nije dopustio da se približe Izmaelu, njegovim sinovima, braći i Ezavu, niti ih je izabrao zato što su Abrahamova djeca, nego zato što ih je poznavao, nego je izabrao Izrael da mu bude narod.
31 I On ga posveti i sabere ga između sve djece ljudske; jer postoje mnogi narodi i mnogi ljudi, i svi su Njegovi, i nad svima je On postavio duhove s autoritetom da ih odvedu od Njega.
32 Ali nad Izraelom nije postavio nijednog anđela ni duha, jer je On jedini njihov vladar i On će ih čuvati i zahtijevati od njih iz ruke svojih anđela i svojih duhova, i iz ruke svih svojih sila kako bi ih mogao čuvati i blagosloviti, i da budu Njegovi i On njihov od sada pa zauvijek.
33 A sada ti objavljujem da se sinovi Izraelovi neće držati ove uredbe i neće obrezati svoje sinove prema cijelom ovom zakonu; jer će u tijelu svog obrezanja izostaviti ovo obrezanje svojih sinova, i svi oni, sinovi Belijarovi, ostavit će svoje sinove neobrezane kao što su rođeni.
34 I bit će veliki gnjev od Gospoda na djecu Izraelovu, jer su ostavili Njegov savez i okrenuli se od Njegove riječi, i provocirali i hulili, jer nisu poštovali odredbu ovog zakona; jer su postupali sa svojim udovima kao s neznabošcima, tako da bi bili uklonjeni i iskorijenjeni iz zemlje. I više im neće biti oproštenja ni praštanja [da bi bilo oproštenja i praštanja] za sav grijeh ove vječne zablude.

POGLAVLJE 16

1 A za mladog mjeseca četvrtog mjeseca ukazali smo se Abrahamu kod hrasta Mamre i razgovarali s njim i navijestili mu da će mu Sara, žena njegova, dati sina.
2 I Sara se nasmija, jer je čula da smo ove riječi rekli Abrahamu i da smo je ukorili, a ona se uplašila i porekla da se smijala zbog tih riječi.
3 I rekosmo joj ime njenog sina, kako je njegovo ime određeno i zapisano na nebeskim pločama (tj. Izak),
4 I (da) kada joj se vratimo u određeno vrijeme, ona će začeti sina.
5 I u ovom mjesecu Gospod izvrši svoje sudove nad Sodomom, Gomorom, Zebojimom i cijelom zemljom Jordanskom, i spali ih vatrom i sumporom, i uništi ih do današnjeg dana, kao što sam ti objavio sva njihova djela, da su zli i grešni veoma, i da se oskvrnjuju i čine blud u tijelu svom i čine nečistoću na zemlji.
6 I na sličan način, Bog će izvršiti sud nad mjestima gdje su činili po nečistoći Sodomljana, kao što je bio slučaj sa Sodomom.
7 Ali Lota spasismo; jer se Bog sjeti Abrahama i izbaci ga iz sredine propasti.
8 On i njegove kćeri počiniše grijeh na zemlji kakav nije bio na zemlji od Adamovih dana do njegova vremena; jer čovjek legne sa svojim kćerima.

9 I gle, bilo je zapovijeđeno i ugravirano na nebeskim pločama za sve njegovo potomstvo da ih ukloni i iskorijeni, i da izvrši nad njima sud poput suda Sodome, i da ne ostavi nijedno čovjekovo potomstvo na zemlji na dan osude.
10 Tog mjeseca Abraham krene iz Hebrona i nastani se između Kadeša i Šura u gorju Geraru.
11 A sredinom petog mjeseca preselio se odande i nastanio se kod Studena Zakletve.
12 A u sredini šestog mjeseca Gospod posjeti Saru i učini s njom kako joj reče, i ona zače.
13 I rodi sina u trećem mjesecu, a usred mjeseca, u vrijeme koje je Gospod rekao Abrahamu, na praznik prvih plodova žetve, rodi se Izak.
14 I Abraham obreza svog sina osmog dana; on je bio prvi obrezan po savezu koji je utvrđen zauvijek.
15 A šeste godine četvrte sedmice dođosmo k Abrahamu, k Zdencu zakletve, i ukazasmo mu se [kao što smo rekli Sari da ćemo se vratiti k njoj, i da će ona začeti sina].
16 I vratismo se u sedmom mjesecu i nađosmo Saru trudnu pred nama i blagoslovismo ga i objavismo mu sve što je bilo određeno za njega, da ne smije umrijeti dok ne rodi još šest sinova, i da će ih vidjeti prije nego što umre; nego da će mu se po Izaku dati ime i potomstvo.
17 I (da) svo potomstvo njegovih sinova bude neznabošci i da se ubroji među neznabošce; ali od sinova Izaka jedan će postati sveto potomstvo i neće se ubrojati među neznabošce.
18 Jer on je trebao postati dio Svevišnjega, i sve njegovo potomstvo je palo u posjed Božji, da bi bio Gospodu narod za (Njegovo) posjed među svim narodima i da bi postao kraljevstvo i svećenici i svet narod.
19 I mi odosmo svojim putem i pripovjedismo Sari sve što smo mu rekli, i oboje se obradovaše veoma velikom radošću.
20 I ondje sagradi žrtvenik Gospodu koji ga je izbavio i koji ga je obradovao u zemlji u kojoj je boravio, i slavio je praznik radosti sedam dana u tom mjesecu, blizu žrtvenika koji je sagradio na Zdencu zakletve.
21 I sagradio je kolibe za sebe i za svoje sluge na taj praznik, i bio je prvi koji je slavio praznik sjenica na zemlji.
22 I tokom tih sedam dana donosio je svaki dan na oltar žrtvu paljenicu Gospodu, dva vola, dva ovna, sedam ovaca i jednog jarca, kao žrtvu za grijeh, da bi time iskupio sebe i svoje potomstvo.
23 I kao zahvalnu žrtvu sedam ovnova, sedam jaraca, sedam ovaca i sedam jaraca, s njihovim prinosima od plodova i njihovim prinosima od pića; i sav njihov loj spali na žrtveniku, kao odabranu žrtvu Gospodu na ugodan miris.
24 I ujutro i navečer palio je mirisne tvari: tamjan, galbanum, stackte, nard, smirnu, mirodije i kostim; svih ovih sedam prinosio je zdrobljene, pomiješane u jednakim dijelovima (i) čiste.
25 I slavio je taj praznik sedam dana, radujući se svim srcem svojim i svom dušom svojom, on i svi koji su bili u njegovoj kući, i nije bilo s njim nijednog stranca, niti ikoga neobrezanog.
26 I blagoslovi svog Stvoritelja koji ga stvori u njegovom naraštaju, jer ga stvori po svojoj dobroj volji; jer zna i shvati da će iz njega izniknuti biljka pravednosti za vječne naraštaje i iz njega sveto sjeme, tako da će postati slično Onome koji je stvorio sve stvari.
27 I blagoslovi i obradova se, i nazva ovaj praznik praznik Gospodnji, radost ugodna Svevišnjem Bogu.
28 I blagosiljasmo ga zauvijek i sve potomke njegove poslije njega kroz sve naraštaje na zemlji, jer je slavio ovaj praznik u njegovo vrijeme, prema svjedočanstvu nebeskih ploča.
29 Zato je na nebeskim pločama određeno za Izrael da sedam dana u sedmom mjesecu s radošću slave Praznik sjenica, ugodan pred Gospodom - vječna uredba za njihove naraštaje, svake godine.
30 I za ovo nema ograničenja dana; jer je zauvijek određeno Izraelu da ga slave i prebivaju u kolibama, i stavljaju vijence na glave svoje, i uzimaju lisnato granje i vrbe iz potoka.
31 Abraham uze grane palmi i plodove s lijepog drveća, i svaki dan obilazeći s granama oko žrtvenika sedam puta ujutro, hvalio je i zahvaljivao svome Bogu za sve s radošću.

POGLAVLJE 17

1 I prve godine pete sedmice Izak je bio odbijen od sisanja u ovom jubileju, [1982 AM] i Abraham je priredio veliku gozbu trećeg mjeseca, na dan kad je njegov sin Izak bio odbijen od sisanja.
2 I Izmael, sin Hagare, Egipćanke, bio je pred Abrahamom, svojim ocem, na svom mjestu, i Abraham se radovao i blagoslivljao Boga što je vidio svoje sinove i nije umro bez djece.
3 I sjeti se riječi koje mu je rekao onog dana kad se Lot rastao od njega, i obradovao se što mu je Gospod dao potomstvo na zemlji da naslijedi zemlju, i blagoslovio je svim ustima svojim Stvoritelja svega.
4 Sara je vidjela Izmaela kako svira i pleše, a Abrahama kako se raduje velikom radošću, te je postala ljubomorna na Izmaela i rekla Abrahamu: "Otjeraj ovu robinju i njenog sina, jer sin ove robinje neće naslijediti s mojim sinom Izakom."
5 Abrahamu se to činilo teškim zbog njegove sluškinje i zbog njegovog sina, što ih je otjerao od sebe.
6 I reče Bog Abrahamu: "Neka ti ne bude teško zbog djeteta i zbog robinje; u svemu što ti je Sara rekla, poslušaj njene riječi i izvrši ih; jer će se po Izaku zvati tvoje ime i tvoje potomstvo."
7 Ali od sina ove robinje učinit ću veliki narod, jer je od tvoga potomstva.'
8 Abraham usta rano ujutro, uze hljeb i mješinu vode, stavi ih na ramena Hagare i djeteta i otpusti je.
9 I ona ode i luta po pustinji Beer Šebi. Voda u mješini nestade, a dijete ožednje i ne mogaše dalje te pade.
10 I njegova majka ga uze i baci ga pod maslinu, pa ode i sjede nasuprot njemu, na udaljenosti dometa luka i strijele; jer reče: "Neka ne vidim smrt svog djeteta." I dok je sjedila, plakala je.
11 I anđeo Božji, jedan od svetih, reče joj: "Zašto plačeš, Hagaro? Ustani, uzmi dijete i drži ga u svojoj ruci, jer Bog je čuo tvoj glas i vidio dijete."
12 I otvorivši oči ugleda bunar, ode i napuni svoju mješinu vodom, dade svom djetetu da pije, pa ustade i ode prema pustinji Paran.
13 Dijete je raslo i postalo vješto strijelac, i Bog je bio s njim, i mati mu je uzeo ženu između kćeri egipatskih.

14 I rodi mu sina, a on mu nadjede ime Nebajot, jer reče: "Gospod mi bijaše blizu kad ga prizvah."
15 I dogodi se u sedmoj sedmici, prve godine te, [2003 AM] prvog mjeseca u ovom jubileju, dvanaestog dana ovog mjeseca, začuše se glasovi na nebu o Abrahamu, da je vjeran u svemu što mu je rekao, i da ljubi Gospoda, i da je u svakoj nevolji vjeran.
16 I princ Mastema dođe i reče pred Bogom: 'Evo, Abraham voli Izaka, sina svoga, i uživa u njemu više od svega; zapovjedi mu da ga prinese kao žrtvu paljenicu na oltaru, i vidjet ćeš hoće li izvršiti ovu zapovijed, i znat ćeš je li vjeran u svemu u čemu ga iskušavaš.'
17 I Gospod je znao da je Abraham bio vjeran u svim svojim nevoljama; jer ga je iskušao kroz njegovu zemlju i glađu, i iskušao ga je bogatstvom kraljeva, i ponovo ga je iskušao kroz njegovu ženu, kada je bila odvojena (od njega), i obrezanjem; i iskušao ga je kroz Izmaela i Hagaru, svoju sluškinju, kada ih je otpustio.
18 I u svemu u čemu ga je iskušao, našao se vjernim, i njegova duša nije bila nestrpljiva, niti je oklijevao djelovati; jer je bio vjeran i ljubio je Gospodina.

POGLAVLJE 18

1 I reče mu Bog: "Abrahame, Abrahame!" A on reče: "Evo me."
2 I reče: "Uzmi svog voljenog sina, Izaka, idi u visoku zemlju i prinesi ga na žrtvu na jednoj od planina koje ću ti pokazati."
3 Ujutro usta rano, osedla magarca, uze sa sobom svoja dva mladića i sina svoga Izaka i nacijepa drva za žrtvu paljenicu. Trećeg dana ode na to mjesto i ugleda to mjesto izdaleka.
4 I dođe do bunara s vodom i reče svojim momcima: "Ostanite ovdje s magarcem, a ja i dječak ćemo otići (onamo), pa ćemo se vratiti k vama kad se poklonimo."
5 I uze drva za žrtvu paljenicu i stavi ih na svog sina Izaka, a on uze u ruku oganj i nož, i obojica odoše zajedno na to mjesto.
6 A Izak reče ocu svome: "Oče!" A on reče: "Evo me, sine moj." A on mu reče: "Evo vatre, noža i drva, ali gdje je ovca za žrtvu paljenicu, oče?"
7 I reče: "Bog će sebi providjeti ovcu za žrtvu paljenicu, sine moj." I približi se mjestu Božje gore.
8 I sagradi žrtvenik i stavi drva na žrtvenik, sveza sina svoga Izaka i stavi ga na drva koja su bila na žrtveniku, te pruži ruku da uzme nož i zakolje sina svoga Izaka.
9 I stadoh pred njega i pred kneza Mastemâa, i Gospod reče: 'Zapovjedi mu da ne diže ruku na dječaka niti da mu išta učini, jer sam pokazao da se boji Gospoda.'
10 I dozvah ga s neba i rekoh mu: 'Abrahame, Abrahame!' A on se prestraši i reče: 'Evo me.'
11 I rekoh mu: 'Ne diži ruku na dječaka niti mu išta čini, jer sam sada pokazao da se bojiš Gospoda i da nisi uskratio svog sina, svog prvenca, od mene.'
12 I knez Mastema se posramio; a Abraham podiže oči i pogleda, i gle, ovan uhvaćen ... za rogove, i Abraham ode i uze ovna i prinese ga kao žrtvu paljenicu umjesto svog sina.
13 Abraham nazva to mjesto 'Gospod je vidio', tako da se kaže na gori: 'Gospod je vidio'; to je gora Sion.
14 I Gospod pozva Abrahama po drugi put s neba, kad nam učini da mu govorimo u ime Gospodnje.
15 I reče: 'Samim se zaklinjem, govori Gospod, zato što si učinio ovo i nisi uskratio sebi sina svoga, sina svoga ljubljenoga, da ću te blagosloviti i umnožiti potomstvo tvoje kao zvijezde na nebu i kao pijesak koji je na obali morskoj. I potomstvo tvoje naslijedit će gradove svojih neprijatelja,'
16 I u potomstvu tvom blagosloviće se svi narodi zemlje, jer si poslušao glas moj i svima sam pokazao da si mi vjeran u svemu što sam ti rekao: 'Idi u miru.'
17 I Abraham ode k svojim mladićima, te ustadoše i otiđoše zajedno u Beer Šebu, a Abraham [2010 AM] prebiva kod Zdenca zakletve.
18 I slavio je taj praznik svake godine sedam dana s radošću i nazvao ga praznikom Gospodnjim, prema sedam dana tokom kojih je odlazio i vraćao se u miru.
19 I u skladu s tim je određeno i zapisano na nebeskim pločama u vezi s Izraelom i njegovim potomstvom da ovaj praznik obilježavaju sedam dana s radošću praznika.

POGLAVLJE 19

1 A prve godine prve sedmice četrdeset i drugog jubileja, Abraham se vrati i nastani se nasuprot Hebronu, to jest Kirjat Arbi, dvije sedmice godina.
2 A prve godine treće sedmice ovog jubileja navršiše se dani Sarinog života, i ona umre u Hebronu.
3 I Abraham ode da je oplakuje i sahrani, i iskušasmo ga da vidimo je li mu duh strpljiv i da li se ne ljuti na riječi svojih usta; i nađe se strpljiv u tome i nije se uznemirio.
4 Jer je strpljivog duha razgovarao sa sinovima Heta s namjerom da mu daju mjesto gdje će sahraniti svoje mrtve.
5 I Gospod mu dade milost pred svima koji su ga vidjeli, i on s blagošću zamoli sinove Hetove, te mu dadoše zemlju dvostruke pećine nasuprot Mamre, to jest Hebrona, za četiri stotine srebrnjaka.
6 I moljahu ga govoreći: "Dat ćemo ti ga besplatno." Ali on ne htjede uzeti ga iz njihovih ruku besplatno, jer dade cijenu mjesta, puni iznos novca, i dva puta im se pokloni, a poslije toga sahrani svog pokojnika u dvostrukoj pećini.
7 I svih dana Sarina života bilo je sto dvadeset i sedam godina, to jest dva jubileja i četiri sedmice i jedna godina: to su dani godina Sarina života.
8 Ovo je deseto iskušenje kojim je Abraham bio iskušavan, i nađen je vjeran, strpljiv u duhu.
9 I nije rekao ni jednu riječ o glasini u zemlji kako je Bog rekao da će je dati njemu i njegovom potomstvu poslije njega, i molio je za mjesto tamo da sahrani svoje mrtve; jer se našao vjernim i bio je zabilježen na nebeskim pločama kao prijatelj Božji.
10 A četvrte godine uze ženu za svog sina Izaka, a ime joj bijaše Rebeka [2020 AM] [kći Betuela, sina Nahorovog, brata Abrahamovog], sestra Labanova i kći Betuela; a Betuel bijaše sin Melke, koja bijaše žena Nahorova, brata Abrahamova.
11 Abraham uze sebi treću ženu, a ime joj bijaše Ketura, između kćeri sluškinja svojih, jer je Hagara umrla prije Sare. I ona mu rodi šest sinova, Zimrama, Joksana, Medana, Midijana, Išbaka i Šuaha, za dvije sedmice godine.

12 A šeste sedmice, druge godine, Rebeka rodi Izaku dva sina, Jakova i Ezava,
13 A [2046 AM] Jakov je bio gladak i pravedan čovjek, a Ezav je bio divlji, čovjek polja i dlakav, i Jakov je živio u šatorima.
14 Mladići su odrasli, a Jakov je naučio pisati; ali Ezav nije naučio, jer je bio čovjek polja i lovac, i naučio se ratovati, i sva njegova djela bijahu žestoka.
15 Abraham je volio Jakova, ali je Izak volio Ezava.
16 Abraham je vidio Ezavova djela i znao je da će se po Jakovu zvati njegovo ime i potomstvo; i pozvao je Rebeku i dao joj zapovijed za Jakova, jer je znao da i ona voli Jakova mnogo više nego Ezava.
17 I reče joj: Kćeri moja, pazi na sina moga Jakova, jer će on biti na zemlji umjesto mene i blagoslov među sinovima ljudskim i slava svemu potomstvu Šemovom.
18 Jer znam da će ga Gospod izabrati da bude njegov narod u vlasništvu, između svih naroda koji su na licu zemlje.
19 I gle, Izak, sin moj, voli Ezava više nego Jakova, ali vidim da ti zaista voliš Jakova.
20 Dodaj mu još više svoje dobrote i neka tvoje oči budu na njemu s ljubavlju; jer će nam on biti blagoslov na zemlji od sada pa nadalje, za sve generacije na zemlji.
21 Neka ti ruke budu jake i neka se srce tvoje raduje u sinu tvome Jakovu, jer ga volim više od svih sinova svojih. Blagoslovljen će biti zauvijek i potomstvo će njegovo ispuniti svu zemlju.
22 Ako čovjek može prebrojati pijesak na zemlji, i njegovo potomstvo će biti prebrojano.
23 I svi blagoslovi kojima je Gospod blagoslovio mene i moje potomstvo pripast će Jakovu i njegovom potomstvu zauvijek.
24 I u njegovom potomstvu bit će blagoslovljeno moje ime i ime mojih otaca, Šema, Noaba, Enoha, Mahalalela, Enosa, Seta i Adama.
25 I oni će poslužiti za postavljanje temelja neba, i za jačanje zemlje, i za obnovu svih svjetala koja su na svodu nebeskom.
26 I dozva Jakova pred očima svoje majke Rebeke, poljubi ga, blagoslovi ga i reče:
27 'Jakove, sine moj ljubljeni, koga ljubi duša moja, neka te Bog blagoslovi s neba i neka ti da sve blagoslove kojima je blagoslovio Adama, Enoha, Nou i Šema; i sve stvari koje mi je rekao, i sve stvari koje mi je obećao dati, neka učini da se prilijepi za tebe i za potomstvo tvoje zauvijek, prema danima neba nad zemljom.
28 I duhovi Masteme neće vladati nad tobom ni nad tvojim potomstvom da te odvrate od Gospoda, koji je tvoj Bog od sada pa zauvijek.
29 I neka Gospod Bog bude otac tebi i tebi, prvorođenom sinu, i narodu zauvijek.
30 Idi u miru, sine moj.' I obojica odoše zajedno od Abrahama.
31 I Rebeka je voljela Jakova svim srcem svojim i svom dušom svojom, mnogo više nego Ezava; ali Izak je volio Ezava mnogo više nego Jakova.

POGLAVLJE 20

1 A u četrdeset drugom jubileju, prve godine sedme sedmice, Abraham pozva Izmaela [2052 (2045?) AM] i njegovih dvanaest sinova, i Izaka i njegova dva sina, i šest sinova Keturinih i njihove sinove.
2 I zapovjedi im da se drže puta Gospodnjeg; da čine pravednost i ljube svaki svog bližnjeg i tako postupaju među svim ljudima; da svaki od njih tako hodi prema njima čineći sud i pravednost na zemlji.
3 Da obrezuju svoje sinove, prema savezu koji je s njima sklopio, i da ne skreću ni desno ni lijevo od svih puteva koje nam je Gospod zapovjedio; i da se čuvamo svakog bluda i nečistoće [i da se odreknemo između sebe svakog bluda i nečistoće].
4 A ako među vama koja žena ili djevojka počini blud, spalite je vatrom i neka ne čine blud s njom po svojim očima i svom srcu; i neka ne uzimaju sebi žene od kćeri kanaanskih; jer će se potomstvo kanaansko iskorijeniti iz zemlje.
5 I ispričao im je o sudu divova i sudu Sodomljana, kako su bili osuđeni zbog svoje zloće i kako su umrli zbog svog bluda, nečistoće i međusobne pokvarenosti kroz blud.
6 Čuvajte se svakog bluda i nečistoće i svake prljavštine grijeha, da ne biste ime naše učinili prokletstvom, a cijeli svoj život ruganjem, i da svi vaši sinovi ne budu uništeni mačem, i da vi ne budete prokleti kao Sodoma, a sav vaš ostatak kao sinovi Gomore.
7 Preklinjem vas, sinovi moji, ljubite Boga nebeskog i držite se svih njegovih zapovijedi. Ne idite za njihovim idolima i za njihovim nečistoćama,
8 I ne pravite sebi livenih ili rezanih bogova; jer su to taština, i nema u njima duha; jer su djelo ruku ljudskih, i svi koji se u njih uzdaju, ne uzdaju se ni u šta.
9 Ne služite im niti im se klanjajte, nego služite Svevišnjem Bogu i klanjajte mu se neprestano, i uvijek se nadajte u lice Njegovo, i činite pravednost i pravdu pred Njim, da bi imao zadovoljstvo u vama i dao vam milost svoju, i poslao vam kišu ujutro i navečer, i blagoslovio sva vaša djela koja ste učinili na zemlji, i blagoslovio vaš kruh i vašu vodu, i blagoslovio plod vaše utrobe i plod vaše zemlje, i stada vaše stoke i stada vaših ovaca.
10 I bit ćete blagoslov na zemlji, i svi narodi zemlje željet će vas i blagosiljat će sinove vaše u moje ime, da budu blagoslovljeni kao što sam ja.
11 I dade Izmaelu i sinovima njegovim i sinovima Keture darove i posla ih dalje od svog sina Izaka, i sve dade svom sinu Izaku.
12 I Izmael i njegovi sinovi, i sinovi Keture i njihovi sinovi otišli su zajedno i nastanili se od Parana do ulaza u Babilon u svoj zemlji koja je prema istoku, okrenuta prema pustinji.
13 I ovi su se pomiješali jedni s drugima, i prozvaše ih Arapima i Izmaelcima.

POGLAVLJE 21

1 A šeste godine sedme sedmice ovog jubileja Abraham nazva Izaka svojim sinom i [2057 (2050?) AM] zapovjedi mu govoreći: 'Ostario sam i ne znam dana svoje smrti, i sit sam svojih dana.'
2 I gle, imam sto sedamdeset i pet godina i svih dana života svoga sjećao sam se Gospoda i svim srcem svojim nastojao sam činiti volju Njegovu i hoditi uspravno svim putevima Njegovim.

3 Moja duša mrzi idole, <i prezreh one koji im služiše, i dadoh svoje srce i duh> da bih pazio da činim volju Onoga koji me stvori.
4 Jer On je živi Bog, i On je svet i vjeran, i On je pravedan iznad svih, i kod Njega nema prihvaćanja (ljudskih) osoba niti primanja darova; jer Bog je pravedan i izvršava sud nad svima onima koji prestupaju Njegove zapovijedi i preziru Njegov savez.
5 A ti, sine moj, drži se Njegovih zapovijedi i Njegovih uredbi i Njegovih sudova, i ne idi za gnusobama i za rezbarenim i za livenim likovima.
6 I nikako ne jedite krv životinja ili stoke, niti bilo koje ptice koja leti nebom.
7 Ako zakolješ žrtvu kao prihvatljivu žrtvu za mir, zakolji je i izlij njenu krv na žrtvenik, a svu mast žrtve prinesi na žrtvenik s finim brašnom i žrtvom pomiješanom s uljem, s njenom žrtvom naljevnicom - sve to zajedno prinesi na žrtvenik za paljenicu; to je ugodan miris pred Gospodom.
8 I prinesi loj žrtve zahvalne na vatri koja je na oltaru, i loj koji je na trbuhu, i sav loj na drobinama i oba bubrega, i sav loj koji je na njima, i na slabinama i jetri, zajedno s bubrezima.
9 I prinesite sve ovo na ugodan miris ugodan pred Gospodom, s prinosom od mesa i prinosom od pića, na ugodan miris, hljeb prinosa Gospodu.
10 I jedite meso njegovo tog dana i drugog dana, i neka sunce drugog dana ne zađe nad njim dok se ne pojede, i neka ništa ne ostane za treći dan; jer nije prihvatljivo [jer nije odobreno] i neka se više ne jede, i svako ko ga jede navući će grijeh na sebe; jer tako sam našao zapisano u knjigama svojih predaka i u riječima Enoha i u riječima Noinim.
11 I po svim svojim prinosima posipaj solju, i neka ne nedostaje soli saveza u svim tvojim prinosima pred Gospodom.
12 A što se tiče drva za žrtve, pazi da ne doneseš (drugo) drvo za oltar osim ovih: čempresa, lovora, badema, jele, bora, kedra, savina, smokve, masline, smirne, lovora, aspalatusa.
13 I od ovih vrsta drveta položite na oltar ispod žrtve, onako kako je provjereno po izgledu, i nemojte stavljati (na njega) nikakvo rascijepljeno ili tamno drvo, (nego) tvrdo i čisto, bez mane, zdravo i novoizraslo; i nemojte (na njega) stavljati (na njega) staro drvo, [jer je njegov miris nestao] jer u njemu više nema mirisa kao prije.
14 Osim ovih vrsta drveta, ne stavljaj nijedno drugo (na oltar), jer se miris raspršuje i miris njegovog ne ide do neba.
15 Drži se ove zapovijedi i vrši je, sine moj, da bi bio pravedan u svim svojim djelima.
16 I u svako doba budi čist tijelom svojim i operi se vodom prije nego što pristupiš da prineseš žrtvu na oltaru, i operi ruke i noge prije nego što se približiš oltaru; a kad završiš sa žrtvovanjem, operi opet ruke i noge.
17 I neka se krv ne pojavi na tebi ni na tvojoj odjeći; čuvaj se, sine moj, krvi, čuvaj se vrlo dobro; pokrij je prašinom.
18 I ne jedite nikakvu krv jer je to duša; ne jedite nikakvu krv.
19 I ne primajte darove za krv ljudsku, da se ne prolije nekažnjeno, bez osude; jer krv koja se prolijeva uzrokuje grijeh zemlje, a zemlja se ne može očistiti od krvi ljudske osim krvlju onoga koji ju je prolio.
20 I ne primaj dar ni dar za krv ljudsku: krv za krv, da bi bio prihvaćen pred Gospodom, Svevišnjim Bogom; jer je On zaštita dobrih; i da bi bio sačuvan od svakog zla, i da bi te On spasio od svake vrste smrti.
21 Vidim, sine moj, da su sva djela djece ljudske grijeh i zloća, i sva njihova djela su nečistoća i gnusoba i prljavština, i nema u njima pravednosti.
22 Čuvaj se da ne hodiš njihovim putevima i da ne stupiš njihovim stazama i da ne sagriješiš grijehom koji te vodi do smrti pred Svevišnjim Bogom. Inače će On sakriti svoje lice od tebe i vratiti te u ruke tvojih prijestupa, i iskorijenit će te iz zemlje, i potomstvo tvoje pod nebom, i ime tvoje i potomstvo tvoje će nestati sa sve zemlje.
23 Odvratite se od svih njihovih djela i od sve njihove nečistoće, i držite se naredbe Boga Svevišnjega, i vršite njegovu volju i budite pravedni u svemu.
24 Blagoslovit će te u svim djelima tvojim i podići će iz tebe sadnicu pravednosti po svoj zemlji, kroz sve naraštaje na zemlji, i ime moje i ime tvoje neće se zaboraviti pod nebom dovijeka.
25 Idi, sine moj, u miru. Neka te Svevišnji Bog, Bog moj i Bog tvoj, ojača da činiš njegovu volju, i neka blagoslovi svo tvoje potomstvo i ostatak tvog potomstva za generacije vječne, svim pravednim blagoslovima, da budeš blagoslov na svoj zemlji.
26 I on ode od njega radujući se.

POGLAVLJE 22

1 I dogodi se prve sedmice četrdeset četvrtog jubileja, druge godine, to jest godine u kojoj je Abraham umro, da Izak i Izmael dođu od Zdenca zakletve da proslave praznik sedmica - to jest, praznik prvih plodova žetve - Abrahamu, svom ocu, i Abraham se obradova jer su mu došla dva sina.
2 Jer je Izak imao mnogo imovine u Beer Šebi, i Izak je obično odlazio da pogleda svoju imovinu i da se vrati svom ocu.
3 U te dane dođe Izmael da vidi svog oca, i obojica dođoše zajedno, i Izak prinese žrtvu paljenicu i prinese je na žrtveniku svog oca koji je bio načinio u Hebronu.
4 I prinese zahvalnu žrtvu i priredi gozbu radosti pred Izmaelom, svojim bratom. Rebeka ispeče nove kolače od novog žita i dade ih Jakovu, svom sinu, da ih odnese Abrahamu, njegovom ocu, od prvih plodova zemlje, da bi jeo i blagoslovio Stvoritelja svega prije nego što umre.
5 I Izak posla Abrahamu preko Jakova najbolju zahvalnu žrtvu da jede i pije.
6 I jeo je i pio, i blagosiljao je Svevišnjeg Boga, koji je stvorio nebo i zemlju, koji je načinio sve obilne stvari na zemlji, i dao ih sinovima ljudskim, da jedu i piju i blagosiljaju svog Stvoritelja.
7 „I sada ti zahvaljujem, Bože moj, što si mi dao da vidim ovaj dan. Evo, imam sto sedamdeset i petnaest godina, star sam i sit života, i svi su mi dani bili mirni.“
8 Mač protivnikov nije me savladao u svemu što si dao meni i djeci mojoj sve dane života moga do danas.
9 Bože moj, neka Tvoja milost i Tvoj mir budu na Tvom slugi i na potomstvu njegovih sinova, da budu Tebi izabrani narod i baština između svih naroda na zemlji od sada pa nadalje do svih dana naraštaja na zemlji, do svih vjekova.'

10 I dozva Jakova i reče: “Sine moj Jakove, neka te Bog svih blagoslovi i ojača te da činiš pravednost i volju Njegovu pred Njim, i neka izabere tebe i potomstvo tvoje da biste postali narod za Njegovu baštinu po Njegovoj volji zauvijek.”
11 A ti, sine moj Jakove, približi se i poljubi me.' I on se približi i poljubi ga, i reče: 'Blagoslovljen bio sin moj Jakov i svi sinovi Boga Svevišnjega, kroz sve vjekove! Neka ti Bog da potomstvo pravednosti; i neka neke od sinova tvojih posveti usred cijele zemlje; neka ti narodi služe i svi narodi neka se poklone pred potomstvom tvojim.'
12 Budi jak pred ljudima i vrši vlast nad svim Setovim potomstvom. Tada će se opravdati tvoji putevi i putevi sinova tvojih, tako da će postati sveti narod.
13 Neka ti Svevišnji Bog da sve blagoslove kojima je blagoslovio mene i kojima je blagoslovio Nou i Adama; neka počivaju na svetoj glavi tvoga potomstva iz koljena u koljeno, zauvijek.
14 I neka te očisti od svake nepravde i nečistoće, da ti se oproste svi prijestupi koje si počinio iz neznanja. I neka te ojača i blagoslovi, i neka naslijediš cijelu zemlju,
15 I neka obnovi savez svoj s tobom, da mu budeš narod, nasljedstvo njegovo za sve vjekove, i da on bude tebi i potomstvu tvome Bog u istini i pravednosti kroz sve dane zemlje.
16 A ti, sine moj Jakove, sjeti se mojih riječi i drži se zapovijedi Abrahama, oca svoga: Odvoji se od naroda i ne jedi s njima, ne čini po djelima njihovim i ne druži se s njima, jer su djela njihova nečista i svi su njihovi putevi prljavština, gnusoba i nečistoća.
17 Prinose žrtve mrtvima i klanjaju se zlim duhovima i jedu nad grobovima. Sva njihova djela su taština i ništavilo.
18 Nemaju srca da razumiju, i oči njihove ne vide kakva su djela njihova, i kako griješe govoreći komadu drveta: 'Ti si Bog moj,' i kamenu: 'Ti si Gospod moj i ti si Izbavitelj moj.' [I nemaju srca.]
19 A tebi, sine moj Jakove, neka ti pomogne Svevišnji Bog, i neka te blagoslovi Bog nebeski, i neka te ukloni od njihove nečistoće i od svake njihove prijestupnosti.
20 Čuvaj se, sine moj Jakove, da ne uzmeš ženu iz potomstva kćeri kanaanskih, jer će svo njegovo potomstvo biti iščupano iz zemlje.
21 Jer, zbog prijestupa Hamovog, Kanaan je pogriješio, i svo njegovo potomstvo bit će uništeno sa zemlje i sav njen ostatak, i nijedan koji od njega potekne neće biti spašen na dan suda.
22 A što se tiče svih idolopoklonaca i bezbožnika
(a) Neće biti nade za njih u zemlji živih;
(b) I neće im biti spomena na zemlji;
(c) Jer će sići u Šeol,
(d) I otići će na mjesto osude,
Kao što su djeca Sodome uzeta sa zemlje, tako će biti uzeti i svi koji obožavaju idole.
23 Ne boj se, sine moj Jakove, i ne plaši se, sine Abrahamov: Neka te Svevišnji Bog sačuva od propasti i neka te izbavi od svih zabludnih puteva.
24 Ovaj dom sagradio sam sebi da na njega stavim ime svoje na zemlji; [dat je tebi i tvome potomstvu zauvijek], i zvat će se Dom Abrahamov; dat je tebi i tvome potomstvu zauvijek; jer ćeš ti sagraditi dom moj i utvrditi ime moje pred Bogom zauvijek; potomstvo tvoje i ime tvoje ostat će kroz sve naraštaje na zemlji.'
25 I prestade mu zapovijedati i blagosiljati ga.
26 I njih dvoje ležaše zajedno u jednom krevetu, i Jakov zaspa u naručju Abrahama, oca svoga oca, i poljubi ga sedam puta, i njegova ljubav i njegovo srce se radovaše zbog njega.
27 I blagoslovi ga od sveg srca govoreći: 'Svevišnji Bog, Bog svih i Stvoritelj svega, koji me izveo iz Ura Kaldejskog da mi da ovu zemlju u nasljedstvo zauvijek i da uspostavim sveto potomstvo - blagoslovljen neka je Svevišnji zauvijek.'
28 I blagoslovi Jakova i reče: “Sine moj, zbog koga se radujem svim srcem svojim i svim srcem svojim, neka tvoja milost i tvoje milosrđe budu na njemu i na njegovom potomstvu zauvijek.”
29 I ne ostavljaj ga, niti ga zanemari od sada pa do vječnih dana, i neka se Tvoje oči otvore na njega i na njegovo potomstvo, da ga sačuvaš i blagosloviš i posvetiš ga kao narod za Tvoje nasljedstvo;
30 I blagoslovi ga svim Svojim blagoslovima od sada pa nadalje do svih dana vječnosti, i obnovi Svoj savez i Svoju milost s njim i s njegovim potomstvom po svoj dobroj volji Tvojoj za sve generacije na zemlji.'

POGLAVLJE 23

1 I stavi dva prsta Jakovljeva na oči njegove i blagoslovi Boga nad bogovima. Pokri lice svoje i ispruži noge svoje, i zaspa snom vječnim, i bi pridružen svojim ocima.
2 I uprkos svemu tome, Jakov je ležao u njegovom naručju i nije znao da je Abraham, otac njegovog oca, mrtav.
3 Jakov se probudi iz sna, i gle, Abraham bijaše hladan kao led, i reče: "Oče, oče!" Ali nije bilo nikoga da progovori, i on zna da je mrtav.
4 I ustade iz naručja svoga, otrča i javi Rebeki, svojoj majci; a Rebeka ode k Izaku noću i javi mu; i otišli su zajedno, i Jakov s njima, a u ruci je imao svjetiljku. I kad uđoše, nađoše Abrahama gdje leži mrtav.
5 I Izak pade na lice svoga oca, zaplaka i poljubi ga.
6 I čuše se glasovi u kući Abrahamovoj, i njegov sin Izmael ustade i ode k svom ocu Abrahamu, i plakaše nad svojim ocem Abrahamom, on i sav Abrahamov dom, i plakaše velikim plačem.
7 I njegovi sinovi Izak i Izmael sahraniše ga u dvostrukoj pećini, blizu njegove žene Sare, i oplakivali su ga četrdeset dana, svi muškarci njegove kuće, i Izak i Izmael i svi njihovi sinovi i svi sinovi Keturini na njihovim mjestima; i dani plača za Abrahamom biše završeni.
8 I živio je tri jubileja i četiri sedmice godina, sto sedamdeset i pet godina, i navršio je dane svog života, ostario i bio sit života.
9 Jer dani predaka, njihovog života, bili su devetnaest jubileja; a nakon Potopa počeli su rasti manje od devetnaest jubileja, i smanjivati se u jubilejima, i brzo stariti, i biti siti svojih dana zbog mnogostrukih nevolja i zloće svojih puteva, s izuzetkom Abrahama.
10 Jer Abraham bijaše savršen u svim svojim djelima pred Gospodom i ugodan u pravednosti svih dana svog života; i gle, nije navršio četiri jubileja u svom životu, kad je ostario zbog bezakonja i bio sit svojih dana.

11 I sve generacije koje će nastati od ovog vremena do dana velikog suda brzo će ostarjeti, prije nego što napune dva jubileja, i njihovo znanje će ih napustiti zbog njihove starosti - i svo njihovo znanje će nestati.
12 I u te dane, ako čovjek doživi jubilej i po godina, reći će za njega: 'Dugo je živio, i veći dio njegovih dana je bol i tuga i nevolja, i nema mira.'
13 Jer nesreća slijedi nesreću za nesrećom, i rana za ranom, i nevolja za nevoljom, i zle vijesti za zlim vijestima, i bolest za bolešću, i svi takvi zli sudovi, jedan s drugim, bolest i pad, i snijeg i mraz i led, i groznica, i jeza, i tromost, i glad, i smrt, i mač, i ropstvo, i sve vrste nesreća i bolova.'
14 I sve će to doći na zli naraštaj koji bezakoni na zemlji; njihova djela su nečistoća i blud, prljavština i gnusobe.
15 Tada će reći: 'Dani predaka bijahu mnogi, čak do hiljadu godina, i bijahu dobri; ali gle, dani našeg života, ako je čovjek mnogo živio, jesu osamdeset godina, a ako je jak, osamdeset godina, i to zli, i nema mira u danima ovog zlog naraštaja.'
16 I u tom naraštaju sinovi će osuđivati očeve svoje i starješine svoje za grijeh i nepravdu, i za riječi usta svojih i za velika bezakonja koja čine, i za napuštanje saveza koji je Gospod sklopio između njih i Njega, da će čuvati i vršiti sve zapovijedi Njegove i uredbe Njegove i sve zakone Njegove, ne odstupajući ni desno ni lijevo.
17 Jer svi čine zlo, i svaka usta govore bezakonje i sva njihova djela su nečistoća i gnusoba, i svi njihovi putevi su prljavština, nečistoća i uništenje.
18 Gle, zemlja će biti uništena zbog svih njihovih djela, i neće biti sjemena vinove loze, niti ulja; jer su njihova djela potpuno nevjerna, i svi će zajedno propasti, zvijeri i stoka i ptice, i sve ribe morske, zbog djece ljudske.
19 I prepiraće se jedni s drugima, mladi sa starima i stari s mladima, siromašni s bogatima, ponizni s velikašima i prosjaci s knezom, zbog zakona i saveza; jer su zaboravili zapovijedi i savez i praznike i mjesece i subote i jubileje i sve sudove.
20 I staće s lukovima i mačevima i ratom da ih vrate na put; ali se neće vratiti dok se mnogo krvi ne prolije na zemlji, jedan za drugim.
21 A oni koji su pobjegli neće se vratiti od svoje zloće na put pravednosti, nego će se svi uzdići do prijevare i bogatstva, da bi svaki mogao uzeti sve što je bližnjega svoga, i imenovat će veliko ime, ali ne istinom i ne pravednošću, i oskvrnut će svetinju nad svetinjama svojom nečistoćom i pokvarenošću svoje prljavštine.
22 I velika će kazna zadesiti djela ovog naraštaja od Gospoda, i On će ih predati maču i sudu i ropstvu, i da budu opljačkani i proždirani.
23 I On će protiv njih probuditi grešnike neznabožaca, koji nemaju ni milosti ni sažaljenja, i koji neće mariti ni za koga, ni za starog ni za mladog, niti za ikoga drugog, jer su zlobniji i jači da čine zlo od svih sinova ljudskih. I upotrijebit će nasilje nad Izraelom i prijestup nad Jakovom, i mnogo će se krvi proliti na zemlju, i neće biti nikoga da sakupi ni nikoga da sahrani.
24 U te će dane vikati i vapiti, moliti se da bi se spasili iz ruku grešnika, neznabožaca; ali niko se neće spasiti.
25 A glave djece bit će bijele od sijede kose, a dijete od tri sedmice izgledat će kao čovjek od sto godina, a njihov će stas biti uništen nevoljom i ugnjetavanjem.
26 I u te će dane djeca početi proučavati zakone i tražiti zapovijedi i vratiti se na put pravednosti.
27 I dani će početi da se umnožavaju i povećavaju među tom djecom ljudskom dok se njihovi dani ne približe hiljadu godina. I većem broju godina nego što je (prije) bio broj dana.
28 I neće biti starca, niti ikoga koji nije zadovoljan svojim danima, jer će svi biti kao djeca i mladići.
29 I sve će dane svoje ispuniti i živjet će u miru i radosti, i neće biti Sotone ni ikakvog zlog uništavatelja; jer će svi dani njihovi biti dani blagoslova i iscjeljenja.
30 I u to vrijeme Gospod će iscijeliti svoje sluge, i oni će ustati i vidjeti veliki mir, i otjerat će svoje protivnike. A pravednici će vidjeti i zahvaliti se, i radovati se od radosti u vijeke vjekova, i vidjet će sve njihove sudove i sva njihova prokletstva na svoje neprijatelje.
31 I kosti će im počivati u zemlji, i duh će im se radovati mnogo, i znaće da je Gospod taj koji vrši sud i pokazuje milost stotinama i hiljadama i svima koji ga ljube.
32 A ti, Mojsije, zapiši ove riječi; jer tako su napisane i zapisane su na nebeskim pločama za svjedočanstvo za generacije dovijeka.

POGLAVLJE 24

1 I dogodi se poslije Abrahamove smrti da Gospod blagoslovi Izaka, sina mu, i on ustade iz Hebrona i ode te se nastani kod Studena Viđenja prve godine treće sedmice [2073 AM] ovog jubileja, sedam godina.
2 A prve godine četvrte sedmice zavlada glad u zemlji, [2080 AM] pored prve gladi koja je bila u vrijeme Abrahama.
3 Jakov skuha čorbu od leće, a Ezav se vrati s polja gladan. I reče svom bratu Jakovu: "Daj mi ove crvene čorbe." A Jakov mu reče: "Prodaj mi svoje prvorodstvo, pa ću ti dati kruha i malo ove čorbe od leće."
4 I Ezav reče u svom srcu: "Umrijet ću; kakve će mi koristi ovo prvorodstvo?"
5 „I reče Jakovu: 'Dajem ti.' A Jakov reče: 'Zakuni mi se danas.' I zakle mu se.“
6 Jakov dade svom bratu Ezavu hljeba i variva, i on jede dok se ne nasiti. A Ezav prezre svoje prvorodstvo; zato se Ezavu dade ime Edom, zbog crvenog variva koje mu Jakov dade kao prvorodstvo.
7 Jakov je postao starješina, a Ezav je bio snižen sa svog dostojanstva.
8 A glad je zavladala zemljom, te Izak ode u Egipat druge godine te sedmice i ode k filistejskom kralju u Gerar, k Abimeleku.
9 I Gospod mu se pojavi i reče mu: "Ne idi u Egipat; prebivaj u zemlji koju ću ti reći i živi kao pridošlica u toj zemlji, i ja ću biti s tobom i blagoslovit ću te."
10 Jer tebi i potomstvu tvome dat ću svu ovu zemlju i ispunit ću zakletvu svoju kojom sam se zakleo ocu tvome Abrahamu i umnožit ću potomstvo tvoje kao zvijezde na nebu i dat ću potomstvu tvome svu ovu zemlju.
11 I u tvome potomstvu blagoslovit će se svi narodi zemlje, jer je otac tvoj poslušao glas moj i držao se moje

zapovijedi i mojih zapovijedi i mojih zakona i mojih uredbi i mog saveza; a sada poslušaj glas moj i živi u ovoj zemlji.'
12 I živio je u Gelaru tri sedmice godina.
13 I Abimelek zapovjedi za njega, [2080-2101 AM] i za sve što je njegovo, govoreći: "Svaki čovjek koji se dotakne njega ili bilo čega što je njegovo, sigurno će umrijeti."
14 Izak je postao moćan među Filistejcima i stekao je mnogo imovine, volova i ovaca i deva i magaraca i veliku porodicu.
15 I sijao je u zemlji Filistejaca i donio stostruki prinos, i Izak je postao vrlo velik, i Filistejci su mu zavidjeli.
16 A sve bunare koje su Abrahamove sluge iskopale za Abrahamovog života, Filistejci su nakon Abrahamove smrti zasuli i napunili zemljom.
17 A Abimelek reče Izaku: "Idi od nas, jer si mnogo jači od nas." I Izak ode odande prve godine sedme sedmice i nastani se u dolinama Gerara.
18 I ponovo iskopaše bunare koje su iskopali sluge Abrahama, njegovog oca, a koje su Filistejci zatvorili nakon smrti Abrahama, njegovog oca, i on ih nazva imenima kako ih je nazvao Abraham, njegov otac.
19 I sluge Izakove iskopaše bunar u dolini i nađoše živu vodu, te se pastiri Gerarski prepiraše s pastirima Izakovim govoreći: "Voda je naša!" I Izak nazva bunar "Izopačenost", jer su se prema nama ponašali izopačeno.
20 Iskopali su drugi bunar i za njega se prepirali, te ga je prozvao Neprijateljstvo. I odatle je ustao i iskopali su drugi bunar, i za njega se nisu prepirali, te ga je prozvao Prostor. A Izak reče: "Sada nam je Gospod dao prostora i umnožili smo se u zemlji."
21 I on odatle ode do Zdenca Zakletve prve godine prve sedmice četrdeset četvrtog jubileja [2108 AM].
22 I Gospod mu se pojavi te noći, za mladog mjeseca prvoga mjeseca, i reče mu: "Ja sam Bog Abrahama, oca tvog; ne boj se, jer sam s tobom i blagosloviću te i umnožit ću potomstvo tvoje kao pijesak na zemlji, radi Abrahama, sluge moga."
23 I ondje sagradi žrtvenik, koji je prvo sagradio Abraham, njegov otac, i prizva ime Gospodnje, i prinese žrtvu Bogu Abrahama, svog oca.
24 I iskopaše bunar i nađoše živu vodu.
25 A Izakove sluge iskopaše još jedan bunar, ali ne nađoše vode. Otiđoše i rekoše Izaku da nisu našli vode. Izak reče: "Danas sam se zakleo Filistejcima i ova stvar nam je objavljena."
26 I nazva to mjesto Bunar zakletve, jer se ondje zakleo Abimeleku i svom prijatelju Ahuzatu i Fikolu, upravitelju svog vojskovođi.
27 I Izak je toga dana saznao da im se pod prisilom zakleo da će s njima sklopiti mir.
28 I Izak prokle Filistejce toga dana govoreći: "Prokleti bili Filistejci do dana gnjeva i bijesa između svih naroda; neka ih Bog učini ruglom i prokletstvom i predmetom gnjeva i bijesa u rukama grešnika neznabožaca i u rukama Kitima."
29 A ko god izbjegne mač neprijatelja i Kitima, neka pravedni narod bude iskorijenjen sudom ispod neba; jer će oni biti neprijatelji i neprijatelji moje djece kroz sve njihove generacije na zemlji.
30 I neće im ostati nikakav ostatak, niti će se iko spasiti na dan gnjevnog suda; jer je uništenje, iskorjenjivanje i progonstvo sa zemlje svo potomstvo Filistejaca (sačuvano), i više neće ostati za ove Kaftore ni imena ni potomstva na zemlji.
31 Jer ako se uzdigne na nebo, odande će biti srušen, i ako se ojača na zemlji, odande će biti izvučen, i ako se sakrije među narodima, čak će i odande biti iščupan; i ako siđe u Šeol, i tamo će njegova osuda biti velika, i tamo neće imati mira.
32 Ako ode u ropstvo, ubit će ga na putu oni koji mu traže život, i neće mu ostati ni imena ni potomstva na cijeloj zemlji; jer će otići u vječno prokletstvo.
33 I tako je o njemu napisano i ugravirano na nebeskim pločama, da mu se učini na dan suda, da bi bio iskorijenjen iz zemlje.

POGLAVLJE 25

1 A druge godine ove sedmice, u ovom jubileju, Rebeka pozva Jakova svog sina i reče mu: 'Sine moj, nemoj sebi uzeti ženu između kćeri kanaanskih, kao što je Ezav, brat tvoj, uzeo sebi dvije žene između kćeri kanaanskih, i ogorčili su mi dušu svim svojim nečistim djelima; jer sva njihova djela su blud i požuda, i nema u njima pravednosti, jer su (njihova djela) zla.'
2 I ja, sine moj, volim te izuzetno, i moje srce i moja naklonost blagosiljaju te svakog sata dana i noćne straže.
3 A sada, sine moj, poslušaj glas moj i izvrši volju svoje majke, i ne uzimaj sebi ženu između kćeri ove zemlje, nego samo iz doma moga oca i iz roda moga oca. Uzmi sebi ženu iz doma moga oca, i Bog Svevišnji će te blagosloviti, i tvoja će djeca biti pravedan rod i sveto potomstvo.'
4 Tada Jakov progovori Rebeki, svojoj majci, i reče joj: "Evo, majko, imam devet sedmica godina, a ne poznajem niti sam dodirnuo ikoju ženu, niti sam se zaručio s bilo kojom, niti mi je i na pamet ići za ženu između kćeri kanaanskih."
5 Jer se sjećam, majko, riječi Abrahama, našeg oca, jer mi je zapovjedio da ne uzimam ženu između kćeri kanaanskih, nego da uzmem ženu iz potomstva doma moga oca i iz moga roda.
6 Čuo sam već da su se Labanu, tvome bratu, rodile kćeri i odlučio sam da uzmem ženu između njih.
7 I zbog toga sam se u duhu svom čuvao od grijeha ili od pokvarenosti na svim svojim putevima kroz sve dane svog života; jer mi je Abraham, otac moj, dao mnoge zapovijedi u vezi sa požudom i bludom.
8 I uprkos svemu što mi je naredio, ovih dvadeset i dvije godine moj brat se borio sa mnom i često mi govorio: 'Brate moj, uzmi za ženu sestru od moje dvije žene'; ali ja odbijam da činim kao što je on činio.
9 Kunem se pred tobom, majko, da do kraja života svoga neću uzeti ženu između kćeri potomstva kanaanskog, niti ću činiti zlo kao što je činio moj brat.
10 Ne boj se, majko; budi sigurna da ću vršiti tvoju volju i hoditi u pravednosti i neću zauvijek pokvariti svoje puteve.
11 I tada ona podiže lice k nebu i ispruži prste svojih ruku, otvori usta i blagoslovi Svevišnjeg Boga, koji je stvorio nebo i zemlju, i zahvali mu se i slavi ga.
12 A ona reče: “Blagoslovljen Gospod Bog i neka je blagoslovljeno njegovo sveto ime u vijeke vjekova, koji mi je dao Jakova kao čistog sina i sveto potomstvo; jer je on

tvoj i tvoje će biti potomstvo njegovo zauvijek i kroz sve naraštaje dovijeka."
13 Blagoslovi ga, Gospode, i stavi u moja usta blagoslov pravednosti, da ga blagoslovim.'
14 I u taj čas, kad joj duh pravednosti siđe na usta, ona stavi obje ruke na glavu Jakovljevu i reče:
15 Blagoslovljen si, Gospode pravednosti i Bog vjekova, i neka te blagoslovi preko svih naraštaja ljudskih. Neka ti da, Sine moj, put pravednosti i otkrije pravednost potomstvu tvome.
16 Neka ti umnoži sinove za života tvog, i neka se pojave prema broju mjeseci u godini. I neka sinovi njihovi postanu brojni i veliki preko zvijezda na nebu, i neka ih broj bude veći od pijeska morskog.
17 I neka im da ovu dobru zemlju - kao što je rekao da će je dati Abrahamu i njegovom potomstvu poslije njega zauvijek - i neka je drže u posjedu zauvijek.
18 I neka ti se, sine moj, rodi blagoslovljena djeca za života moga, i blagoslovljeno i sveto potomstvo neka bude svo tvoje potomstvo.
19 I kao što si okrepljivao duh svoje majke za njenog života, tako te blagosilja utroba one koja te je rodila, [moja ljubav] i moje grudi te blagosiljaju, i moja usta i moj jezik te hvale u velikoj mjeri.
20 Raširi se i množi se po zemlji, i neka potomstvo tvoje bude savršeno u radosti neba i zemlje zauvijek; i neka se potomstvo tvoje raduje, i na veliki dan mira neka ima mir.
21 I neka tvoje ime i tvoje potomstvo traje u sve vijekove, i neka Svevišnji Bog bude njihov Bog, i neka Bog pravednosti prebiva s njima, i neka se kroz njih sagradi Njegovo svetište u sve vijekove.
22 Blagoslovljen bio onaj koji te blagosilja, i svako tijelo koje te lažno proklinje, neka je prokleto.
23 I poljubi ga i reče mu: "Neka te Gospodar svijeta voli kao što se srce tvoje majke i njena ljubav raduju u tebi i blagosiljaju te." I prestade blagosiljati.

POGLAVLJE 26

1 A sedme godine ove sedmice Izak dozva Ezava, svog starijeg sina, i reče mu: 'Star sam, sine moj, i gle, oči su mi oslabile i ne znam dan svoje smrti.'
2 A sada uzmi svoje lovačko oružje, svoj tobolac i svoj luk, pa izađi na polje, ulovi i uhvati me (divnjaču), sine moj, i pripremi mi ukusno jelo, kakvo voli duša moja, i donesi mi da jedem, i da te duša moja blagoslovi prije nego što umrem.'
3 Ali Rebeka je čula Izaka kako razgovara s Ezavom.
4 I Ezav rano izađe u polje da lovi, ulovi i donese kući svom ocu.
5 Rebeka dozva Jakova, sina svoga, i reče mu: "Evo, čula sam Izaka, tvoga oca, gdje govori Ezavu, tvome bratu: "Ulovi mi, pripremi mi ukusno jelo i donesi mi ga..."
6 Mogu jesti i blagosloviti te pred Gospodom prije nego što umrem." A sada, sine moj, poslušaj moj glas u onome što ti zapovijedam: Idi u svoje stado i donesi mi dva dobra jarca, a ja ću ih pripremiti ukusno jelo za tvog oca, kakvo on voli, a ti ćeš ga donijeti svom ocu da jede i blagoslovi te pred Gospodom prije nego što umre, i da budeš blagoslovljen.
7 Jakov reče svojoj majci Rebeki: "Majko, neću uskratiti ništa što bi moj otac htio jesti i što bi mu se svidjelo; samo se bojim, majko moja, da će prepoznati moj glas i htjeti me dodirnuti."
8 Znaš da sam ja gladak, a Ezav, brat moj, dlakav, i da ću se pred njegovim očima pojaviti kao zločinac i učinit ću djelo koje mi nije naredio, i on će se razgnjeviti na mene, i navući ću na sebe prokletstvo, a ne blagoslov.
9 A Rebeka, njegova majka, reče mu: "Neka na mene padne prokletstvo tvoje, sine moj, samo poslušaj glas moj."
10 Jakov posluša glas Rebeke, svoje majke, i ode i donese dva dobra i topla jarca, i donese ih svojoj majci, a njegova majka im pripremi ~slasno meso~ kakvo je on volio.
11 Rebeka uze lijepu kišu svog starijeg sina Ezava, koja je bila s njom u kući, i obuče Jakova, svog mlađeg sina, (u nju), i stavi kože jaraca na njegove ruke i na gole dijelove njegovog vrata.
12 I dade meso i hljeb koji je pripremila u ruku svom sinu Jakovu.
13 Jakov uđe k ocu svome i reče: "Ja sam sin tvoj; učinio sam kako si mi naredio. Ustani, sjedni i jedi od onoga što sam ulovio, oče, da me blagoslovi duša tvoja."
14 A Izak reče svom sinu: "Kako si tako brzo našao, sine moj?"
15 Jakov reče: 'Jer mi je <Gospod>, Bog tvoj, dao da to nađem.'
16 A Izak mu reče: "Priđi bliže, sine moj, da te opipam, jesi li ti sin moj Ezav ili ne."
17 Jakov se približi Izaku, svom ocu, i on ga opipa i reče: "Glas je Jakovljev glas, ali ruke su ruke Ezavove."
18 I nije ga prepoznao, jer je to bila odredba s neba da mu se oduzme moć zapažanja, i Izak nije prepoznao, jer su mu ruke bile dlakave kao u brata njegovog Ezava, tako da ga je blagoslovio.
19 A on reče: "Jesi li ti sin moj Ezav?" On odgovori: "Ja sam sin tvoj." I reče: "Donesi mi da jedem od onoga što si ulovio, sine moj, da te blagoslovi duša moja."
20 I prinese mu, i on jede, i donese mu vina i on pije.
21 A Izak, njegov otac, reče mu: "Priđi i poljubi me, sine moj."
22 I pristupi mu i poljubi ga. I osjeti miris njegove odjeće, i blagoslovi ga govoreći: "Evo, miris moga sina je kao miris polja koje je Gospod blagoslovio."
23 I neka ti Gospod da rose nebeske i rose zemaljske, i obilje žita i ulja: Neka ti služe narodi i neka ti se klanjaju plemena.
24 Budi gospodar svojoj braći i neka ti se klanjaju sinovi tvoje majke. Neka svi blagoslovi kojima je Gospod blagoslovio mene i blagoslovio Abrahama, oca moga, budu tebi i tvome potomstvu zauvijek. Proklet bio onaj koji te proklinje, a blagosloven bio onaj koji te blagosilja.
25 Čim Izak blagoslovi sina svoga Jakova, Jakov se odmaknu od oca svoga Izaka, a Ezav, brat njegov, vrati se s lova.
26 I on također pripremi ukusno jelo i donese ga svom ocu, i reče svom ocu: "Neka moj otac ustane i jede od moje divljači da me tvoja duša blagoslovi."
27 A Izak, otac njegov, reče mu: "Ko si ti?" A on mu reče: "Ja sam tvoj prvenac, sin tvoj Ezav. Učinio sam kako si mi naredio."
28 Izak se veoma zapanji i reče: "Ko je taj koji je ulovio i uhvatio i donio mi, a ja sam jeo od svega prije nego što si

došao, i blagoslovio sam ga. Blagoslovljen će biti on i svo njegovo potomstvo zauvijek."
29 Kad Ezav ču riječi svog oca Izaka, zavapi vrlo gorkim i vrlo jakim krikom i reče ocu svome: "Blagoslovi i mene, oče."
30 A on mu reče: "Tvoj brat dođe s prijevarom i uze ti blagoslov." A on reče: "Sada znam zašto mu je ime Jakov: evo, on me je već dva puta zamijenio: uzeo mi je prvorodstvo, a sada mi je uzeo i blagoslov."
31 A on reče: "Nisi li, oče, sačuvao blagoslov za mene?" A Izak odgovori i reče Ezavu: "Evo, postavio sam ga za gospodara tvog i dao sam mu svu braću njegovu za sluge. Okrijepio sam ga obiljem žita, vina i ulja. Šta ću sada učiniti za tebe, sine moj?"
32 A Ezav reče Izaku, svom ocu: "Imaš li samo jedan blagoslov, oče? Blagoslovi i mene, oče!"
33 Ezav podiže glas i zaplaka. A Izak odgovori i reče mu: "Gle, daleko će od rose zemaljske biti tvoje prebivalište i daleko od rose nebeske odozgo."
34 I od mača ćeš živjeti i bratu ćeš služiti. A kad postaneš velik i otreseš jaram njegov sa svog vrata, sagriješit ćeš potpunim grijehom do smrti i potomstvo će se tvoje iščupati ispod neba.
35 Ezav je prijetio Jakovu zbog blagoslova kojim ga je blagoslovio otac njegov, i reče u svom srcu: "Neka dođu dani žalosti za ocem mojim, da ubijem brata svoga Jakova."

POGLAVLJE 27

1 I riječi Ezava, njenog starijeg sina, biše ispričane Rebeki u snu, i Rebeka posla i dozva Jakova, svog mlađeg sina,
2 i reče mu: “Evo, tvoj brat Ezav će se osvetiti na tebi i ubit će te.”
3 A sada, sine moj, poslušaj glas moj, ustani i bježi k Labanu, bratu mome, u Haran, i ostani kod njega nekoliko dana dok se ne smiri gnjev tvog brata i dok on ne odmakne svoj gnjev od tebe i zaboravi sve što si učinio; tada ću poslati po tebe odande.'
4 Jakov reče: "Ne bojim se; ako me htjede ubiti, ubit ću njega."
5 Ali ona mu reče: "Ne dozvoli da u jednom danu ostanem bez oba sina."
6 Jakov reče svojoj majci Rebeki: "Znaš da je moj otac ostario i ne vidi jer su mu oči oslabile. Ako ga ostavim, to će mu se činiti zlo jer ga ostavljam i odlazim od tebe. Otac će se moj razgnjeviti i prokleće me. Neću ići; samo ću tada ići kad me pošalje."
7 Rebeka reče Jakovu: "Ući ću i razgovarati s njim, i on će te otpustiti."
8 Rebeka uđe i reče Izaku: "Gnušam se života zbog dvije Hetove kćeri koje je Ezav uzeo sebi za žene; a ako Jakov uzme ženu između kćeri ove zemlje kao što su ove, zašto bih ja još živio, jer su kćeri kanaanske zle."
9 Izak dozva Jakova, blagoslovi ga, ukori ga i reče mu: "Ne uzimaj sebi ženu ni za jednu od kćeri kanaanskih;
10 Ustani i idi u Mezopotamiju, u kuću Betuela, oca svoje majke, i uzmi si odande ženu, između kćeri Labana, brata svoje majke.
11 I Bog Svemogući neka te blagoslovi i umnoži te da od tebe postane mnoštvo naroda, i neka ti da blagoslove oca moga Abrahama, tebi i potomstvu tvome poslije tebe, da naslijediš zemlju u kojoj si boravio i svu zemlju koju je Bog dao Abrahamu. Idi, sine moj, u miru.
12 Izak otpusti Jakova, i on ode u Mezopotamiju k Labanu, sinu Betuela Sirijca, bratu Rebeke, Jakovljeve majke.
13 I dogodi se, nakon što je Jakov ustao da ide u Mezopotamiju, da se Rebekin duh rastuži za sinom svojim i zaplaka.
14 A Izak reče Rebeki: “Sestro moja, ne plači zbog Jakova, sina moga; jer on odlazi u miru i u miru će se vratiti.”
15 Svevišnji Bog će ga sačuvati od svakog zla i bit će s njim, jer ga neće napustiti svih njegovih dana;
16 Jer znam da će mu putevi biti uspješni u svemu kuda god pođe, dok se ne vrati k nama u miru, i dok ga ne vidimo u miru.
17 Ne boj se za njega, sestro moja, jer je na pravom putu i savršen je čovjek; vjeran je i neće propasti. Ne plači.'
18 Izak je utješio Rebeku zbog njenog sina Jakova i blagoslovio ga.
19 Jakov ode od Zdenca zakletve da ide u Haran prve godine druge sedmice četrdeset četvrtog jubileja, i dođe u Luz na planinama, to jest Betel, za mladog mjeseca prvog mjeseca ove sedmice, [21:15 AM] i dođe na to mjesto uveče i skrene s puta na zapad te noći; i ondje zaspa; jer je sunce zašlo.
20 I uze jedan od kamenova s tog mjesta i položi ga sebi na glavu pod drvo, i putujući sam, zaspa.
21 I sanjao je te noći, i gle, ljestve postavljene na zemlji, a vrh njihov dosezao je do neba, i gle, anđeli Gospodnji penjali su se i silazili po njima; i gle, Gospod stajao je na njima.
22 I reče Jakovu: "Ja sam Gospod, Bog Abrahama, oca tvog, i Bog Izakov; zemlju na kojoj spavaš, dat ću tebi i potomstvu tvome poslije tebe."
23 I potomstvo će tvoje biti kao prah zemaljski, i umnožit ćeš se na zapad i na istok, na sjever i na jug, i u tebi i u potomstvu tvom blagoslovit će se sva plemena naroda.
24 I evo, ja ću biti s tobom i čuvat ću te kuda god pođeš i vratit ću te u ovu zemlju u miru; jer te neću ostaviti dok ne učinim sve što sam ti rekao.'
25 Jakov se probudi iz sna i reče: "Zaista, ovo mjesto je dom Gospodnji, a ja to nisam znao." I uplaši se i reče: "Strašno je ovo mjesto koje nije ništa drugo nego dom Božji, a ovo su vrata nebeska."
26 Jakov usta rano ujutro, uze kamen koji bijaše stavio sebi pod glavu i postavi ga kao stup za znak, i izli ulje na vrh njegov. I nazva to mjesto Betel; ali ime tog mjesta prije bijaše Luz.
27 Jakov se zavjetova Gospodu govoreći: "Ako Gospod bude sa mnom i čuva me na ovom putu kojim idem, i da mi hljeba da jedem i odjeće da se obučem, tako da se vratim u miru u kuću svoga oca, onda će Gospod biti moj Bog, i ovaj kamen koji sam postavio kao stup za znak na ovom mjestu bit će Gospodnji dom, i od svega što mi daš, dat ću desetinu tebi, Bože moj."

POGLAVLJE 28

1 I on krenu na put i dođe u zemlju istočnu, k Labanu, Rebekinom bratu, i ostade s njim i služiše mu za Rahelu, kćer svoju, jednu sedmicu.

2 A prve godine treće sedmice [2122 AM] reče mu: 'Daj mi moju ženu, za koju sam ti služio sedam godina.' A Laban reče Jakovu: 'Dat ću ti tvoju ženu.'
3 Laban priredi gozbu, uze svoju stariju kćer Leu i dade je Jakovu za ženu, a Zilpu, sluškinju svoju, dade joj za sluškinju; a Jakov nije znao, jer je mislio da je to Rahela.
4 I uđe k njoj, i gle, to je Lea. I Jakov se razgnjevi na Labana i reče mu: "Zašto si mi tako učinio? Nisam li ti služio za Rahelu, a ne za Leu? Zašto si mi učinio nepravdu?"
5 Uzmi svoju kćer, pa ću ići; jer si mi zlo učinio.' Jer Jakov je više volio Rahelu nego Leu; jer Leine oči bijahu slabe, ali stasom vrlo lijepa; Rahela pak imaše lijepe oči i lijep i vrlo lijep stas.
6 A Laban reče Jakovu: "U našoj zemlji se ne radi tako da se mlađa da prije starije." I nije ispravno to činiti; jer je tako određeno i zapisano na nebeskim pločama da niko ne smije dati svoju mlađu kćer prije starije; nego se starija daje prva, a poslije nje mlađa - i čovjeku koji to učini, pripisuju krivicu na nebu, i niko nije pravedan koji to čini, jer je ovo djelo zlo pred Gospodom.
7 I zapovjedi sinovima Izraelovim da to ne čine; neka ne uzimaju niti daju mlađeg prije nego što daju starijeg, jer je to vrlo zlo.
8 A Laban reče Jakovu: "Neka prođe sedam dana ovog praznika, pa ću ti dati Rahelu da mi služiš još sedam godina i da paseš moje ovce kao što si pasao i prošle sedmice."
9 A kad je prošlo sedam dana Leinog praznika, Laban dade Rahelu Jakovu da mu služi još sedam godina, a Raheli dade Bilhu, sestru Zilpinu, za sluškinju.
10 I služio je još sedam godina za Rahelu, jer mu je Lea bila dana ni za što.
11 I Gospod otvori Leinu utrobu, te ona zače i rodi Jakovu sina, a on mu nadjede ime Ruben, četrnaestog dana devetog mjeseca, prve godine treće sedmice. [2122 AM]
12 Ali Rahelina utroba bila je zatvorena, jer je Gospod vidio da je Lea omražena, a Rahela voljena.
13 Jakov opet uđe k Lei, i ona zače i rodi Jakovu drugog sina, i on mu nadjede ime Simeon, dvadeset prvog dana desetog mjeseca, treće godine te sedmice. [2124 AM]
14 Jakov opet uđe k Lei, i ona zače i rodi mu trećeg sina, i on mu nadjede ime Levi, za vrijeme mladog mjeseca prvoga mjeseca šeste godine ove sedmice. [2127 AM]
15 Jakov opet uđe k njoj, i ona zače i rodi mu četvrtog sina, i on mu nadjede ime Juda, petnaestog dana trećeg mjeseca, prve godine četvrte sedmice. [2129 AM]
16 Zbog svega toga Rahela zavidi Lei jer nije rađala, pa reče Jakovu: "Daj mi djece!" A Jakov reče: "Jesam li ti uskratio plodove utrobe tvoje? Jesam li te ostavio?"
17 A kad Rahela vidje da je Lea rodila Jakovu četiri sina: Rubena, Simeona, Levija i Judu, reče mu: "Uđi k Bilhi, sluškinji mojoj, da začeće i rodi mi sina." (I dade mu Bilhu, sluškinju svoju, za ženu.)
18 I on uđe k njoj, i ona zače i rodi mu sina, i on mu nadjede ime Dan, devetog dana šestog mjeseca, šeste godine treće sedmice. [2127 AM]
19 Jakov se vrati k Bilhi po drugi put, i ona zače i rodi Jakovu drugog sina, a Rahela mu nadjenu ime Naftali, petog dana sedmog mjeseca, druge godine četvrte sedmice. [2130 AM]
20 A kad je Lea vidjela da je postala neplodna i da ne rađa, zavidjela je Raheli, pa je i ona dala svoju sluškinju Zilpu Jakovu za ženu. I ona je zatrudnjela i rodila sina, i Lea mu je nadjenula ime Gad, dvanaestog dana osmog mjeseca, treće godine četvrte sedmice. [2131 AM]
21 I on se vrati k njoj, i ona zače i rodi mu drugog sina, i Lea mu nadjenu ime Ašer, drugog dana jedanaestog mjeseca, pete godine četvrte sedmice. [2133 AM]
22 Jakov uđe k Lei, i ona zače i rodi sina, i nadjenu mu ime Isahar, četvrtog dana petog mjeseca, četvrte godine četvrte sedmice, [2132 AM], i dade ga dojilji.
23 Jakov se vrati k njoj, i ona zače i rodi dvoje (djece), sina i kćer, i nadjenu ime sinu Zabulon, a kćeri ime Dina, sedmog mjeseca, šeste godine četvrte sedmice. [2134 AM]
24 I Gospod se smilovao Raheli i otvorio joj utrobu, te ona zače i rodi sina, i nadjenu mu ime Josip, za mladog mjeseca četvrtog, šeste godine, četvrte sedmice. [2134 AM]
25 U dane kad se rodio Josip, Jakov reče Labanu: "Daj mi žene moje i sinove moje, da idem k ocu svome Izaku i da sebi sagradim kuću; jer sam navršio godine u kojima sam ti služio za tvoje dvije kćeri, pa ću ići u kuću svoga oca."
26 A Laban reče Jakovu: "Ostani kod mene za svoju plaću, i pasi mi opet ovce moje, i primi svoju plaću."
27 I dogovoriše se međusobno da će mu dati kao plaću onu od jagnjadi i jarića koji su rođeni crno-šareni i bijeli, (to) će biti njegova plaća.
28 I sve ovce okotiše šarene, pjegave i crne, s raznim oznakama, i opet okotiše janjce slične sebi, i sva šarena bijahu Jakovljeva, a ona koja nisu bijahu Labanova.
29 Jakovljevo imanje se veoma umnoži, i steče goveda i ovaca i magaraca i deva, slugu i sluškinja.
30 Laban i njegovi sinovi zavidješe Jakovu, te mu Laban uze ovce i zlonamjerno ga promatra.

POGLAVLJE 29

1 A kad Rahela rodi Josipa, Laban ode strići svoje ovce; jer su bile udaljene od njega tri dana hoda.
2 Jakov vidje da Laban ide strići svoje ovce, pa Jakov pozva Leu i Rahelu i ljubazno im reče da pođu s njim u zemlju kanaansku.
3 Jer im je ispričao kako je sve vidio u snu, čak i sve što mu je rekao da se vrati u očevu kuću, a oni su rekli: "Gdje god ideš, ići ćemo s tobom."
4 Jakov blagoslovi Boga svog oca Izaka i Boga Abrahama, oca svog oca. Ustade, uzjaše svoje žene i djecu, uze svu svoju imovinu i pređe rijeku te dođe u zemlju Gileadsku. Jakov sakri svoju namjeru od Labana i ne javi mu.
5 A sedme godine četvrte sedmice Jakov se okrenu prema Gileadu prvog mjeseca, dvadeset i prvog dana u mjesecu. [2135 AM] Laban pođe za njim u potjeru i stiže Jakova na gori Gileadskoj trećeg mjeseca, trinaestog dana u mjesecu.
6 I Gospod mu ne dopusti da naudi Jakovu, jer mu se ukaza u snu noću. I Laban progovori Jakovu.
7 A petnaestog od tih dana Jakov priredi gozbu za Labana i za sve koji su došli s njim, i Jakov se zakle Labanu tog dana, a i Laban Jakovu, da nijedan od njih neće prelaziti preko gore Gileadske na drugu stranu sa zlom namjerom.
8 I ondje načini gomilu za svjedoka; zato se to mjesto prozva: 'Gomila svjedoka', po toj gomili.

9 Ali prije su zemlju Gilead nazivali zemljom Refaima; jer je to bila zemlja Refaima, i Refaimi su rođeni (tamo), divovi čija je visina bila deset, devet, osam do sedam lakata.
10 A njihovo prebivalište prostiralo se od zemlje djece Amonove do planine Hermon, a sjedišta njihovog kraljevstva bila su Karnajim i Aštarot, i Edrei, i Misur i Beon.
11 I Gospod ih je uništio zbog zlih djela njihovih; jer su bili vrlo zlobni, i Amorejci su živjeli na njihovom mjestu, zli i grešni, i nema danas naroda koji je u potpunosti počinio sve njihove grijehe, i nemaju više dugog života na zemlji.
12 Jakov otpusti Labana, i on ode u Mezopotamiju, zemlju Istoka, a Jakov se vrati u zemlju Gileadsku.
13 I pređe preko Jaboka devetog mjeseca, jedanaestog dana u mjesecu. Tog dana dođe k njemu Ezav, njegov brat, i on se pomiri s njim, te ode od njega u zemlju Seir, a Jakov ostade u šatorima.
14 I prve godine pete sedmice ovog jubileja [2136 AM] prešao je Jordan i nastanio se s one strane Jordana, i pasao je ovce svoje od mora Gomile do Bet-Šana, i do Dotana i do šume Akrabim.
15 I posla svom ocu Izaku svu svoju imovinu, odjeću, hranu, meso, piće, mlijeko, maslac, sir i nešto hurmi iz doline.
16 I svojoj majci Rebeki također četiri puta godišnje, između mjeseci, između oranja i žetve, i između jeseni i kiše (godišnjeg doba) i između zime i proljeća, do Abrahamove kule.
17 Jer se Izak vratio od Zdenca zakletve i popeo se na kulu svog oca Abrahama, i ondje je živio odvojeno od svog sina Ezava.
18 Jer u dane kad je Jakov otišao u Mezopotamiju, Ezav uze sebi za ženu Mahalatu, kćer Izmaelovu, i sakupi sva stada svoga oca i njegove žene, te ode i nastani se na gori Seiru, a ostavi Izaka svoga oca samoga kod Studena zakletve.
19 Izak se popeo s Zdenca zakletve i nastanio se u kuli svoga oca Abrahama na planinama Hebrona,
20 I onamo je Jakov slao sve što je slao svom ocu i majci s vremena na vrijeme, sve što im je trebalo, i oni su blagosiljali Jakova svim srcem svojim i svom dušom svojom.

POGLAVLJE 30

1 I prve godine šeste sedmice [2143 AM] otišao je u miru u Salem, istočno od Šekema, četvrtog mjeseca.
2 I ondje odvedoše Dinu, kćer Jakovljevu, u kuću Šekema, sina Hamora Hivejca, kneza one zemlje, i on legne s njom i oskvrnu je. Bila je djevojčica od dvanaest godina.
3 I zamoli oca svoga i braću njenu da mu je daju za ženu. Jakov i sinovi njegovi razgnjeviše se na ljude iz Šekema, jer su oskvrnuli Dinu, sestru njihovu, i govorili su im sa zlom namjerom i postupali s njima prijevarno i prevarili ih.
4 Simeon i Levi dođoše neočekivano u Šekem i izvršiše sud nad svim ljudima Šekema, i pobiše sve ljude koje nađoše u njemu, i ne ostaviše nijednog preživjelog u njemu: pobiše sve na muke jer su osramotili njihovu sestru Dinu.
5 I neka se od sada više ne čini da se oskvrni kći Izraelova; jer je na nebu određena presuda protiv njih da mačem istrijebe sve Šekemce jer su nanijeli sramotu Izraelu.
6 I Gospod ih predade u ruke Jakovljevih sinova da ih istrijebe mačem i da nad njima izvrše sud, i da se više ne čini tako u Izraelu da se oskvrni djevica Izraelova.
7 Ako neko u Izraelu želi dati svoju kćer ili sestru za bilo kojeg čovjeka koji je od potomstva neznabožaca, sigurno će poginuti i kamenovat će ga, jer je učinio sramotu u Izraelu, a ženu će spaliti vatrom, jer je osramotila ime doma oca svoga, i bit će iskorijenjena iz Izraela.
8 I neka se ne nađe preljubnica i nikakva nečistoća u Izraelu kroz sve dane naraštaja na zemlji; jer je Izrael svet Gospodu, i svaki čovjek koji ga oskvrni sigurno će poginuti; kamenjem će ga zasuti.
9 Jer tako je određeno i zapisano na nebeskim pločama za sve potomstvo Izraelovo: Ko ga oskvrni, sigurno će umrijeti i bit će kamenovan.
10 I za ovaj zakon nema ograničenja dana, niti oproštenja, niti ikakvog pomirenja; nego čovjek koji je oskvrnuo svoju kćer bit će iskorijenjen usred svega Izraela, jer je dao svoje potomstvo Molohu i činio bezbožno da ga oskvrne.
11 A ti, Mojsije, zapovijedi sinovima Izraelovim i opomenu ih da ne daju svoje kćeri neznabošcima i da ne uzimaju za svoje sinove nijednu od kćeri neznabožaca, jer je to odvratno pred Gospodom.
12 Zato sam ti riječima Zakona napisao sva djela Šekemaca koja su učinili protiv Dine, i kako su govorili Jakovljevi sinovi: "Nećemo dati svoju kćer neobrezanom čovjeku, jer bi to bila za nas sramota."
13 I to je sramota za Izrael, za one koji žive i za one koji uzimaju kćeri neznabožaca; jer je to nečisto i odvratno za Izrael.
14 Izrael neće biti oslobođen ove nečistoće ako ima ženu između kćeri neznabožaca, ili ako je dao neku od svojih kćeri čovjeku koji je od neznabožaca.
15 Jer će biti kuga za kugom, i prokletstvo za prokletstvom, i svaka presuda, kuga i prokletstvo doći će na njega: ako to učini ili sakrije oči od onih koji čine nečistoću, ili onih koji oskvrnjuju Svetište Gospodnje, ili onih koji skrnave Njegovo sveto ime, (tada) će cijeli narod zajedno biti osuđen za svu nečistoću i skrnavljenje ovog čovjeka.
16 I neće se gledati na osobe [i neće se paziti na osobe], niti će se iz njegovih ruku primati voće, prinosi, paljenice i mast, niti miris slatkog mirisa, tako da bi se to prihvatilo: i tako će biti sa svakim čovjekom ili ženom u Izraelu koji oskvrne svetište.
17 Zato sam ti naredio: ‘Svjedoči Izraelu ovo svjedočanstvo: vidi kako su prošli Šekemljani i njihovi sinovi: kako su predani u ruke dvojice Jakovljevih sinova, te ih ubiše pod mukama, i to im je (uračunato) u pravednost, i zapisano im je u pravednost.
18 I potomstvo Levijevo bijaše izabrano za svećeništvo i da budu Leviti, da bi mogli služiti pred Gospodom, kao i mi, neprestano, i da Levi i sinovi njegovi budu blagoslovljeni zauvijek; jer revno bijaše da izvrši pravednost i sud i osvetu nad svima koji su ustali protiv Izraela.
19 I tako oni upisuju kao svjedočanstvo u njegovu korist na nebeske ploče blagoslov i pravednost pred Bogom svih:

20 I sjećamo se pravednosti koju je čovjek ispunio tokom svog života, u svim periodima godine; dok je hiljadu generacija neće zapisivati, i doći će do njega i do njegovih potomaka poslije njega, i on je zabilježen na nebeskim pločama kao prijatelj i pravednik.
21 Sve ovo sam napisao za tebe i naredio sam ti da kažeš sinovima Izraelovim da ne čine grijeh, niti prestupaju uredbe, niti krše savez koji im je dodijeljen, (nego) da ga ispune i budu zapisani kao prijatelji.
22 Ali ako prestupe i čine nečistoću na svaki način, bit će zapisani na nebeskim pločama kao protivnici i bit će uništeni iz knjige života, i bit će zapisani u knjizi onih koji će biti uništeni i s onima koji će biti iskorijenjeni iz zemlje.
23 I na dan kad Jakovljevi sinovi ubiše Šekema, zapisan je na nebu u njihovu korist, da su izvršili pravednost i poštenje i osvetu nad grešnicima, i to je napisano za blagoslov.
24 I izvedoše Dinu, sestru svoju, iz kuće Šekemove i odvedoše u ropstvo sve što je bilo u Šekemu, njihove ovce i volove i njihove magarce, i sve njihovo bogatstvo i sva njihova stada, i dovedoše sve to ocu svom Jakovu.
25 I prekorio ih je što su grad uništili mačem, jer se bojao onih koji su živjeli u zemlji, Kanaanaca i Perižana.
26 Strah Gospodnji obuze sve gradove oko Šekema, i oni ne ustadoše da progone Jakovljeve sinove, jer ih obuze užas.

POGLAVLJE 31

1 A za mladog mjeseca Jakov reče svoj kući svojoj: "Očistite se i presvucite odjeću svoju, pa ustanimo i pođimo u Betel, gdje sam se Njemu zavjetovao onog dana kad sam pobjegao od svog brata Ezava, jer je bio sa mnom i doveo me u ovu zemlju u miru, a vi ste uklonili strane bogove koji su među vama."
2 I predadoše tuđe bogove i ono što im je bilo u ušima i što im je bilo na vratovima, i idole koje je Rahela ukrala od svog oca Labana, ona u potpunosti dade Jakovu. A on ih spali i razbije i uništi, i sakri ih pod hrast koji je u zemlji Šekem.
3 I ode on u Betel za mladog mjeseca sedmog mjeseca. I sagradi žrtvenik na mjestu gdje je spavao, i postavi ondje stup, i poruči svom ocu Izaku da dođe k njemu na žrtvu njegovu, i svojoj majci Rebeki.
4 A Izak reče: "Neka dođe sin moj Jakov, da ga vidim prije nego što umrem."
5 Jakov ode k svom ocu Izaku i svojoj majci Rebeki, u kuću svog oca Abrahama, i uze sa sobom dva svoja sina, Levija i Judu, te dođe k svom ocu Izaku i svojoj majci Rebeki.
6 I Rebeka izađe s kule pred nju da poljubi Jakova i zagrli ga; jer joj se duh oživio kad je čula: "Evo, tvoj sin Jakov dolazi!"; i poljubi ga.
7 I ugleda njegova dva sina, prepozna ih i reče mu: "Jesu li ovo tvoji sinovi, sine moj?" I zagrli ih, poljubi i blagoslovi govoreći: "U vama će se proslaviti Abrahamovo potomstvo i vi ćete biti blagoslov na zemlji."
8 Jakov uđe k svom ocu Izaku u sobu gdje je ležao i s njim njegova dva sina. Uze oca za ruku, sagnu se i poljubi ga. Izak se privi oko vrata svog sina Jakova i plakaše nad njegovim vratom.
9 I tama napusti Izakove oči, i on ugleda dva Jakovljeva sina, Levija i Judu, i reče: "Jesu li ovo tvoji sinovi, sine moj? Jer su kao ti."
10 I reče mu da su oni zaista njegovi sinovi: 'I zaista si vidio da su oni zaista moji sinovi.'
11 I približiše mu se, a on se okrenu, poljubi ih i zagrli ih oboje.
12 I duh proroštva siđe mu na usta, i on uze Levija za desnu ruku, a Judu za lijevu.
13 I okrenu se prvo Leviju i poče blagosiljati njega prvoga, i reče mu: Neka Bog svih, sam Gospod svih vjekova, blagoslovi tebe i djecu tvoju kroz sve vjekove.
14 I neka Gospod da tebi i potomstvu tvome veličinu i veliku slavu, i neka učini da se ti i potomstvo tvoje, iz svakog tijela, približite Njemu da služite u Njegovom svetištu kao anđeli prisutnosti i kao sveti. (Baš) kao što su oni, potomstvo sinova tvojih bit će za slavu i veličinu i svetost, i neka ih učini velikima u sve vijekove.
15 I oni će biti sudije i knezovi i poglavari svega potomstva sinova Jakovljevih; govorit će riječ Gospodnju u pravednosti i sudit će sve njegove presude u pravednosti. I objavit će moje puteve Jakovu i moje staze Izraelu. Blagoslov Gospodnji dat će im se u usta da blagoslove sve potomstvo ljubljenog.
16 Majka ti je dala ime Levi, i s pravom ti je dala ime: Pridružit ćeš se Gospodu i biti drug svim sinovima Jakovljevim; neka Njegov stol bude tvoj, i jedite s njega ti i sinovi tvoji; i stol tvoj neka bude pun za sve naraštaje, i hrana tvoja ne ponestane za sve vijekove.
17 Neka se pred tobom poklone svi koji te mrze, i neka se iskorijene i propadnu svi tvoji protivnici! Blagoslovljen bio onaj koji te blagosilja, a proklet bio svaki narod koji te proklinje.
18 A Judi reče: "Neka ti Gospod da snagu i moć da zgaziš sve koji te mrze; bit ćeš knez, ti i jedan od tvojih sinova, nad sinovima Jakovljevim; neka se tvoje ime i ime tvojih sinova proširi i prođe kroz svaku zemlju i kraj. Tada će se narodi bojati pred tobom i svi će se narodi tresti."
19 U tebi će biti pomoć Jakovljeva i u tebi će se naći spasenje Izraelovo.
20 I kad sjedneš na prijestolje časti pravednosti svoje, bit će veliki mir za sve potomstvo sinova ljubljenog; blagoslovljen bio onaj koji te blagosilja, a svi koji te mrze i tište i proklinju bit će iskorijenjeni i uništeni sa zemlje i bit će prokleti.'
21 Okrenuvši se, poljubi ga ponovo i zagrli ga, i veoma se obradova, jer je zaista vidio sinove svog sina Jakova.
22 I ode između njegovih nogu, pade ničice i pokloni mu se, a on ih blagoslovi i počinu ondje s ocem svojim Izakom te noći, i jedoše i piše s radošću.
23 I uspava dva Jakovljeva sina, jednoga s desne, a drugoga s lijeve strane, i to mu se uračuna u pravednost.
24 Jakov je tokom noći ispričao svom ocu sve, kako mu je Gospod pokazao veliku milost i kako mu je učinio sreću na svim njegovim putevima i zaštitio ga od svakog zla.
25 I Izak je blagoslovio Boga svog oca Abrahama, koji nije uskraćivao svoju milost i svoju pravednost sinovima svog sluge Izaka.
26 A ujutro Jakov ispriča ocu svome Izaku zavjet koji je dao Gospodu i viđenje koje je vidio, i da je sagradio žrtvenik, i da je sve spremno za žrtvu koja će se prinijeti

pred Gospodom, kao što se zavjetovao, i da je došao da ga posadi na magarca.
27 A Izak reče svom sinu Jakovu: "Ne mogu ići s tobom; jer sam star i ne mogu podnijeti put. Idi, sine moj, u miru; jer mi je danas sto šezdeset i pet godina; više ne mogu putovati. Stavi svoju majku (na magarca) i neka ide s tobom."
28 Znam, sine moj, da si došao zbog mene, i neka je blagoslovljen ovaj dan u kojem si me vidio živog, a i ja sam vidio tebe, sine moj.
29 Neka ti bude dobro i da ispuniš zavjet koji si dao; i ne odgađaj svoj zavjet; jer ćeš biti pozvan na odgovornost zbog postupanja po zavjetu; zato sada požuri da ga ispuniš, i neka bude zadovoljan Onaj koji je sve stvorio, Kome si se zavjetovao.'
30 I reče Rebeki: "Idi s Jakovom, sinom svojim." I Rebeka ode s Jakovom, sinom svojim, i Debora s njom, i dođoše u Betel.
31 Jakov se sjeti molitve kojom ga je otac blagoslovio, njega i njegova dva sina, Levija i Judu, te se obradova i blagoslovi Boga otaca svojih, Abrahama i Izaka.
32 I reče: 'Sada znam da imam vječnu nadu, a i sinovi moji, pred Bogom svih'; i tako je određeno za njih dvoje; i oni to zapisuju kao vječno svjedočanstvo njima na nebeskim pločama kako ih je Izak blagoslovio.

POGLAVLJE 32

1 I on prenoći u Betelu, i Levi sanja da su ga posvetili i postavili za svećenika Boga Svevišnjega, njega i sinove njegove zauvijek; i on se probudi od sna i blagoslovi Gospoda.
2 I Jakov usta rano ujutro, četrnaestog dana tog mjeseca, i dade desetinu od svega što je došlo s njim, i od ljudi i od stoke, i od zlata i od svakog posuđa i od odjeće, da, dade desetinu od svega.
3 U one dane Rahela zatrudnje sa svojim sinom Benjaminom. Jakov prebroja svoje sinove od sebe pa nadalje, i Levi pade u dio Gospodnji, a otac ga obuče u svećeničke haljine i napuni mu ruke.
4 A petnaestog dana tog mjeseca donese na žrtvenik četrnaest volova između stoke, dvadeset i osam ovnova, četrdeset i devet ovaca, sedam jaganjaca i dvadeset i jednog jarca kao žrtvu paljenicu na žrtveniku, ugodnu za ugodan miris pred Bogom.
5 To je bio njegov prinos, kao posljedica zavjeta koji je dao da će dati desetinu, s njihovim prinosima od plodova i njihovim prinosima od pića.
6 A kad vatra proguta to, on zapali tamjan na vatri nad vatrom, i za zahvalnu žrtvu dva vola i četiri ovna i četiri ovce, četiri jarca i dvije ovce od godinu dana i dva jarca; i tako je činio svaki dan sedam dana.
7 I on i svi njegovi sinovi i njegovi ljudi jeli su (ovo) s radošću ondje sedam dana, blagosiljajući i zahvaljujući Gospodu, koji ga je izbavio iz sve njegove nevolje i koji mu je dao zavjet.
8 I od svih čistih životinja dao je desetinu i prinio žrtvu paljenicu, ali nečiste životinje nije dao svom sinu Leviju, već mu je dao sve duše ljudi.
9 Levi je vršio svećeničku službu u Betelu prije svog oca Jakova, a ne svoje desetorice braće. Ondje je bio svećenik. Jakov se zavjetovao. Tako je dao desetinu Gospodu i posvetio je, te je postala sveta Njemu.
10 I zbog toga je na nebeskim pločama propisano kao zakon da se desetina opet daje, da se desetina jede pred Gospodom iz godine u godinu, na mjestu koje je odabrano da prebiva ime Njegovo, i ovom zakonu nema ograničenja dana zauvijek.
11 Ova je uredba napisana da se ispunjava iz godine u godinu jedenjem druge desetine pred Gospodom na mjestu gdje je odabrana, i da ništa od nje ne ostane od ove godine do sljedeće godine.
12 Jer će se u svojoj godini sjeme jesti do dana branja sjemena te godine, i vino do dana vina, i ulje do dana svog doba.
13 A sve što od njega ostane i ostari, neka se smatra zagađenim: neka se spali vatrom, jer je nečisto.
14 I tako neka to jedu zajedno u svetištu i neka ne dopuste da ostari.
15 I sva desetina od volova i ovaca bit će sveta Gospodu i pripadat će njegovim svećenicima, koje će jesti pred Njim iz godine u godinu; jer tako je određeno i ugravirano u vezi s desetinom na nebeskim pločama.
16 A sljedeće noći, dvadeset drugog dana tog mjeseca, Jakov odluči da sagradi to mjesto i da okruži dvorište zidom, da ga posveti i učini svetim zauvijek, za sebe i svoju djecu poslije njega.
17 I Gospod mu se pojavi noću i blagoslovi ga i reče mu: "Nećeš se više zvati Jakov, nego će ti se zvati Izrael."
18 I reče mu opet: "Ja sam Gospod koji je stvorio nebo i zemlju, i umnožit ću te i silno te umnožiti, i kraljevi će izaći od tebe i sudit će svugdje kuda je kročila noga sinova ljudskih."
19 I dat ću potomstvu tvome svu zemlju koja je pod nebom, i sudit će svim narodima po njihovim željama, i poslije toga će posjedovati cijelu zemlju i naslijediti je zauvijek.'
20 I završi razgovor s njim i ode od njega. Jakov je gledao dok se nije uzašao na nebo.
21 I vidje u noćnoj viziji, i gle, anđeo siđe s neba sa sedam ploča u rukama svojim, i dade ih Jakovu, i on ih pročita i sazna sve što je na njima napisano što će se dogoditi njemu i njegovim sinovima kroz sve vijekove.
22 I pokaza mu sve što je napisano na pločama i reče mu: "Ne gradite ovo mjesto, ne činite ga vječnim svetištem i ne živite ovdje, jer ovo nije pravo mjesto. Idite u kuću Abrahama, oca svoga, i živite s Izakom, ocem svojim, do dana smrti oca svoga."
23 Jer ćeš u Egiptu umrijeti u miru i u ovoj zemlji bit ćeš sahranjen s počastima u grobu svojih otaca, s Abrahamom i Izakom.
24 Ne boj se, jer kako si vidio i pročitao, tako će sve biti; i zapiši sve kako si vidio i pročitao.
25 Jakov reče: "Gospodaru, kako mogu zapamtiti sve što sam pročitao i vidio?" A on mu reče: "Sjetit ću te svega."
26 I ode od njega, probudi se iz sna i sjeti se svega što je pročitao i vidio, i zapisa sve riječi koje je pročitao i vidio.
27 I ondje je slavio još jedan dan i prinosio je žrtve kao i prethodnih dana, i nazvao ga je Dodatak, jer je taj dan bio dodan, a prethodne dane nazvao je Blagdan.
28 I tako se pokazalo da će to biti, i to je zapisano na nebeskim pločama: stoga mu je otkriveno da to treba slaviti i dodati to sedam dana praznika.

29 I nazvano mu je 'Dodatak', jer je zabilježen među danima praznika, prema broju dana u godini.
30 A noću, dvadeset trećeg tog mjeseca, umrije Debora, Rebekina dadilja, i sahraniše je pod gradom pod hrastom rijeke, i on prozva ovo mjesto 'Rijeka Debora', a hrast 'Hrast žalosti Debore'.
31 Rebeka ode i vrati se u svoju kuću svom ocu Izaku, a Jakov posla po njoj ovnove, ovce i jarce da pripremi obrok za njegovog oca kakav želi.
32 I išao je za svojom majkom dok nije došao u zemlju Kabratan i tamo se nastanio.
33 Rahela rodi sina noću i nadjede mu ime "Sin moje boli", jer ga je patila rađajući. Ali otac mu nadjede ime Benjamin, jedanaestog dana osmog mjeseca, prvog dana šeste sedmice ovog jubileja. [2143 AM]
34 I Rahela je ondje umrla i sahranjena je u zemlji Efrati, to jest Betlehemu. Jakov je sagradio stup na Rahelinom grobu, na putu iznad njenog groba.

POGLAVLJE 33

1 Jakov ode i nastani se južno od Magdaladrefa. I dođe k svom ocu Izaku, on i njegova žena Lea, za mladog mjeseca desetoga mjeseca.
2 I Ruben vidje Bilhu, Rahelinu sluškinju, konkubinu svoga oca, kako se kupa u vodi na tajnom mjestu, i zavolje je.
3 I sakri se noću, i uđe u kuću Bilhe [noću], i nađe je kako spava sama na krevetu u svojoj kući.
4 I legao je s njom, a ona se probudi i vidje, i gle, Ruben leži s njom u krevetu. I otkri rub svog pokrivača i uhvati ga, i kriknuvši, shvati da je to Ruben.
5 I ona se posramila zbog njega i pustila je ruku s njega, a on je pobjegao.
6 I ona je zbog toga jako tugovala i nikome to nije ispričala.
7 A kad se Jakov vratio i potražio je, ona mu reče: "Nisam čista zbog tebe, jer sam se oskvrnula pred tobom; Ruben me oskvrnio i ležao je sa mnom noću, a ja sam spavala i nisam ga shvatila dok mi nije otkrio skuta haljine i legao sa mnom."
8 Jakov se jako razgnjevi na Rubena jer je ovaj legao s Bilhom, jer je otkrio skutu haljine njegovog oca.
9 Jakov joj se više nije približio jer ju je Ruben oskvrnuo. A svaki čovjek koji otkrije skut haljine svoga oca, djelo je vrlo zlo, jer je odvratan pred Gospodom.
10 Zbog toga je na nebeskim pločama zapisano i određeno da čovjek ne smije ležati sa ženom svoga oca i ne smije otkrivati skuta svoga oca, jer je to nečisto: sigurno će umrijeti zajedno, čovjek koji legne sa ženom svoga oca i žena, jer su učinili nečistoću na zemlji.
11 I ništa ne smije biti nečisto pred Bogom našim u narodu koji je On izabrao sebi za posjed.
12 I opet, pisano je drugi put: 'Proklet bio onaj koji legne sa ženom svoga oca, jer je otkrio očevu sramotu'; i svi sveti Gospodnji rekoše: 'Neka bude tako, neka bude tako.'
13 A ti, Mojsije, zapovjedi sinovima Izraelovim da drže ovu riječ; jer ona (povlači za sobom) kaznu smrti; i nečista je, i nema iskupljenja zauvijek da se iskupi čovjek koji je to počinio, nego da bude pogubljen i zaklan, i kamenovan, i iskorijenjen iz naroda Boga našega.
14 Jer nijednom čovjeku koji to čini u Izraelu nije dozvoljeno da ostane živ ni jedan dan na zemlji, jer je odvratan i nečist.
15 I neka ne govore: Rubenu je dan život i oproštenje nakon što je spavao s konkubinom svoga oca, i njoj također, iako je imala muža, a njen muž Jakov, njegov otac, još je bio živ.
16 Jer do tada nije objavljena uredba, sud i zakon u svojoj potpunosti za sve, ali u tvoje dane (objavljen je) kao zakon vremena i dana, i vječni zakon za vječne generacije.
17 I za ovaj zakon nema kraja dana, niti iskupljenja za njega, nego oboje moraju biti iskorijenjeni usred naroda: na dan kad su ga počinili, pobit će ih.
18 A ti, Mojsije, zapiši to Izraelu da bi to držali i činili po ovim riječima i ne bi počinili grijeh koji bi doveo do smrti; jer je Gospod, Bog naš, sudija, koji ne gleda na pripadnost niti prima darove.
19 I reci im ove riječi saveza da čuju i drže ih se i da paze na njih, da ne budu uništeni i iskorijenjeni iz zemlje; jer su nečistoća i gnusoba, prljavština i oskvrnuće svi koji to čine na zemlji pred našim Bogom.
20 I nema većeg grijeha od bluda koji čine na zemlji; jer je Izrael svet narod Gospodu, Bogu svome, i narod baštine, i svećenički i kraljevski narod i vlasništvo (Njegovo); i takva nečistoća neće se pojaviti usred svetog naroda.
21 A treće godine ove šeste sedmice [21:45 AM] Jakov i svi njegovi sinovi otišli su i nastanili se u kući Abrahamovoj, blizu Izaka, njegovog oca, i Rebeke, njegove majke.
22 A ovo su bila imena Jakovljevih sinova: prvorođeni Ruben, Simeon, Levi, Juda, Isahar, Zebulon, sinovi Leini; a sinovi Rahelini, Josip i Benjamin; a sinovi Bilhe, Dan i Naftali; a sinovi Zilpe, Gad i Ašer; i Dina, kći Leina, jedina kći Jakovljeva.
23 I dođoše i pokloniše se Izaku i Rebeki, i kad ih vidješe, blagosloviše Jakova i sve njegove sinove, a Izak se veoma obradova jer vidje sinove Jakova, svog mlađeg sina, i blagoslovi ih.

POGLAVLJE 34

1 A šeste godine ove sedmice ovog četrdeset četvrtog jubileja [2148 AM] Jakov posla svoje sinove da pasu ovce, i svoje sluge s njima na pašnjake Šekema.
2 Sedam amorejskih kraljeva sakupilo se protiv njih da ih pobiju, sakrivši se pod drvećem i otmu im stoku kao plijen.
3 Jakov, Levi, Juda i Josip bijahu u kući s ocem svojim Izakom, jer mu je duh bio očajan i nisu ga mogli ostaviti. Benjamin bijaše najmlađi i zato osta s ocem svojim.
4 I dođoše kralj(evi) Taphua i kralj(evi) Arese, i kralj(evi) Seragana, i kralj(evi) Sela, i kralj(evi) Gaasa, i kralj Betorona, i kralj Ma'anisakira, i svi oni koji žive u ovim planinama (i) koji žive u šumama u zemlji kanaanskoj.
5 I oni to javiše Jakovu govoreći: "Evo, kraljevi Amorejci opkoliše tvoje sinove i opljačkaše im stada."
6 I on ustade iz svoje kuće, on i njegova tri sina i sve sluge njegovog oca i njegove vlastite sluge, i pođe protiv njih sa šest hiljada ljudi, koji nose mačeve.
7 I pobio ih je na pašnjacima Šekema, i progonio one koji su pobjegli, i pobio ih je oštricom mača, i pobio je Aresu i

Tafua i Saregana i Sela i Amanisakira i Gagaasa, i povratio je njegova stada.
8 I on ih je nadvladao i nametnuo im danak da mu plaćaju danak, pet plodova njihove zemlje, i sagradio je Robel i Tamnatares.
9 I vrati se u miru i sklopi s njima mir, i oni postadoše njegove sluge do dana kad on i njegovi sinovi siđoše u Egipat.
10 A sedme godine ove sedmice [21:49 AM] posla Josipa da se raspita o zdravlju svoje braće iz svoje kuće u zemlju Šekem, i on ih nađe u zemlji Dotan.
11 I postupiše s njim izdajnički i skovaše zavjeru protiv njega da ga ubiju, ali se predomisliše, prodadoše ga izmaelskim trgovcima, koji ga odvedoše u Egipat i prodadoše ga Potifaru, faraonovom eunuhu, glavnom kuharu, svećeniku grada Eleva.
12 Sinovi Jakovljevi zaklaše jare, umoče Josipovu haljinu u krv i poslaše je svom ocu Jakovu desetog dana sedmog mjeseca.
13 I tugovao je cijelu noć, jer su mu to donijeli uvečer, i obuze ga groznica od žalosti zbog svoje smrti, te reče: "Zla zvijer je prožderala Josipa." I svi članovi njegove kuće [tugovali su s njim tog dana, i tugovali su i naricali s njim cijeli taj dan.
14 Njegovi sinovi i kćerka ustadoše da ga utješe, ali on ne htjede da se utješi zbog sina svoga.
15 Tog dana Bilha je čula da je Josip poginuo i umrla je žaleći za njim, i živjela je u Kafratefu. Dina, njegova kći, umrla je nakon Josipove smrti.
16 I dođoše te tri žalosti na Izrael u jednom mjesecu. I sahraniše Bilhu nasuprot Rahelinom grobu, a i Dinu, kćer njegovu, sahraniše ondje.
17 I tugovao je za Josipom godinu dana i nije prestajao, jer je rekao: "Pusti me da siđem u grob tugujući za svojim sinom."
18 Zbog toga je određeno za djecu Izraelovu da se muče desetog dana sedmog mjeseca - na dan kada je vijest koja ga je natjerala da plače za Josipom došla do njegovog oca Jakova - da se tada iskupe mladim jarcem desetog dana sedmog mjeseca, jednom godišnje, za svoje grijehe; jer su ožalošćeni očevom naklonošću prema Josipu, njegovom sinu.
19 I ovaj dan je određen da na njega tuguju zbog svojih grijeha, i zbog svih svojih prijestupa i zbog svih svojih pogrešaka, kako bi se mogli očistiti tog dana jednom godišnje.
20 A nakon što Josipova pogibe, sinovi Jakovljevi uzeše sebi žene. Ime Rubenove žene bilo je Ada, a ime Simeonove žene bilo je Adlbaa, Kanaanka; a ime Levijeve žene bilo je Melka, od kćeri Aramovih, od potomstva Terahovih sinova; a ime Judine žene bilo je Betasuel, Kanaanka; a ime Isaharove žene bilo je Hezaka; a ime Zabulonove žene bilo je Niiman; a ime Danove žene bilo je Egla; a ime Neftalijeve žene bilo je Rasu iz Mezopotamije; a ime Gadove žene bilo je Maka; a ime Ašerove žene bilo je Ijona; a ime Josipove žene bilo je Asenat Egipćanin; a ime Benjaminove žene bilo je Ijasaka.
21 I Simeon se pokaja i uze drugu ženu iz Mezopotamije, kao svoju braću.

POGLAVLJE 35

1 I prve godine prve sedmice četrdeset petog jubileja [2157 AM] Rebeka dozva Jakova, sina svoga, i zapovjedi mu za oca njegovog i za brata njegovog, da ih poštuje sve dane života svoga.
2 Jakov reče: "Učinit ću sve kako si mi zapovjedio, jer će mi to biti čast i veličina i pravednost pred Gospodom, da ih slavim."
3 I ti, majko, znaš, od mog rođenja do danas, sva moja djela i sve što je u mom srcu, da uvijek mislim dobro o svemu.
4 I kako da ne učinim ovo što si mi zapovjedio, da poštujem oca svoga i brata svoga!
5 Reci mi, majko, kakvu si izopačenost vidjela u meni, i ja ću se od nje odvratiti, i milost će biti nada mnom.
6 A ona mu reče: "Sine moj, nisam u tebi vidjela ništa loše, nego (samo) pravedna djela. Ipak, sine moj, reći ću ti istinu: Ove godine ću umrijeti i neću preživjeti ovu godinu u svom životu. Jer sam u snu vidjela dan svoje smrti da neću živjeti duže od sto pedeset i pet godina. I evo, navršila sam sve dane svog života koje mi je preostalo živjeti."
7 Jakov se nasmija riječima svoje majke, jer mu je majka rekla da će umrijeti; a ona je sjedila nasuprot njemu u punoj snazi, i nije bila slaba u svojoj snazi; jer je ulazila i izlazila i gledala, i zubi su joj bili jaki, i nikakva bolest je nije dotakla svih dana njenog života.
8 Jakov joj reče: "Blago meni, majko, ako se moji dani približe danima tvog života, i ako moja snaga ostane sa mnom kao tvoja snaga; i nećeš umrijeti, jer se uzalud šališ sa mnom u vezi sa svojom smrću."
9 I uđe k Izaku i reče mu: "Molim te za jednu molbu: zakuni se Ezavu da neće nauditi Jakovu niti ga progoniti s neprijateljstvom; jer znaš da su Ezavove misli izopačene od njegove mladosti i da u njemu nema dobra; jer želi da ga ubije nakon tvoje smrti."
10 I ti znaš sve što je učinio od dana kad je Jakov, brat njegov, otišao u Haran do danas: kako nas je ostavio svim srcem svojim i učinio nam zlo; uzeo je tvoja stada sebi i odnio svu tvoju imovinu ispred tebe.
11 I kad smo ga preklinjali i molili za ono što je bilo naše, on je postupio kao čovjek koji se sažalio nad nama.
12 I ogorčen je na tebe jer si blagoslovio Jakova, svog savršenog i pravednog sina; jer u njemu nema zla nego samo dobrota, i otkako je došao iz Harana do danas, nije nas ništa oteo, jer nam uvijek sve donosi u svoje vrijeme i raduje se svim srcem kada uzimamo iz njegovih ruku i on nas blagosilja, i nije se odvojio od nas otkako je došao iz Harana do danas, i stalno ostaje s nama kod kuće, poštujući nas.'
13 A Izak joj reče: "I ja znam i vidim djela Jakova koji je s nama, kako nas poštuje svim srcem svojim; ali sam prije više volio Ezava nego Jakova, jer je bio prvenac; a sada više volim Jakova nego Ezava, jer je učinio mnoga zla djela i nema pravednosti u njemu, jer su svi njegovi putevi nepravda i nasilje [i nema pravednosti oko njega.]"
14 A sada je moje srce uznemireno zbog svih njegovih djela, i ni on ni njegovo potomstvo neće se spasiti, jer će oni biti uništeni sa zemlje i iskorijenjeni ispod neba, jer je napustio Boga Abrahamovog i otišao za njegovim ženama i za njihovom nečistoćom i za njihovom prijestupnošću, on i njegova djeca.

15 A ti mi zapovijedaš da ga zakunem da neće ubiti svog brata Jakova; čak i ako se zakune, neće se držati svoje zakletve i neće činiti dobro nego samo zlo.
16 Ali ako htjedne ubiti Jakova, brata svoga, bit će predan u ruke Jakovljeve i neće izbjeći njegove ruke [jer će pasti u njegove ruke].
17 I ne boj se zbog Jakova, jer je Jakovljev čuvar velik i moćan i poštovan i hvaljen više od čuvara Ezava.
18 Rebeka posla po Ezava, i on dođe k njoj, a ona mu reče: "Sine moj, imam jednu molbu koju želim tebi uputiti, i obećaj da ćeš je ispuniti, sine moj."
19 A on reče: "Učinit ću sve što mi kažeš i neću odbiti tvoju molbu."
20 A ona mu reče: "Molim te da me na dan moje smrti primiš i sahraniš blizu Sare, majke tvog oca, i da se ti i Jakov volite i da nijedan ne želi zlo drugome, već samo uzajamnu ljubav, i (tako) ćete uspjeti, sinovi moji, i biti poštovani usred zemlje, i nijedan neprijatelj se neće radovati nad vama, i bit ćete blagoslov i milost u očima svih onih koji vas vole."
21 A on reče: "Učinit ću sve što si mi rekao i sahranit ću te na dan tvoje smrti blizu Sare, majke moga oca, kao što si želio da njene kosti budu blizu tvojih kostiju."
22 I Jakova, brata svoga, ljubit ću više od svakog tijela; jer nemam brata na svoj zemlji osim njega jedinoga; i to nije velika zasluga za mene ako ga volim; jer on je brat moj, i zajedno smo posijani u tvom tijelu, i zajedno smo izašli iz tvoje utrobe; i ako ne volim svog brata, koga ću voljeti?
23 I ja te molim da savjetuješ Jakova u vezi mene i mojih sinova, jer znam da će on sigurno biti kralj nada mnom i mojim sinovima, jer onog dana kada ga je otac moj blagoslovio, učinio ga je višim, a mene nižim.
24 I kunem ti se da ću ga voljeti i da mu neću željeti zla u sve dane života svoga, nego samo dobro.'
25 I on joj se zakle u vezi svega toga. I ona pozva Jakova pred Ezava i dade mu zapovijedi prema riječima koje je rekla Ezavu.
26 A on reče: 'Učinit ću što ti je volja; vjeruj mi da od mene ili od mojih sinova neće proizaći zlo protiv Ezava, i neću biti prvi ni u čemu osim u samoj ljubavi.'
27 I jedoše i piše ona i njeni sinovi te noći, i ona umre, tri jubileja i jednu sedmicu i jednu godinu, te noći, i njena dva sina, Ezav i Jakov, sahraniše je u dvostrukoj pećini blizu Sare, majke svog oca.

POGLAVLJE 36

1 A šeste godine ove sedmice [2162 AM] Izak pozva svoja dva sina Ezava i Jakova, i oni dođoše k njemu, a on im reče: 'Sinovi moji, idem putem svojih otaca, u vječni dom gdje su moji očevi.'
2 Zato me sahranite blizu Abrahama, oca moga, u dvostrukoj pećini na polju Efrona Hetita, gdje je Abraham kupio grobnicu da se u njoj sahrani; u grobnici koju sam sebi iskopao, ondje me sahranite.
3 I ovo vam zapovijedam, sinovi moji, da činite pravednost i poštenje na zemlji, da bi Gospod na vas izvršio sve što je Gospod rekao da će učiniti Abrahamu i potomstvu njegovu.
4 I ljubite jedni druge, sinovi moji, svoju braću kao što čovjek ljubi svoju vlastitu dušu, i neka svaki traži ono što može koristiti svom bratu, i neka djeluju zajedno na zemlji; i neka ljube jedni druge kao svoje vlastite duše.
5 A što se tiče pitanja o idolima, zapovijedam vam i savjetujem vam da ih odbacite i mrzite, i ne volite ih, jer su puni obmane za one koji ih obožavaju i za one koji im se klanjaju.
6 Sjetite se, sinovi moji, Gospoda Boga Abrahama, oca vašeg, i kako sam mu se i ja klanjao i služio mu u pravednosti i radosti, da vas umnoži i umnoži vaše potomstvo kao zvijezde na nebu u mnoštvu i da vas utvrdi na zemlji kao biljku pravednosti koja se neće iskorijeniti kroz sve naraštaje dovijeka.
7 A sada ću vas zakleti velikom zakletvom - jer nema veće zakletve od one pod imenom slavna i časna i velika i sjajna i divna i moćna, koja je stvorila nebesa i zemlju i sve stvari zajedno - da ćete ga se bojati i obožavati.
8 I da će svaki ljubiti svoga brata s ljubavlju i pravednošću, i da niko neće željeti zlo protiv svoga brata od sada pa zauvijek, sve dane svoga života, da biste mogli napredovati u svim svojim djelima i da ne budete uništeni.
9 A ako bilo koji od vas snuje zlo protiv svog brata, znajte da će od sada svako ko snuje zlo protiv svog brata pasti u njegovu ruku i biti iskorijenjen iz zemlje živih, a njegovo potomstvo će biti uništeno pod nebom.
10 Ali u dan nemira i prokletstva i gnjeva i gnjeva, s plamtećom vatrom koja proždire, kao što je spalio Sodomu, tako će spaliti njegovu zemlju i njegov grad i sve što je njegovo, i bit će izbrisan iz knjige stege djece ljudske, i neće biti zabilježen u knjizi života, nego u onome što je određeno za uništenje, i otići će u vječno prokletstvo; tako da se njihova osuda uvijek obnavlja u mržnji i prokletstvu i gnjevu i mukama i ogorčenju i kugama i bolestima zauvijek.
11 Kažem vam i svjedočim vam, sinovi moji, prema sudu koji će doći na čovjeka koji želi nauditi svom bratu.
12 I toga dana podijeli svu svoju imovinu između njih dvojice i dade veći dio prvorođencu, i kulu i sve što je bilo oko nje, i sve što je Abraham posjedovao kod Zdenca zakletve.
13 I reče: 'Ovaj veći dio dat ću prvorođencu.'
14 A Ezav reče: "Prodao sam Jakovu i dao sam Jakovu svoje prvorodstvo; neka se njemu da, a ja nemam ni riječi reći o tome, jer je njegovo."
15 A Izak reče: "Neka blagoslov bude na vama, sinovi moji, i na vašem potomstvu danas, jer ste mi dali mir i moje srce nije pogođeno zbog prvenaštva, da zbog njega ne učiniš bezakonje."
16 Neka Svevišnji Bog blagoslovi čovjeka koji čini pravdu, njega i njegovo potomstvo dovijeka.'
17 I on im je dao zapovijedi i blagoslovio ih, i oni su jeli i pili zajedno pred njim, i on se obradovao što su bili jednodušni, i oni su otišli od njega i odmorili se tog dana i spavali.
18 I Izak je tog dana zaspao u svom krevetu radosno; i zaspao je vječnim snom, i umro je u dobi od sto osamdeset godina. Navršio je dvadeset pet sedmica i pet godina; i sahranili su ga njegova dva sina, Ezav i Jakov.
19 I Ezav ode u zemlju Edom, u gorje Seir, i ondje se nastani.
20 Jakov je živio u planinama Hebronskim, u kuli zemlje u kojoj je boravio otac njegov Abraham, i obožavao je

Gospoda svim srcem svojim i prema vidljivim zapovijedima, onako kako je On podijelio dane njegovih naraštaja.
21 A Lea, žena njegova, umrije četvrte godine druge sedmice četrdeset petog jubileja, [2167 AM], i on je sahrani u dvostrukoj pećini blizu Rebeke, majke svoje, lijevo od groba Sare, majke svoga oca.
22 I svi njeni sinovi i njegovi sinovi dođoše da s njim oplakuju Leu, njegovu ženu, i da ga utješe zbog nje, jer ju je oplakivao jer ju je veoma volio nakon što je umrla njena sestra Rahela;
23 Jer je bila savršena i pravedna u svim svojim putovima i poštovala je Jakova, i svih dana dok je živjela s njim nije čuo iz njenih usta oštru riječ, jer je bila blaga i miroljubiva, pravedna i časna.
24 I sjeti se svih njenih djela koja je učinila za života svoga i jako ju je oplakivao; jer ju je volio svim srcem svojim i svom dušom svojom.

POGLAVLJE 37

1 A na dan kad je umro Izak, otac Jakovljev i Ezavov, [2162 AM] Ezavovi sinovi su čuli da je Izak dao dio starijeg svom mlađem sinu Jakovu i bili su vrlo ljuti.
2 I prepirali su se s ocem svojim govoreći: "Zašto je tvoj otac dao Jakovu dio starijeg, a tebe je zanemario, premda si ti stariji, a Jakov mlađi?"
3 I reče im: "Jer sam prodao svoje prvorodstvo Jakovu za malu porciju leće, i onog dana kada me otac poslao da lovim i ulovim i donesem mu nešto da jede i blagoslovi me, on dođe s prijevarom i donese mom ocu hranu i piće, a otac ga blagoslovi i stavi me pod njegovu ruku."
4 A sada nas je otac naš natjerao da se zakunemo, mene i njega, da nećemo jedan drugome smišljati zlo, ni protiv njegovog brata, i da ćemo živjeti u ljubavi i miru svaki sa svojim bratom i da nećemo pokvariti svoje puteve.'
5 A oni mu rekoše: "Nećemo te poslušati da s njim sklopiš mir, jer je naša snaga veća od njegove snage, a mi smo jači od njega; poći ćemo na njega i ubit ćemo ga i uništiti njega i sinove njegove. A ako ne pođeš s nama, i tebi ćemo nanijeti zlo."
6 A sada nas poslušajte: Pošaljimo ljude u Aram, Filisteju, Moab i Amon, i izaberimo sebi odabrane ljude koji su vatreni za rat, i idemo protiv njega i borimo se s njim, i istrijebimo ga sa zemlje prije nego što postane snažan.
7 A otac im reče: "Ne idite i ne ratujte s njim da ne padnete pred njim."
8 A oni mu rekoše: 'I to je upravo tvoj način djelovanja od mladosti do danas, i pod njegov jaram stavljaš svoj vrat.'
9 Nećemo slušati ove riječi.' I poslaše u Aram i u Aduram prijatelju svoga oca, i unajmiše s njima hiljadu ratnika, odabranih ratnika.
10 I dođoše im iz Moaba i od sinova Amonovih, oni koji su bili unajmljeni, hiljadu odabranih ljudi, i iz Filisteje, hiljadu odabranih ratnika, i iz Edoma i od Horeja, hiljadu odabranih boraca, i iz Kitima, junaci ratnici.
11 I rekoše ocu svome: "Idi s njima i vodi ih, inače ćemo te ubiti."
12 I ispuni se gnjevom i ogorčenjem vidjevši da ga sinovi njegovi prisiljavaju da ide pred njima i da ih povede protiv svog brata Jakova.
13 Ali poslije se sjeti sveg zla koje je bilo skriveno u njegovom srcu protiv Jakova, svog brata; i nije se sjetio zakletve kojom se zakleo svom ocu i svojoj majci da neće smišljati zlo do kraja života protiv Jakova, svog brata.
14 I uprkos svemu tome, Jakov nije znao da dolaze protiv njega u bitku, i tugovao je za Leom, svojom ženom, sve dok se nisu približili kuli sa četiri hiljade ratnika i odabranih ratnika.
15 I ljudi iz Hebrona poslaše k njemu s porukom: "Evo, tvoj brat dolazi na tebe da se bori s tobom, s četiri hiljade naoružanih mačem, koji nose štitove i oružje." Jer su više voljeli Jakova nego Ezava. Tako su mu rekli; jer je Jakov bio darežljiviji i milosrdniji čovjek od Ezava.
16 Ali Jakov nije vjerovao sve dok se nisu sasvim približili kuli.
17 I zatvori vrata kule; i stade na grudobran i reče svom bratu Ezavu: "Plemenita je utjeha kojom si došao da me utješiš zbog moje žene koja je umrla. Je li ovo zakletva kojom si se zakleo svom ocu i svojoj majci prije nego što su umrli? Prekršio si zakletvu, i u trenutku kada si se zakleo svom ocu, osuđen si."
18 A Ezav odgovori i reče mu: "Ni sinovi ljudski ni zvijeri zemaljske nemaju zakletvu pravednosti kojom bi se zakleli (važeću zakletvu) zauvijek; nego svaki dan smišljaju zlo jedni protiv drugih i kako bi svaki mogao ubiti svog protivnika i dušmana."
19 I mrziš mene i djecu moju zauvijek. I ne čuvaš bratske veze s tobom.
20 Čuj ove riječi koje ti objavljujem: Ako vepar može promijeniti svoju kožu i učiniti svoje čekinje mekima kao vuna, ili ako može učiniti da mu rogovi izrastu na glavi poput rogova jelena ili ovce, tada ću poštovati vezu bratstva s tobom, a ako se grudi odvoje od majke, jer mi nisi bio brat.
21 A ako vukovi sklope mir s jaganjcima da ih ne prožderu niti im nanesu nasilje, i ako im srca budu naklonjena, tada će u mom srcu biti mir prema tebi.
22 Ako se lav sprijatelji s volu i sklopi s njim mir, i ako bude s njim vezan pod jedan jaram i ore s njim, tada ću sklopiti mir s tobom.
23 A kad gavran postane bijel kao raza, tada znaj da te volim i da ću sklopiti mir s tobom. Bit ćeš iščupan, a sinovi će tvoji biti iščupani i neće biti mira za tebe.'
24 A kad Jakov vidje da je on (tako) zlonamjeran prema njemu svim srcem svojim i svom dušom svojom da ga ubije, i da je skočio kao divlja svinja koja naleti na koplje koje ga probode i ubije, i ne ustukne od njega;
25 Tada reče svojima i svojim slugama da napadnu njega i sve njegove pratioce.

POGLAVLJE 38

1 Poslije toga Juda progovori Jakovu, svom ocu, i reče mu: "Zategni luk svoj, oče, i ispali strijele svoje i obori protivnika i ubij neprijatelja; i neka ti bude snaga, jer nećemo ubiti tvog brata, jer on je takav kao ti, i on je kao ti, hajde da mu odamo (ovu) čast."
2 Tada Jakov zateže luk i odape strijelu te pogodi Ezava, njegovog brata, u desnu stranu prsa i ubi ga.
3 I ponovo odape strijelu i pogodi Adorana Aramejca u lijevu stranu grudi, potisnu ga unazad i ubi ga.

4 I tada izađoše Jakovljevi sinovi, oni i njihove sluge, i podijeliše se u čete na četiri strane kule.
5 Juda izađe naprijed, a s njim Neftali i Gad i pedeset slugu s njim na južnoj strani kule, i pobiše sve koje nađoše pred sobom, i nijedan od njih ne umače.
6 Levi, Dan i Ašer izađoše na istočnu stranu kule i pedeset ljudi s njima te pobiše Moapce i Amonce.
7 A Ruben, Isahar i Zebulon izađoše na sjevernu stranu kule, i pedeset ljudi s njima, i pobiše filistejske ratnike.
8 A Simeon i Benjamin i Henok, sin Rubenov, izađoše na zapadnu stranu kule, i pedeset (ljudi) s njima, i pobiše Edomce i Horite četiri stotine ljudi, hrabrih ratnika; a šest stotina pobjega, i četiri sina Ezavova pobjegoše s njima i ostaviše oca svog da leži ubijen, kao što je pao na brdu koje je u Aduramu.
9 Sinovi Jakovljevi pođoše za njima do gorja Seira. Jakov sahrani brata svoga na brdu koje je u Aduramu, a on se vrati kući svojoj.
10 Sinovi Jakovljevi su snažno pritiskali sinove Ezavove u planinama Seiru i savili su im vratove, tako da su oni postali sluge sinovima Jakovljevim.
11 I poslaše ocu svome (da pita) da li da sklope mir s njima ili da ih ubiju.
12 Jakov poruči svojim sinovima da sklope mir, i oni sklopiše mir s njima i staviše na njih jaram ropstva, tako da su zauvijek plaćali danak Jakovu i njegovim sinovima.
13 I nastavili su plaćati danak Jakovu sve do dana kad je sišao u Egipat.
14 Sinovi Edoma nisu se oslobodili jarma ropstva koji su im nametnuli dvanaest Jakovljevih sinova, sve do danas.
15 A ovo su kraljevi koji su vladali u Edomu prije nego što je vladao bilo koji kralj nad sinovima Izraelovim [do današnjeg dana] u zemlji Edom.
16 A Balak, sin Beorov, vladao je u Edomu, a ime njegovog grada bilo je Danaba.
17 Balak umrije, a Jobab, sin Zare iz Bosera, zavlada na njegovom mjestu.
18 Jobab umrije, a Asam, iz zemlje Teman, zavlada na njegovom mjestu.
19 A Asam umrije, a Adat, sin Baradov, koji pobi Midijance na polju Moapskom, zavlada na njegovom mjestu, a ime njegovog grada bijaše Avit.
20 I Adat umrije, a Salman, iz Amaseke, zavlada na njegovom mjestu.
21 I Salman umrije, a Saul iz Ra'abota (na) rijeci zavlada na njegovom mjestu.
22 I Saul umrije, a Ba'elunan, sin Akborov, zavlada na njegovom mjestu.
23 I Ba'elunan, sin Akborov, umrije, a Adat zavlada na njegovom mjestu, a ime njegove žene bilo je Maitabith, kći Matarata, kćeri Metabedza'above.
24 Ovo su kraljevi koji su vladali u zemlji Edom.

POGLAVLJE 39

1 Jakov se nastanio u zemlji boravka svog oca, u zemlji kanaanskoj. Ovo su naraštaji Jakovljevi.
2 A Josipu je bilo sedamnaest godina kad su ga odveli u zemlju egipatsku, i kupio ga je Potifar, faraonov eunuh, glavni kuhar.
3 I postavi Josipa nad cijelim svojim domom, i blagoslov Gospodnji siđe na dom Egipćanina zbog Josipa, i Gospodin mu dade uspjeh u svemu što je činio.
4 I Egipćanin preda sve u ruke Josifa, jer vidje da je Gospod s njim i da mu Gospod pomaže u svemu što čini.
5 Josipov izgled bijaše lijep [i vrlo lijep bio je njegov izgled], i žena gospodara njegova podiže oči i ugleda Josipa, i zavolje ga i zamoli ga da legne s njom.
6 Ali on nije predao svoju dušu, nego se sjetio Gospoda i riječi koje je Jakov, njegov otac, čitao iz Abrahamovih riječi, da nijedan čovjek ne smije činiti blud sa ženom koja ima muža; da je za njega određena kazna smrti na nebesima pred Svevišnjim Bogom, i grijeh će biti zabilježen protiv njega u vječnim knjigama zauvijek pred Gospodom.
7 I Josip se sjeti ovih riječi i odbi da legne s njom.
8 I molila ga je godinu dana, ali on je odbio i nije je slušao.
9 Ali ona ga zagrli i čvrsto ga steže u kući da ga prisili da legne s njom, pa zatvori vrata kuće i čvrsto ga steže; ali on ostavi svoju haljinu u njenim rukama, provali kroz vrata i pobjegne van od nje.
10 Žena je vidjela da on neće leći s njom i okleveta ga pred gospodarem njegovim govoreći: "Tvoj hebrejski sluga, kojega voliš, htio me je prisiliti da legne sa mnom. Ali kad sam podigla glas, on je pobjegao i ostavio svoju haljinu u mojim rukama. Kad sam ga uhvatila, on je provalio kroz vrata."
11 Egipćanin vidje Josipovu haljinu i razvaljena vrata, ču riječi svoje žene i baci Josipa u tamnicu, gdje su bili zatvorenici koje je kralj zatvorio.
12 I on je bio tamo u zatvoru; i Gospod dade Josipu milost u očima zapovjednika zatvorskih stražara i sažaljenje pred njim, jer vidje da je Gospod s njim i da Gospod čini da sve što čini uspijeva.
13 I on mu je sve predao u ruke, a zapovjednik zatvorskih stražara nije znao ništa o tome što je s njim, jer je Josip sve činio, a Gospod je to usavršio.
14 I ostade ondje dvije godine. U one dane faraon, kralj egipatski, razgnjevi se na svoja dva eunuha, na glavnog peharnika i na glavnog pekara, te ih zatvori u kuću glavnog kuhara, u tamnicu gdje je bio držan Josip.
15 A zapovjednik zatvorskih stražara postavi Josipa da im služi; i on služi pred njima.
16 I obojica sanjaše san, glavni peharnik i glavni pekar, i ispričaše ga Josipu.
17 I kako im je on protumačio, tako im se i dogodilo, i faraon je vratio glavnog peharnika na njegovu dužnost, a (glavnog) pekara je ubio, kako im je Josip protumačio.
18 Ali glavni peharnik zaboravi Josipa u zatvoru, iako ga je obavijestio o tome šta će mu se dogoditi, i nije se sjetio da faraonu kaže kako mu je Josip rekao, jer je zaboravio.

POGLAVLJE 40

1 U one dane faraon je u jednoj noći sanjao dva sna o gladi koja je trebala biti u svoj zemlji. Probudi se iz sna i pozva sve tumače snova koji su bili u Egiptu i čarobnjake, te im ispriča svoja dva sna, ali oni ga nisu mogli objasniti.
2 Tada se glavni peharnik sjeti Josipa i govori o njemu kralju, te ga ovaj izvede iz zatvora, i on mu sanja svoja dva sna.

3 I reče pred faraonom da su njegova dva sna bila jedan, i reče mu: "Doći će sedam godina (u kojima će biti) obilje po svoj zemlji egipatskoj, a poslije toga sedam godina gladi, takve gladi kakve nije bilo u cijeloj zemlji."
4 A sada neka faraon postavi nadzornike po svoj zemlji egipatskoj i neka skupljaju hranu u svakom gradu za vrijeme godina izobilja, da bude hrane za sedam godina gladi, i zemlja neće propasti od gladi, jer će biti vrlo teška.'
5 A Gospod dade Josipu naklonost i milost u očima faraona, a faraon reče svojim slugama: "Nećemo naći tako mudrog i razboritog čovjeka kao što je ovaj čovjek, jer je duh Gospodnji s njim."
6 I postavi ga za drugog u cijelom svom kraljevstvu i dade mu vlast nad cijelim Egiptom i učini da se vozi u drugim faraonovim kolima.
7 I obuče ga u haljine od bisusa, i stavi mu zlatni lanac oko vrata, i (glasnik) proglasi pred njim 'El 'El wa 'Abirer', i stavi mu prsten na ruku i postavi ga za vladara nad cijelom svojom kućom, i uzvisi ga, i reče mu: 'Samo na prijestolju ću biti veći od tebe.'
8 I Josip vladaše nad cijelom zemljom egipatskom, i svi faraonovi knezovi i sve njegove sluge i svi koji su obavljali kraljeve poslove volješe ga, jer je živio u pravednosti, jer nije bio ponosan ni ohol, i nije gledao na pripadnosti, niti je primao darove, nego je pravedno sudio svim ljudima u zemlji.
9 I zemlja egipatska bijaše u miru pred faraonom zbog Josipa, jer Gospod bijaše s njim i dade mu naklonost i milost svim njegovim naraštajima pred svima onima koji ga poznavahu i onima koji čuše o njemu, i faraonovo kraljevstvo bijaše dobro uređeno, i nije bilo Sotone ni zlog čovjeka (u njemu).
10 I kralj nadede Josipu ime Sefantifan i dade Josipu za ženu kćer Potifara, kćer svećenika iz Heliopola, glavnog kuhara.
11 A onog dana kad je Josip stao pred faraona, imao je trideset godina.
12 Te godine umrije Izak. I dogodi se, kao što je Josip rekao u tumačenju svoja dva sna, kao što je rekao, sedam godina izobilja bilo je po svoj zemlji egipatskoj, i zemlja egipatska obilno rodi, jednu mjeru (rodeći) hiljadu i osamsto mjera.
13 I Josip je skupljao hranu u svaki grad dok se nisu nasitili žita, tako da ga više nisu mogli brojati i mjeriti zbog njegove količine.

POGLAVLJE 41

1 A u četrdeset petom jubileju, u drugoj sedmici, (i) u drugoj godini, [2165 AM] Juda uze za svog prvenca Era ženu između kćeri Aramovih, po imenu Tamar.
2 Ali on ju je mrzio i nije legao s njom, jer mu je majka bila od kćeri kanaanskih, i htio je uzeti sebi ženu od rodbine svoje majke, ali mu Juda, otac njegov, ne dopusti.
3 A ovaj Er, prvenac Judin, bio je zao, i Gospod ga je ubio.
4 A Juda reče Onanu, svom bratu: "Uđi k ženi svoga brata i ispuni prema njoj dužnost djevera i podigni potomstvo svome bratu."
5 Onan je znao da potomstvo neće biti njegovo, (nego) samo bratovo, te je ušao u kuću žene svog brata i prosuo sjeme po zemlji. Bio je zao u očima Gospodnjim, te ga je On ubio.
6 A Juda reče Tamari, snahi svojoj: "Ostani udovica u kući svoga oca dok Šela, sin moj, ne odraste, pa ću te dati njemu za ženu."
7 I on je odrastao; ali Bedsuel, žena Judina, nije dozvolila svom sinu Šeli da se oženi. I Bedsuel, žena Judina, umrla je [2168 AM] pete godine ove sedmice.
8 A šeste godine Juda ode gore da striže svoje ovce u Timni. [2169 AM] I rekoše Tamari: "Evo, tvoj svekar ide gore u Timnu da striže svoje ovce."
9 I skinu udovičku odjeću sa sebe, stavi veo i ukrasi se, te sjede na vratima koja su bila uz put za Timnu.
10 Dok je Juda išao putem, nađe je i pomisli da je bludnica, pa joj reče: "Pusti me da uđem k tebi!" A ona mu reče: "Uđi!" I on uđe.
11 A ona mu reče: "Daj mi moju nagradu." A on joj reče: "Nemam ništa u ruci osim prstena koji je na mom prstu, ogrlice i štapa koji je u mojoj ruci."
12 A ona mu reče: "Daj mi ih dok mi ne pošalješ plaću." A on joj reče: "Poslat ću ti jare." I dade joj ih, i uđe k njoj, i ona zače s njim.
13 Juda ode k svojim ovcama, a ona ode u kuću svoga oca.
14 Juda posla jarca po svom pastiru, Adulamitcu, ali je ne nađe; pa upita ljude u onom mjestu: "Gdje je bludnica koja je bila ovdje?" A oni mu rekoše: "Nema ovdje s nama bludnice."
15 I vrati se i obavijesti ga, i reče mu da je nije našao: "Pitao sam ljude u tom mjestu, i oni su mi rekli: 'Ovdje nema bludnice.'"
16 A on reče: "Neka ih zadrži da ne postanemo predmet poruge." A kad su navršila tri mjeseca, postalo je očito da je trudna, i javiše Judi govoreći: "Evo, Tamara, tvoja snaha, trudna je od bluda."
17 Juda ode u kuću svoga oca i reče svome ocu i svojoj braći: "Izvedite je i neka je spale, jer je učinila nečistoću u Izraelu."
18 A kad je izvedoše da je spale, ona posla svom svekru prsten, ogrlicu i štap, rekavši: "Pronađi čije je ovo, jer sam od njega trudna."
19 Juda to prizna i reče: "Tamara je pravednija od mene."
20 I zato neka je ne spale.' I zbog toga nije bila dana Šeli, i on joj se više nije približio.
21 A poslije toga rodi dva sina, Peresa [2170 AM] i Zeraha, sedme godine ove druge sedmice.
22 I tada se navrši sedam godina plodnosti, o kojima je Josip govorio faraonu.
23 Juda prizna da je djelo koje je učinio bilo zlo, jer je spavao sa svojom snahom, i smatrao je to mrskim u svojim očima, i prizna da je počinio prijestup i skrenuo s pravog puta, jer je otkrio skut svog sina, i poče jadikovati i moliti Gospoda zbog njegovog prijestupa.
24 I rekli smo mu u snu da mu je oprošteno jer je usrdno molio i jadikovao, i više to nije činio.
25 I primio je oproštenje jer se odvratio od svog grijeha i od svog neznanja, jer je mnogo prestupio pred našim Bogom; i svako ko tako čini, svako ko leži sa svojom svekrvom, neka ga spale vatrom da može izgorjeti u njoj, jer je na njima nečistoća i zagađenje, neka ih spale vatrom.
26 I zapovjedi sinovima Izraelovim da među njima ne bude nečistoće, jer svako ko legne sa snahom svojom ili sa

svekrvom svojom počinio je nečistoću; neka spale vatrom čovjeka koji je legao s njom, kao i ženu, i On će odvratiti gnjev i kaznu od Izraela.
27 A Judi rekosmo da njegova dva sina nisu spavala s njom, i zbog toga je njegovo potomstvo utvrđeno za drugu generaciju i neće biti iskorijenjeno.
28 Jer je u jednostavnosti oka otišao i tražio kaznu, naime, prema Abrahamovoj presudi koju je naredio svojim sinovima, Juda je tražio da je spali vatrom.

POGLAVLJE 42

1 I prve godine treće sedmice četrdeset petog jubileja glad je počela dolaziti u zemlju [2171 AM], i kiša je odbila da padne na zemlju, jer ništa nije palo.
2 Zemlja je postala neplodna, ali u egipatskoj zemlji je bilo hrane, jer je Josip sakupio sjeme zemlje u sedam godina obilja i sačuvao ga.
3 Egipćani dođoše k Josipu da im da hrane, a on otvori skladišta u kojima je bilo žito prve godine i prodavaše ga ljudima u zemlji za zlato.
4 *Glad je bila vrlo jaka u zemlji kanaanskoj*, i Jakov je čuo da u Egiptu ima hrane, pa je poslao svojih deset sinova da mu nabave hranu u Egiptu; ali Benjamina nije poslao, i *deset sinova Jakovljevih* stiglo je *u Egipat* među onima koji su išli (tamo).
5 I Josip ih prepozna, ali oni njega ne prepoznaše, te im progovori i upita ih, i reče im: "Niste li špijuni i niste li došli da izvidite prilaze zemlji?" I on ih zatvori.
6 Nakon toga ih je ponovo pustio na slobodu, a Simeona je zadržao samog i poslao njegovu devetoro braće.
7 I napuni im vreće žitom i zlato im stavi u vreće, a oni ne znadoše.
8 I zapovjedi im da dovedu svog mlađeg brata, jer su mu rekli da im je otac živ i da im je mlađi brat.
9 I otišli su iz zemlje egipatske i došli u zemlju kanaansku; i ispričali su ocu svome sve što ih je zadesilo i kako im je gospodar zemlje grubo govorio i uhvatio Simeona dok ne dovedu Benjamina.
10 A Jakov reče: "Osramotili ste me djece! Josifa nema, ni Simeona nema, a Benjamina ćete uzeti. Na mene je došla vaša zloća."
11 A on reče: 'Moj sin neće ići s vama da se slučajno ne razboli; jer im je majka rodila dva sina, a jedan je uginuo, a i ovog ćete mi uzeti. Ako slučajno dobije groznicu na putu, vi ćete me u starosti s tugom ubiti.'
12 Jer je vidio da je novac vraćen svakome u njegovu vreću, i zbog toga se bojao da ga pošalje.
13 Glad se pojača i postala teška u zemlji kanaanskoj i u svim zemljama osim u zemlji egipatskoj, jer su mnoga egipatska djeca uskladištila svoje sjeme za hranu od vremena kada su vidjeli Josipa kako skuplja sjeme i stavlja ga u skladišta i čuva ga za godine gladi.
14 I narod Egipta se time hranio tokom prve godine svoje gladi.
15 A kad je Izrael vidio da je glad u zemlji vrlo jaka i da nema spasenja, rekao je svojim sinovima: "Vratite se i nabavite nam hrane da ne poginemo."
16 A oni rekoše: "Nećemo ići; ako naš najmlađi brat ne pođe s nama, nećemo ići."
17 Izrael je vidio da će svi poginuti od gladi ako ga ne pošalje s njima.
18 A Ruben reče: "Daj ga u moje ruke, a ako ti ga ne vratim, ubij moja dva sina umjesto njegove duše."
19 A on mu reče: "Neće ići s tobom." A Juda pristupi i reče: "Pošalji ga sa mnom, pa ako ti ga ne dovedem natrag, neka ja budem kriv pred tobom sve dane svog života."
20 I posla ga s njima druge godine ove sedmice, prvog dana u mjesecu, i oni dođoše u zemlju egipatsku sa svima koji idoše, i (imaše) darove u rukama svojim, stactu, bademe, terebintove orahe i čisti med.
21 I odoše i stadoše pred Josipa, i on ugleda Benjamina, brata svoga, i prepozna ga, i reče im: "Je li ovo vaš najmlađi brat?" A oni mu rekoše: "To je on." A on reče: "Gospodin neka ti bude milostiv, sine moj!"
22 I posla ga u svoju kuću, i dovede im Simeona, i priredi im gozbu, i oni mu prinesoše dar koji su donijeli u svojim rukama.
23 I jeli su pred njim, a on im je svima dao dio, ali dio Benjaminov bio je sedam puta veći od dijela bilo koga od njih.
24 I jedoše i piše, pa ustadoše i ostadoše sa svojim magarcima.
25 I Josip smisli plan kako bi saznao njihove misli o tome prevladavaju li među njima misli o miru, i reče upravitelju koji je bio nad njegovom kućom: "Napuni sve njihove vreće hranom i vrati im njihov novac u njihove posude, a moju čašu, srebrnu čašu iz koje pijem, stavi je u vreću najmlađeg i otpusti ih."

POGLAVLJE 43

1 I učini kako mu Josip reče, i napuni im sve vreće hrane, i stavi njihov novac u njihove vreće, a čašu stavi u Benjaminovu vreću.
2 I rano ujutro odoše, i dogodi se da, kad odande otiđoše, Josip reče upravitelju svoje kuće: "Potjeraj ih, trči i uhvati ih, govoreći: 'Za dobro ste mi uzvratili zlom; ukrali ste mi srebrnu čašu iz koje pije moj gospodar.' I vratite mi njihovog najmlađeg brata, i dovedite ga brzo prije nego što izađem na svoju sudačku stolicu.'
3 I on potrča za njima i reče im te riječi.
4 A oni mu rekoše: "Ne daj Bože da tvoje sluge učine ovo i ukradu iz kuće tvoga gospodara bilo kakav pribor, a i novac koji smo prvi put našli u našim vrećama, mi tvoje sluge donijesmo natrag iz zemlje kanaanske."
5 Kako bismo onda mogli ukrasti bilo kakav pribor? Evo nas, pretražujemo vreće naše, i gdje god nađeš čašu u vreći bilo kojeg od nas, neka bude ubijen, a mi i naši magarci služit ćemo gospodaru tvom.
6 A on im reče: "Ne tako, čovjeka kod kojeg nađem, samo njega ću uzeti za slugu, a vi ćete se s mirom vratiti kući svojoj."
7 I dok je pretraživao njihove posude, počevši od najstarijeg pa do najmlađeg, nađe se u Benjaminovoj vreći.
8 Oni razderaše svoje haljine, natovariše magarce i vratiše se u grad, i dođoše u kuću Josipovu, i svi se pokloniše pred njim licem do zemlje.
9 A Josip im reče: "Zlo ste učinili." A oni rekoše: "Šta ćemo reći i kako ćemo se braniti? Gospodar naš otkrio je

prijestup slugu svojih; evo, mi smo sluge gospodara našeg, a i magarci naši."
10 „A Josip im reče: 'I ja se bojim Gospoda; što se vas tiče, idite svojim kućama i neka vaš brat bude moj sluga, jer ste učinili zlo. Zar ne znate da čovjek uživa u svojoj čaši kao ja u ovoj čaši? A ipak ste je ukrali od mene.'“
11 A Juda reče: "Gospodaru moj, dopusti slugi svome da kaže riječ gospodaru svome. Dva brata je rodila mati sluge tvog našem ocu. Jedan je otišao i izgubio se, i nije nađen, i on je sam ostao od svoje majke. Sluga tvoj, naš otac, voli ga, i njegov život je vezan za život ovog (dječaka)."
12 I dogodi se, kad odemo k tvome slugi, našem ocu, a dječak ne bude s nama, da će umrijeti, i mi ćemo svog oca s tugom sveti do smrti.
13 A sada radije dopusti meni, slugi tvojom, da ostanem umjesto dječaka kao rob gospodaru svome, a dječak neka ide sa svojom braćom, jer ja sam se za njega zauzeo rukom tvoga sluge, oca našega. Ako ga ne vratim, sluga tvoj će čuti krivnju od oca našega zauvijek.'
14 I Josip je vidio da su svi složni u dobroti jedan s drugim, i nije se mogao suzdržati, te im je rekao da je on Josip.
15 I razgovarao je s njima hebrejskim jezikom, pao im je oko vrata i plakao.
16 Ali ga oni nisu prepoznali i počeli su plakati. A on im reče: "Ne plačite nada mnom, nego požurite i dovedite mi oca moga; da vidite da moja usta govore i da oči moga brata Benjamina vide."
17 Jer gle, ovo je druga godina gladi, a još uvijek ima pet godina bez žetve ili plodova drveća ili oranja.
18 Siđite brzo vi i vaše porodice da ne poginete od gladi i da ne tugujete za svojom imovinom, jer me je Gospod poslao pred vama da uredim stvari kako bi mnogi ljudi mogli preživjeti.
19 I recite mom ocu da sam još živ, i da vidite da me je Gospod postavio za oca faraonu i vladara nad njegovim domom i nad cijelom zemljom egipatskom.
20 I recite mom ocu o svoj mojoj slavi i o svim bogatstvima i časti koju mi je Gospod dao.'
21 I po faraonovoj zapovijedi dade im bojna kola i hranu za put, i dade im svima šarenu odjeću i srebro.
22 A njihovom ocu posla odjeću i srebro i deset magaraca koji su nosili žito, i otpusti ih.
23 I otišli su gore i javili ocu da je Josip živ i da dijeli žito svim narodima na zemlji i da je vladar nad cijelom zemljom egipatskom.
24 A njihov otac nije vjerovao, jer je bio izvan sebe; ali kad je vidio kola koja je Josip poslao, život u njegovom duhu oživio je i rekao je: "Dovoljno mi je ako Josip živi; sići ću i vidjeti ga prije nego što umrem."

POGLAVLJE 44

1 Izrael krene iz Harana, od svoje kuće, na mladi mjesec trećeg mjeseca, i pođe putem Studena zakletve, i prinese žrtvu Bogu oca svoga Izaka sedmog dana tog mjeseca.
2 Jakov se sjeti sna koji je vidio u Betelu i bojao se sići u Egipat.
3 I dok je razmišljao da pošalje vijest Josipu da dođe k njemu i da neće sići, ostao je tamo sedam dana, ako bi slučajno vidio viziju o tome treba li ostati ili sići.
4 I proslavio je praznik žetve prvina sa starim žitom, jer u cijeloj zemlji kanaanskoj nije bilo ni šake sjemena, jer je glad bila nad svim životinjama, stokom i pticama, a i nad ljudima.
5 Šesnaestog mu se pojavi Gospod i reče mu: "Jakove, Jakove!" A on odgovori: "Evo me." I reče mu: "Ja sam Bog otaca tvojih, Bog Abrahama i Izaka; ne boj se sići u Egipat, jer ću ondje od tebe napraviti veliki narod. Sići ću s tobom i izvesti te gore, i u ovoj zemlji bit ćeš sahranjen, a Josip će ti staviti ruke na oči."
6 Ne boj se; siđi u Egipat.
7 I ustadoše sinovi njegovi i sinovi njegovih sinova, i utovariše svog oca i svoju imovinu na kola.
8 I Izrael se podiže iz Zdenca zakletve šesnaestog dana tog trećeg mjeseca i ode u zemlju egipatsku.
9 Izrael posla Judu pred sobom k sinu svom Josipu da izvidi zemlju Gošen, jer je Josip rekao svojoj braći da dođu i nasele se tamo kako bi bili blizu njega.
10 I ovo je bila najbolja (zemlja) u zemlji egipatskoj, i blizu njega, za sve (njih) i za stoku.
11 A ovo su imena Jakovljevih sinova koji su otišli u Egipat s Jakovom, svojim ocem.
12 Ruben, prvenac Izraelov; a ovo su imena njegovih sinova: Henok, Palu, Hesron i Karmi-five.
13 Simeon i njegovi sinovi; a ovo su imena njegovih sinova: Jemuel, Jamin, Ohad, Jahin, Zohar i Šaul, sin Zefatkinje - sedam.
14 Levi i njegovi sinovi; a ovo su imena njegovih sinova: Geršon, Kehat i Merari, četiri.
15 Juda i njegovi sinovi; a ovo su imena njegovih sinova: Šela, Peres i Zerah, četiri.
16 Isahar i njegovi sinovi; a ovo su imena njegovih sinova: Tola, Fua, Jasub i Šimron, petorica.
17 Zebulon i njegovi sinovi; a ovo su imena njegovih sinova: Sered, Elon i Jahleel, četiri.
18 A ovo su Jakovljevi sinovi i njihovi sinovi koje je Lea rodila Jakovu u Mezopotamiji, šest, i njihova jedna sestra, Dina, i sve duše Leinih sinova i njihovih sinova koji su otišli s Jakovom, njihovim ocem, u Egipat, dvadeset devet, a Jakov, njihov otac, bio je s njima, njih trideset.
19 I sinovi Zilpe, Leine sluškinje, žene Jakovljeve, koja je rodila Jakovu Gada i Ašura.
20 A ovo su imena njihovih sinova koji su s njim otišli u Egipat: Sinovi Gadovi: Zifion, Hagi, Šuni, Ezbon, Eri, Areli i Arodi, osam.
21 A sinovi Ašerovi: Jimna i Jišva, <i Jišvi> i Berija i Sera, njihova jedna sestra, šest.
22 Sve duše bile su četrnaest, a sve Leine četrdeset i četiri.
23 A sinovi Rahele, žene Jakovljeve: Josip i Benjamin.
24 A Josipu su se u Egiptu rodili prije nego što je njegov otac došao u Egipat, oni koje mu je rodila Asenata, kći Potifara, svećenika Heliopolja, Manaše i Efrajim - trojica.
25 A sinovi Benjaminovi: Bela, Beker, Ašbel, Gera, Naaman, Ehi, Roš, Mupim, Hupim i Ardaleven.
26 A svih Rahelinih duša bilo je četrnaest.
27 Sinovi Bilhe, sluškinje Rahele, žene Jakovljeve, koju je rodila Jakovu, bili su Dan i Neftali.
28 A ovo su imena njihovih sinova koji su s njima otišli u Egipat. A sinovi Danovi bili su Hušim, Samon, Asudi, Ijaka i Salomon - šest.

29 I umrli su one godine u kojoj su ušli u Egipat, i ostao je samo Dan Hušim.
30 A ovo su imena sinova Naftalijevih: Jahziela, Gunija, Jezera, Šaluma i Iva.
31 I Iv, koji se rodio nakon godina gladi, umro je u Egiptu.
32 A svih Rahelinih duša bilo je dvadeset i šest.
33 A svih Jakovljevih duša koje su otišle u Egipat bilo je sedamdeset duša. To su njegova djeca i djeca njegove djece, svega sedamdeset, ali petero je umrlo u Egiptu prije Josipa i nisu imali djece.
34 U zemlji kanaanskoj umrla su dva sina Judina, Er i Onan, i nisu imali djece, te su sinovi Izraelovi sahranili one koji su poginuli, i bili su ubrojeni među sedamdeset neznabožačkih naroda.

POGLAVLJE 45

1 I Izrael ode u zemlju egipatsku, u zemlju gošensku, na mladi mjesec četvrtog [2172 AM] mjeseca, druge godine treće sedmice četrdeset petog jubileja.
2 I Josip ode u susret svom ocu Jakovu u zemlju Gošen, i padne ocu oko vrata i zaplaka.
3 A Izrael reče Josipu: "Sada neka umrem otkad sam te vidio, i neka je blagoslovljen Gospod, Bog Izraelov, Bog Abrahamov i Bog Isakov, koji nije uskratio svoju milost i svoju blagodat slugi svome Jakovu."
4 Dovoljno mi je što sam vidio tvoje lice dok sam još živ; istinita je vizija koju sam vidio u Betelu. Blagoslovljen Gospod, Bog moj, u vijeke vjekova i blagoslovljeno ime njegovo!
5 I Josip i njegova braća jedoše hljeb pred ocem svojim i piše vino, a Jakov se obradova veoma velikom radošću jer vidje Josipa kako jede sa svojom braćom i pije pred njim, i blagoslovi Stvoritelja svega što ga je sačuvao i sačuvao mu njegovih dvanaest sinova.
6 A Josip je dao svom ocu i svojoj braći kao dar pravo boravka u zemlji Gošenskoj i u Ramsesu i svoj okolici, kojom je vladao prije faraona. Izrael i njegovi sinovi živjeli su u zemlji Gošenskoj, najboljem dijelu zemlje egipatske. Izrael je imao sto trideset godina kad je došao u Egipat.
7 I Josip je hranio svog oca i svoju braću, a također i njihovu imovinu, kruhom koliko im je bilo dovoljno za sedam godina gladi.
8 Egipatska zemlja je patila zbog gladi, i Josip je stekao svu egipatsku zemlju za faraona u zamjenu za hranu, i posjedovao je ljude i njihovu stoku i sve ostalo za faraona.
9 I godine gladi su se završile, i Josip dade ljudima u zemlji sjeme i hranu da siju (zemlju) osme godine, jer je rijeka poplavila svu zemlju egipatsku.
10 Jer u sedam godina gladi (nije) se izlila i navodnjavala je samo nekoliko mjesta na obalama rijeke, ali sada se izlila i Egipćani su zasijali zemlju, i te je godine rodila mnogo žita.
11 I ovo je bila prva godina [2178 AM] četvrte sedmice četrdeset petog jubileja.
12 I Josip uze petinu od žetvenog žita za kralja, a četiri dijela ostavi njima za hranu i sjeme. I Josip to učini uredbom za zemlju egipatsku do današnjeg dana.
13 Izrael je živio u zemlji egipatskoj sedamnaest godina, i sve dane koje je živio bile su tri jubileja, sto četrdeset i sedam godina, i umro je četvrte [2188 AM] godine pete sedmice četrdeset petog jubileja.
14 I Izrael blagoslovi svoje sinove prije nego što umre i ispriča im sve što će ih zadesiti u zemlji egipatskoj; i objavi im šta će ih zadesiti u posljednjim danima, i blagoslovi ih i dade Josipu dva dijela u zemlji.
15 I počinuo je kod svojih otaca i bi sahranjen u dvostrukoj pećini u zemlji kanaanskoj, blizu svog oca Abrahama, u grobu koji je sam sebi iskopao u dvostrukoj pećini u zemlji hebronskoj.
16 I dade sve svoje knjige i knjige svojih otaca svom sinu Leviju da ih sačuva i obnovi za svoju djecu do danas.

POGLAVLJE 46

1 I dogodi se da se nakon Jakovljeve smrti djeca Izraelova namnožiše u zemlji egipatskoj i postadoše velik narod, i bijahu jednodušni u srcu, tako da je brat volio brata i svaki je pomagao svom bratu, i oni se obilno namnožiše i umnožiše se izuzetno, deset [2242 AM] sedmica godina, sve dane Josipovog života.
2 I nije bilo Sotone niti ikakvog zla sve dane Josipovog života koje je živio poslije svog oca Jakova, jer su svi Egipćani poštovali djecu Izraelovu sve dane Josipovog života.
3 I umrije Josip imavši sto i deset godina; sedamnaest godina živi u zemlji kanaanskoj, deset godina služi, tri godine provede u zatvoru i osamdeset godina bude pod kraljem, vladajući svom zemljom egipatskom.
4 I umrije on i sva njegova braća i sav taj naraštaj.
5 I zapovjedi sinovima Izraelovim prije nego što umre da ponesu njegove kosti sa sobom kada izađu iz zemlje egipatske.
6 I natjera ih da se zakunu za njegove kosti, jer je znao da ga Egipćani više neće iznijeti i sahraniti u zemlji kanaanskoj, jer se Makamaron, kralj kanaanski, dok je boravio u zemlji asirijskoj, borio u dolini s egipatskim kraljem i tamo ga ubio, te je progonio Egipćane do vrata Ermona.
7 Ali nije mogao ući, jer je drugi, novi kralj, postao kralj Egipta, i bio je jači od njega, i vratio se u zemlju kanaansku, a vrata Egipta su se zatvorila, i niko nije izlazio niti ulazio u Egipat.
8 I Josip umrije četrdeset šestog jubileja, šeste sedmice, druge godine, i sahraniše ga u zemlji egipatskoj, a [2242 AM] sva njegova braća umriješe poslije njega.
9 I egipatski kralj pođe u rat s kanaanskim kraljem [2263 AM] četrdeset sedmog jubileja, druge sedmice druge godine, i sinovi Izraelovi iznesoše sve kosti djece Jakovljeve osim kostiju Josipovih, i sahraniše ih na polju u dvostrukoj pećini u gori.
10 Većina se vrati u Egipat, ali ih je nekoliko ostalo u planinama Hebrona, a s njima je ostao i otac tvoj Amram.
11 I kanaanski kralj pobijedi egipatskog kralja i zatvori egipatska vrata.
12 I smišljao je zlu namjeru protiv Izraelaca da ih ponizi i reče egipatskom narodu: "Gle, narod Izraelaca se povećao i umnožio više nego mi."
13 Hajde da mudro postupimo s njima prije nego što ih postane previše, i da ih porobimo prije nego što rat dođe na nas i prije nego što i oni zarate protiv nas; inače će se

pridružiti našim neprijateljima i izvesti ih iz naše zemlje, jer su im srca i lica okrenuta prema zemlji kanaanskoj.'
14 I postavio je nad njima nadglednike da ih muče robljem; i oni su sagradili jake gradove za faraona, Pitom i Ramses, i sagradili su sve zidine i sva utvrđenja koja su se srušila u gradovima Egipta.
15 I natjerali su ih da služe sa žestinom, i što su više zlostavljali s njima, to su se više povećavali i množili.
16 I narod Egipta se gnušao djece Izraelove.

POGLAVLJE 47

1 A u sedmoj sedmici, u sedmoj godini, u četrdeset sedmom jubileju, tvoj otac izađe [2303 AM] iz zemlje kanaanske, a ti si rođen u četvrtoj sedmici, u šestoj godini njene, u [2330 AM] četrdeset osmom jubileju; to je bilo vrijeme nevolje za djecu Izraelovu.
2 I faraon, kralj Egipta, izda im naredbu da svu svoju mušku djecu koja su se rodila bace u rijeku.
3 I bacali su ih unutra sedam mjeseci do dana kad si se rodio.
4 I tvoja majka te je krila tri mjeseca, i oni su pričali o njoj. I ona ti je napravila arku, i prekrila je smolom i asfaltom, i stavila je u ploče na obali rijeke, i stavila te je u nju sedam dana, i tvoja majka je dolazila noću i dojila te, a danju te je Miriam, tvoja sestra, čuvala od ptica.
5 U te dane dođe Tarmut, kći faraonova, da se okupa u rijeci, i ču tvoj glas kako plače, i reče svojim sluškinjama da te dovedu, i one te dovedoše k njoj.
6 I izvadi te iz arke i sažali se nad tobom.
7 A tvoja sestra joj reče: "Trebam li otići i pozvati k tebi jednu od Hebrejaka da ti doji i podoji ovo dijete?"
8 A ona joj reče: "Idi." I ode i pozva tvoju majku Jokebedu, i ona joj dade plaću i doji te.
9 A poslije, kad si odrastao, dovedoše te kći faraonovoj, i postao si joj sin, i otac tvoj Amram nauči te pisati, i nakon što si navršio tri sedmice dovedoše te u kraljevski dvor.
10 I bio si tri sedmice godina na dvoru sve do vremena [2351-] kada si izašao iz kraljevskog dvora i vidio Egipćanina kako udara tvog prijatelja koji je bio [2372 AM] od djece Izraelove, te si ga ubio i sakrio u pijesak.
11 A drugog dana, ti i dvojica Izraelaca ste se prepirali, i rekli ste onome koji je činio nepravdu: "Zašto udaraš svoga brata?"
12 On se razgnjevi i ogorči, pa reče: "Ko te postavi za kneza i sudiju nad nama? Misliš li da ćeš me ubiti kao što si jučer ubio Egipćanina?" I ti se uplaši i pobjegneš zbog tih riječi.

POGLAVLJE 48

1 Šeste godine treće sedmice četrdeset devetog jubileja otišao si i živio <u [2372 AM] zemlji Midjanskoj> pet sedmica i jednu godinu. I vratio si se u Egipat druge sedmice druge godine pedesetog jubileja.
2 I ti sam znaš šta ti je rekao na [2410 AM] gori Sinaj, i šta je princ Mastema želio učiniti s tobom kada si se vraćao u Egipat <na putu kada si ga sreo u prenoćištu>.
3 Nije li svom snagom svojom nastojao da te ubije i izbavi Egipćane iz tvoje ruke kada je vidio da si poslan da izvršiš sud i osvetu nad Egipćanima?
4 I izbavio sam te iz njegove ruke, i ti si učinio znake i čudesa za koja si bio poslan da ih učiniš u Egiptu protiv faraona i protiv cijelog doma njegovog, protiv slugu njegovih i njegovog naroda.
5 I Gospod izvrši veliku osvetu na njima zbog Izraela, i udari ih krvlju i žabama, ušima i psećim muhama, i zloćudnim čirevima koji izbijaju na koži; a njihovu stoku smrću; i gradom, kojim uništi sve što im raste; i skakavcima koji proždiru ostatke što su ostali od grada i tame; i smrću prvorođenih ljudi i životinja, i na svim njihovim idolima Gospod izvrši osvetu i spali ih vatrom.
6 I sve je poslano tvojom rukom da objaviš (ove stvari) prije nego što se obave, i ti si govorio s egipatskim kraljem pred svim njegovim slugama i pred njegovim narodom.
7 I sve se zbilo po tvojim riječima; deset velikih i strašnih sudova došlo je na zemlju egipatsku da bi se osvetio na njoj Izraelu.
8 I Gospod je učinio sve radi Izraela i po svom savezu koji je sklopio s Abrahamom da će im se osvetiti jer su ih silom odveli u ropstvo.
9 I princ Mastema ustao je protiv tebe i pokušao te predati u ruke faraonu, te je pomogao egipatskim čarobnjacima,
10 I oni su ustali i pred tobom činili zla koja smo im, zaista, dozvolili da čine, ali lijekove nismo dozvolili da budu učinjeni njihovim rukama.
11 I Gospod ih udari zloćudnim čirevima, te nisu mogli stajati, jer smo ih uništili tako da nisu mogli učiniti nijedan znak.
12 I uprkos svim (ovim) znacima i čudesima, princ Mastema nije se postidio jer je skupio hrabrost i povikao Egipćanima da te progone sa svom egipatskom silom, sa svojim bojnim kolima i sa svojim konjima i sa svim vojskama egipatskih naroda.
13 I stajao sam između Egipćana i Izraela, i izbavili smo Izrael iz njegove ruke i iz ruke njegovog naroda, i Gospod ih je proveo posred mora kao da je suho kopno.
14 I sve narode koje je doveo da progone Izraela, Gospod, Bog naš, bacio je usred mora, u dubine bezdana pod djecu Izraelovu, kao što su Egipćani bacili svoju djecu u rijeku. Osvetio se nad milionom njih, i hiljadu snažnih i hrabrih ljudi je uništeno zbog jednog dojenčeta djece naroda tvoga koje su bacili u rijeku.
15 I četrnaestog dana, i petnaestog, i šesnaestog, i sedamnaestog, i osamnaestog, knez Mastema bi vezan i zatočen iza djece Izraelove da ih ne bi optužio.
16 A devetnaestog ih pustismo da pomognu Egipćanima i progone djecu Izraelovu.
17 I otvrdnu im srca i učini ih tvrdoglavima, i Gospod, Bog naš, smisli plan da udari Egipćane i baci ih u more.
18 A četrnaestog ga svezasmo da ne optuži djecu Izraelovu onog dana kada su od Egipćana tražili posuđe i odjeću, posuđe srebrno, posuđe zlatno i posuđe bronzano, da bi opljačkali Egipćane za ropstvo u koje su ih prisilili da služe.
19 I nismo izveli djecu Izraelovu iz Egipta praznih ruku.

POGLAVLJE 49

1 Sjeti se zapovijedi koju ti je Gospod zapovjedio za Pashu: da je slaviš u njeno vrijeme, četrnaestog dana prvoga mjeseca, da je zakolješ prije večeri i da je jedu noću, petnaestog dana od zalaska sunca.
2 Jer te noći - početka praznika i početka radosti - jeli ste pashu u Egiptu, kada su sve sile Masteme bile puštene da pobiju sve prvorođence u zemlji egipatskoj, od prvorođenca faraona do prvorođenca zarobljene sluškinje u mlinu, pa sve do stoke.
3 I ovo je znak koji im je Gospod dao: U svaku kuću na čijim su dovratnicima vidjeli krv jednogodišnjeg jagnjeta, u tu kuću nisu smjeli ulaziti da je zakolju, nego su trebali proći pored nje, da bi se spasili svi koji su u kući jer je znak krvi bio na njenim dovratnicima.
4 I sile Gospodnje učiniše sve kako im Gospod zapovjedi, i prođoše pored svih sinova Izraelovih, i kuga ih ne snađe da uništi među njima ikoga, ni stoku, ni čovjeka, ni psa.
5 I kuga je bila vrlo teška u Egiptu, i nije bilo kuće u Egiptu gdje nije bilo mrtvaca, i gdje nije bilo plača i naricanja.
6 I sav Izrael jede meso pashalnog jagnjeta i pije vino, hvaleći, blagosiljajući i zahvaljujući Gospodu Bogu otaca svojih, i spremajući se izaći izpod egipatskog jarma i iz zlog ropstva.
7 I pamti ovaj dan sve dane svog života i svetkuj ga iz godine u godinu sve dane svog života, jednom godišnje, na njegov dan, po cijelom njegovom zakonu, i ne odgađaj (ga) iz dana u dan, ili iz mjeseca u mjesec.
8 Jer to je vječna uredba, i urezana na nebeskim pločama za svu djecu Izraelovu, da je trebaju obilježavati svake godine na njen dan, jednom godišnje, kroz sve svoje generacije; i nema ograničenja dana, jer je to određeno zauvijek.
9 A čovjek koji je čist od nečistoće i ne dođe da ga slavi u vrijeme njegovog praznika, tako da prinese ugodnu žrtvu pred Gospodom, i da jede i pije pred Gospodom na dan njegovog praznika, taj čovjek koji je čist i blizu bit će uništen; jer nije prinio žrtvu Gospodu u određeno vrijeme, uzet će na sebe krivnju.
10 Neka dođu sinovi Izraelovi i neka slave Pashu na dan određeno za nju, četrnaestog dana prvog mjeseca, uvečer, od trećeg dijela dana do trećeg dijela noći, jer su dva dijela dana dana svjetlosti, a trećina večeri.
11 Ovo ti je Gospod zapovjedio da to držiš u večernjim satima.
12 I nije dozvoljeno klati ga tokom bilo kojeg perioda svjetla, već tokom perioda koji graniči s večeri, i neka ga jedu u vrijeme večeri, do trećine noći, a šta god preostane od svega njegovog mesa od trećine noći nadalje, neka to spale vatrom.
13 I ne smiju ga kuhati u vodi, niti ga smiju jesti sirovog, nego ga peći na vatri; jesti će ga pažljivo, glavu s utrobom i noge neka ispeku na vatri i neće mu slomiti nijednu kost; jer od sinova Izraelovih nijedna kost neće biti zdrobljena.
14 Zato je Gospod zapovjedio sinovima Izraelovim da slave Pashu na dan određenog vremena i da joj ne slome nijednu kost; jer je to praznik, dan propisan za njega, i ne smije se prelaziti iz dana u dan, iz mjeseca u mjesec, ali na dan praznika neka se slavi.
15 I zapovjedi sinovima Izraelovim da slave Pashu kroz sve svoje dane, svake godine, jednom godišnje na dan određenog vremena, i da to bude spomen ugodan pred Gospodom, i da ih neće snaći nikakva kuga da ih ubije ili udari one godine u kojoj slave Pashu u njeno vrijeme u svakom pogledu prema Njegovoj zapovijedi.
16 I ne smiju ga jesti izvan svetišta Gospodnjeg, nego pred svetištem Gospodnjim, i sav narod izraelske zajednice neka ga slavi u određeno vrijeme.
17 I svaki čovjek koji dođe na taj dan neka ga jede u svetištu Boga svoga pred Gospodom od dvadeset godina i više; jer tako je pisano i određeno da ga jedu u svetištu Gospodnjem.
18 A kad sinovi Izraelovi dođu u zemlju koju će posjedovati, u zemlju kanaansku, i postave šator Gospodnji usred zemlje u jednom od svojih plemena dok se ne sagradi svetište Gospodnje u zemlji, neka dođu i slave Pashu usred šatora Gospodnjeg i neka je kolju pred Gospodom iz godine u godinu.
19 A u dane kad se sagradi kuća u ime Gospodnje u zemlji njihovog nasljedstva, otići će tamo i zaklati pashu uvečer, u zalazak sunca, u treći dio dana.
20 I prinijet će njegovu krv na pragu žrtvenika, a njegovu mast neka stave na vatru koja je na žrtveniku, a meso njegovo neka jedu pečeno na vatri u dvorištu doma koji je posvećen u ime Gospodnje.
21 I ne smiju slaviti Pashu u svojim gradovima, niti na bilo kojem drugom mjestu osim pred šatorom Gospodnjim, ili pred Njegovim domom gdje prebiva Njegovo ime; i ne smiju zalutati od Gospoda.
22 A ti, Mojsije, zapovjedi sinovima Izraelovim da poštuju uredbe Pashe, kako ti je naređeno; objavi im svake godine i dan njenih dana, i praznik beskvasnih hljebova, da jedu beskvasni hljeb sedam dana, (i) da svetkuju njegov praznik, i da prinose prinos svaki dan tokom tih sedam dana radosti pred Gospodom na oltaru Boga vašeg.
23 Jer ste žurno slavili ovaj praznik kad ste izašli iz Egipta dok niste ušli u pustinju Šur; jer ste ga na obali mora dovršili.

POGLAVLJE 50

1 I poslije ovog zakona objavio sam ti dane subote u pustinji Sinaj, koja je između Elima i Sinaja.
2 I obznanio sam ti subote zemlje na gori Sinajskoj i obznanio ti jubilejske godine u subotnjim godinama; ali ti nisam objavio godinu dok ne uđeš u zemlju koju ćeš posjedovati.
3 I zemlja će držati svoje subote dok oni budu živjeli u njoj, i znat će jubilejsku godinu.
4 Zato sam ti odredio godine-sedmice i godine i jubileje: četrdeset je devet jubileja od Adamovih dana do danas, [2410 AM] i jedna sedmica i dvije godine: i još je četrdeset godina (doslovno 'dalekih') za učenje [2450 AM] zapovijedi Gospodnje, dok ne priđu u zemlju kanaansku, prelazeći Jordan na zapadu.
5 I jubileji će prolaziti dok se Izrael ne očisti od svake krivnje bluda, nečistoće, zagađenja, grijeha i prijestupa, i dok se ne nastani s pouzdanjem u cijeloj zemlji, i više neće biti Sotone ni ikakvog zlog, i zemlja će biti čista od tog vremena zauvijek.
6 I pogledaj zapovijed o subotama - zapisao sam ih za tebe - i sve odredbe njenih zakona.

7 Šest dana radi, a sedmog dana je subota (počinak) Gospoda, Boga tvoga. U taj dan ne radite nikakav posao, ni vi ni sinovi vaši, ni sluge vaše, ni sluškinje vaše, ni sva vaša stoka, ni došljak koji je s vama.
8 Čovjek koji na njemu bude radio bilo kakav posao, poginut će: ko oskrnavi tog dana, ko legne sa ženom svojom, ili ko kaže da će na njemu nešto učiniti, da će krenuti na put po njemu radi bilo kakve kupovine ili prodaje; i ko na njemu zahvati vodu koju nije pripremio za sebe šestog dana, i ko uzme bilo kakav teret da ga iznese iz svog šatora ili iz svoje kuće, poginut će.
9 Ne radite nikakav posao na dan subotnji osim onoga što ste pripremili za sebe šestog dana, da biste jeli, pili i počivali, i držali subotu od svakog posla na taj dan, i da biste blagoslivljali Gospoda, Boga svoga, koji vam je dao dan praznika i sveti dan; i dan svetog kraljevstva za sav Izrael je ovaj dan među njihovim danima zauvijek.
10 Jer velika je čast koju je Gospod dao Izraelu da jedu i piju i budu siti na ovaj svečani dan i da se u njemu odmore od svakog rada koji pripada radu djece ljudske, osim paljenja tamjana i prinošenja prinosa i žrtava pred Gospodom danima i subotama.
11 Samo ovaj posao neka se obavlja u dane subote u svetištu Gospoda, Boga tvog, da bi oni mogli iskupljivati Izraela žrtvom neprestano, iz dana u dan, za spomen ugodan Gospodu, i da ih On prima uvijek iz dana u dan, kako ti je naređeno.
12 I svaki čovjek koji obavlja bilo kakav posao na njemu, ili ide na put, ili obrađuje svoju njivu, bilo u svojoj kući ili na bilo kojem drugom mjestu, i ko loži vatru, ili jaše na bilo kojoj životinji, ili putuje brodom po moru, i ko ubije bilo šta, ili ko zakolje životinju ili pticu, ili ko ulovi životinju ili pticu ili ribu, ili ko posti ili ratuje subotom:
13 Čovjek koji učini bilo šta od ovoga u subotu, bit će kažnjen smrću, da bi sinovi Izraelovi svetkovali subote prema zapovijedima o subotama zemlje, kao što je napisano na pločama koje mi je dao u ruke da ti napišem zakone o godišnjim dobima i godišnja doba prema podjeli njihovih dana. Ovim je završen izvještaj o podjeli dana.